

بۆ مېردمنالان

ئەستىرىد لىندىگرىن

ھەر شادىيە لە دىئ بچكۆل

مىندى اقرأ الثقافى

www.iqraahlamontada.com

نەستىرەد لىندىگرىن

ھەر شادىيە لىدىن بىچكۈل

گۈرىنى لى سۈيدىيە ۋە

ھەمە دۇستان

وہزارہتی پۇشنیری و لاوان
بہ پئوہہرایہتی گشتی راگہیاندن و چاپ و بلاوکردنہوہ
بہ پئوہہرایہتی راگہیاندن و چاپ و بلاوکردنہوہی سلیمانی

ئەم کتیبە لەسەر بودجەى پايتەختى پۇشنیری چاپ کراوہ

ناوی کتیب: ھەر شادیہ لە دى بچکۆل

بابەت: چیرۆک

نوسینی: ئەسترید لەندگرن

گۆڕینی لە سویدیەوہ: ھەمە دۇستان

پیتچین: ھەمە دۇستان

پیداچوونەوہ و ھەملەچى: دلیر محەممەد

نەخشەسازى بەرگ و ناوموہ: ھەلەلە عەزیز

سەرپرشتیاری چاپ: کارزان عەبدوللا

چاپخانە: کەمال

تیراژ: (۱۰۰۰) دانە

نرخ: (۲۰۰۰) دینار

لە بەرپوہہرایەتی گشتی کتیبخانە گشتیەکان ژمارەى سپاردنى (۱۸۶۲)ى سالى (۲۰۱۷)ى پندراوہ

ناونیشان: سلیمانی / شەقامى سالم - پشت کتیبخانەى گشتى

۳۳۰۱۹۴۹ : ■

مافی لە چاپدانەوہى بۇ بەرپوہہرایەتی راگہیاندن و چاپ و بلاوکردنەوہى سلیمانی پارێزراوہ

ئاۋەزۈك

- ھەر شادىيە لەدى بچكۈل ۷
- بووم بەخاۋەنى بەرخى خۇم ۱۶
- خورى دەچىت بۇ قوتابخانە ۲۴
- كە لە قوتابخانە دەگەراينەۋە بۇ مالەۋە ۳۳
- ھەستىار ددانىكى دەلەقىت ۴۶
- من و ھاوبەش نازانين خەرىكى چين ۵۸
- پياۋە داناكان ۶۷
- شقان پەشەۋلاخى سەردەمى كۇن مالى دەكات ۸۰
- نيۋەى ھاوين ۹۵
- گىلاس فروشتن ۱۰۶
- من و ھاوبەش خەزدەكەين بىين بە ۱۲۲
- مامۇستاي باخچەى مندالان
- راۋە ماسى ۱۴۳

هەر شادییه له دی بچکۆل

من ناوم ساریه و له دی بچکۆل دهژیم. ئیستا تهمه‌نم نو ساله. دایکم ده‌لێت ده‌بوایه ئاوایه که‌مان ناوی ئاوازی گرمه‌گرم بوایه. چونکه هه‌میشه مندا‌لانی دی بچکۆل خه‌ریکی ده‌نگه‌ده‌نگ و گرمه‌گرم کردن. که‌س له‌و بروایه‌دا نییه، که‌ ته‌نها شه‌ش مندا‌ل نه‌وه‌نده به‌زم و هه‌را و گرمه‌گرم و ده‌نگه‌ده‌نگ بکه‌ن.

من له‌و بروایه‌دام ته‌نها شفانی برام، به‌ قه‌ده‌ر ده‌ مندا‌لی ئاقل و سه‌لار گرمه‌گرم و ده‌نگه‌ده‌نگ ده‌کات. شاد و هه‌ستیاریش له‌ شقان که‌مترین. به‌لای که‌مه‌وه من و هانا و هاوبه‌ش زۆربه‌ی کات یه‌ده‌نگ و ئاقلین.

ئه‌گه‌ر یه‌کیک به‌هاتایه‌ بو‌ سه‌ردانمان، ده‌بوایه سه‌رانسه‌ری رێگا‌که به‌ هه‌ورازدا سه‌ربکه‌وتایه. ئه‌مه‌ش له‌به‌رئه‌وه‌ی کاتی خۆی ئاوایه‌که‌مان له‌ به‌رزاییدا دروستکراوه، ئه‌گه‌ر ئاوایه‌که‌مان له‌ شوێنیکی تۆزیک له‌مه‌ به‌رزتر دروستبکرایه، ئه‌وا ده‌مانتوانی به‌که‌مانیک ئه‌ستیره‌کان له‌ ئاسمان دا‌بگرینه‌ خواره‌وه.

تا چاو برده‌کات، له‌ ده‌ورو به‌رمان هه‌ر دارستانه. که‌چی جاروبار خه‌لکی له‌ شاره‌کانه‌وه دین بو‌ سه‌یرکردنی دیمه‌نی جوانی ئاوایه‌که‌مان.

جارىكيان ژنيكى جوانى شارى به ئۆتۆمبىل ھات بۇ لامان،
كچىكىشى له گەلبوو . ژنه كه وتى:

“ھاتووېن بۇ سەيرى ديمەنى جوانى ئاوايىه كەتان.”

ژنه كه كلاونىكى سوورى به سەرەوھ بوو، چاكەتيكى سووريشى له
بەرادابوو. كچه كەشى كراسىكى شىنى كاللى له بەردابوو، گولنىكى
زيوينيشى كردبوو به يەخەى كراسە كەيەوھ. كچه كه ناوى شەن
بوو، ھەر به ھاوتەمەنى خۆم دەچوو. كه دايكم ئەوانى بينى،
فەرموى ليكردن، پىي وتن دەيىت تۆزىك له لامان بميننەوھ و، به
مىنشى وت برۆم له گەل شەندا قسە بكەم.

من حەزمەدە كرد ھانا و ھاوبەش له مال بوونايە بۆئەوھى ئەوانىش
قسەيان له گەل شەندا بكردايە. بەلام به داخەوھ ئەوان له مالهوھ
نەبوون، به ئىش نيردرا بوون بۇ گەرەدى.

شقان و شاد و ههستیار له مالهوه بوون. نهخیر خو ئهوان بیزیان
 نهدههات قسه له گهل کچاندا بکهن. ئهوان خویان مه لاسدابوو،
 جاروبار سهیریکیان ده کردین و قسهیه کیان ده کرد و دهستیانده کرد
 به قاقای پیکه نین.

شه ن سهیریکی کوپه کانی کرد و پرسیری لیکردم:
 "ئه ری ئه مانه! هه موویان براتن."
 "نا ته نهها شقان و شاد برامن. ههستیار دراوسیمانه."

شه ن وتی:

"کامه یان ههستیاره؟"

"ئه وویان، که قزی ته نکه!"

شقان سواری دارشه قه کانی
 ببوو. ئه و دارشه قانه نالییم که
 کهسانی که مئه ندام و نهخوش
 پیی ده پون.

به لکو دارشه قی یاریکردنم
 مه بهسته، که نزیکه ی دوو
 مه تر به رزن و جیی قاچ و
 دهستیان بو کراوه.

من دُنْيا بوم شقان بۆيە سواری ئەم دارشەقانه بووه، بۆئەوهی
له بهر چاوی شهندا خۆی بنوینیت. شقان به سواری دارشەقانهوه
دهیتوانی له پهنجهره کانهوه سهیری نهۆمی دووهه می خانووه که مان
بکات.

جاریکیان که من له ژووره کهم یاریمده کرد له گهڵ بوکه شووشه کانمدا.
له پر شقان سهری له پهنجهره ی ژووره کهمهوه هینایه ژوورهوه و
کلاوه کهی سهری لایبرد و بهریزهوه وتی:

”رۆژ باش گوله کهم، ئه‌ری ئیوه دلشادن بهم ئیواره خۆشه؟“
یه که مجار زۆر ترسام به لام که بینیم شقان بوو به دارشەقه کانی
ده‌روات ئیتر دلم هاتهوه شوینی خۆی. ئه‌وجاره شقان یه که مجاری
بوو دارشەقه کان تاکی بکاتهوه.

به لام ئیستا شقان به هه‌لیزانی له پیش چاوی شهندا خۆی
بنوینیت. له پاخچه که ماندا شقان به سواری دارشەقه کانی ده‌هات
و ده‌چوو هاواریده کرد، که ئه‌و دیمه‌نی زۆر جوان ده‌بینیت.

باجی توبا ئیشکه‌ره که مان له ته‌نیشت ده‌رگای موبه‌قدا، ته‌نه کهی
خۆلی دانا. خوا کردی دارشەقه کانی شقان به‌رته‌نه که که کهوتن و
کهوتنه ناو پاشماوه کانهوه. شاد و هه‌ستیاریش له خۆشیاندا هاواریان کرد:
”ده‌زانی چی شقان؟ ئیستا ئیمه جوانترین دیمه‌ن ده‌بینین.“

شقان رایکرد بۆ هه‌مامه که، له بهر به‌لۆعه که جله کانی پاک کردهوه.

زۆرى يېنە چوو شقان ھاتە دەرەۋە ھەموو گيانى تەپپوۋ. بەلام ئەو
عارى نەنا، ۋەكو ئەۋەى نەباى يىنى يىت و نەباران. سەرى
رادەۋەشاند و بە ئەنقەست ئاۋى قژە تەرەكەى دەپزان بە دەموو
چاوماندا. دواى شقان پرويكرده شەن و بە زەرەخەنەۋە پىيوت:
'دەبىت جاروبار مروڤ شتى خوش بكات بوئەۋەى خەلكى بەيىنيتە
پىكەنين.'

دايكم ھاۋارى لە شقان كرد كه بچىت جله تەرەكانى بگۆرپىت.
زۆرى يېنە چوو شقان بەگرمەگرم ھاتە دەرەۋە و دانىشت لە لامان
و دەستىكرد بە قسە كردن لە گەل شەندا.

ھەستىار بىدەنگبوو. چونكە ئەو قسەى لە گەل خەلكى نەناسراۋدا
نەدەكرد. بەلام ھەرچۇنچىبوو دەمى ھاتەگۆ و بە شەنى وت:

'من خوشكىكى بچكۆلەى جوانم ھەيە، ھەز دەكەيت يىيىنيت؟'
ھەستىار بە راكردن چوۋە مالەۋە و نازەى خوشكى ھىنا. نازە تەمەنى
تەنھا سال و نيوپك بوو. ھەستىار نازەى ئىجگار خۇشەدەويست.
ئەمەش شتىكى سەير نەبوو چونكە نازە زۆر جوانە و خوشكى
تاقانەشەتەى.

ھەستىار نازەى لە باۋەشى شەن دانا. نازە كەوتە راكىشانى قژى
شەن دەيوست تەۋقەكەى قژى لىيكاتەۋە. بەلام شەن دل زوير
نەبوو، چونكە ئەو دەيزانى كە مندالى بچكۆلانە ئەو شتانە دەكەن.

من ديقه تی گولّه زيوييه که ی بهرۆکی کراسه که ی شه نندا و
به لامه وه جوانبوو. بۆيه پيموت:

"ماشه لاا که گولتيکی جوانه."

شه ن پني وتم:

"پيشکه شت بيت."

من گولّه زيوييه که م نه ده ويست، ته نها به لامه وه جوان بوو. ههر
له بهر ئه وه ش بوو وتم جوانه. شه ن گولّه که ی له بهرۆکی کرده وه
و خستيه ده ستم و دایکيشی پني وتم که ده بيت گولّه که وه برگره،
ههر چه نده دایکم وتی:

"نا.. نا.. به خودا شتی وا نابيت."

من گولّه زيوييه که م وه رگرت که پرپوو له مووروی سوور له ژياندا
گولی واجوانم نه بينيبوو. من گولّه که م خسته ناو قوتوويه که وه و
قوتووه که م له سهر کوشم دانا. زۆری پينه چوو هانا و هاوبه ش له
گه وره ديّوه هاتنه وه بۆ ماله وه. که سه ياره که يان بينی، واقيان ورما
و زه قزه ق سه يريان ده کردین چونکه به ده گمه ن سه ياره ی بينگانه
ده هات بۆ سهر دانمان و رپنگاکه ش ته سک و ناخۆش و پيچا و پيچ
بوو. دایکم و دایکی شه ن دانيشتبوون له باخچه که ماندا و چايان
ده خواردوه و ئيمه ش قسه مان له گه ل شه ن ده کرد. هانا و هاوبه ش
له نزیکي په رژينه که ی مالی خوياندا وه ستابوون و شه رميانده کرد

بَيْن بۇ لامان، منيش ھاوارم ليكردن:

"ئەوۈ بۇ ۋەستان و سەيرمان دەكەن دەلىي قەت ئىمەتان نەبىنيۈە؟"

ئىنجا ئەوانىش ھاتن و سلاويان كرد لە شەن، شەن وتى:

"ئەرى ئەم ئاۋايىيە چەند مندالى تىدايە؟"

شقان ۋەلامى دايەۋە:

"شەش مندال و نيو."

چونکہ شقان لەو بېروايەدا نەبوو نازە

حىسابى مندالىكى گەورەى بۇ بکريت.

ھەستيار دلى زوير بوو بۇيە بە

شقانى وت:

"خوشکەكەى من نيۈە زەلام نييە،

بەلکو تۆ خۆت لە نيۈە زەلاميش كەمتریت."

من بۇ شەنم گىپرايەۋە كە ھانا و ھاۋبەش لە خانوۋەكەى لای

چەپى ئىمەۋە دەژين و ئىمەش لە ناۋەراستدا و مالى ھەستياريش

لەلای راستمانەۋەن.

شەن وتى:

"من زۆر ھەزدەكەم لە شوئىكى واخلۇشا بژيم."

كاتىك كە دايكى شەن لە چا خواردن بوۋەۋە و مالتاۋايى ليكردين

و جارېكىتر سەيرى ديمەنە جوانەكانى كرد و بە دايكىمى وت:

پرسیاریکم ههیه، نازانم بیکهم یان نا.

دایکیشم وتی:

“قهرموو.”

ئەری ئیوه تاقەتتان ناچیت لەم چۆلەوانییەدا. تاجاو برده کات هەر دارستانە.

دایکیشم وەلامیدایەو: “ئیمە ئەوەندە سەرمان قالە بە ئیشوکارەو، کاتمان نییە بیر لەو شتانە بکەینەو.”

من ههستمکرد که دایکی شەن تۆزیک فیزی نواند بەسەرماندا، بۆیە ئەو پرسیارە ی لە دایکم کرد. ژيانی ئیمە نه ناخۆشه و نه سادهشه. من لەو برپوایەدام که لێره ئیمە ژيان زۆر خۆشتر به سەردهبهین له خەلکی شار.

زۆری نهبرد شەن و دایکی کهوتنه‌ری، ئیمەش خواحافیزیمان لێکردن و دەستمان راوه‌شانده‌تا ئەوان له چاومان ونبوون.

من بیرم لەو ده‌کرده‌وه که هه‌رگیز جاريکتر شەن نابینینه‌وه. ئەو یادگارییه‌ی که له‌لام مایه‌وه گۆله‌ زیوینه‌که‌ی بوو. منیش رینگامدا به‌هانا و هاوبه‌ش سه‌یری گۆله‌ زیوینه‌که‌م بکه‌ن و جاروباریش ئەگه‌ر ویستیان بۆ ماوه‌یه‌ک لێم وه‌ربگرن.

دوایی ر‌امانکرد بۆ لای باپیره. ئەو له‌مالی هانا و هاوبه‌ش ده‌ژیا. ئەو باپیره‌ی ئەوان بوو، چاوی به‌ناسته‌م شتی ده‌بینی.

باپيره زۆر ھەزىدە كرد چى لە ئاوايە كەماندا ڕوويىدايە، ئيمە بۇ
 ئەوى بگيرپەنەو. ئيمەش خۆ نەدەبوو باسى ئۆتۆمبىلە كە و گولە
 زيوينە كە و شەن و داىكى شەنى بۇ نەكەين. باپيره لەو ڕوايە داوو،
 ئەگەر مندا لان نەبونايە ئەو ھەرگىز نەيدەزانى چى لە ئاوايدا
 ڕوودەدات. چونكە پياو ھەورەكانى دىكەمان خەرىكى ئيشى
 خۆيان بوون، ئەوان كاتى ئەو ھەيان نەبوو، ڕووداو ھەكانى ئاوايە كەمان
 بۇ باپيره بگيرپەنەو. ئيمە بووين ھەموو شتىكمان بۇ باپيره
 دەگيرپايەو. ئەو دەيوست زياتر باسى ئۆتۆمبىلە كەى بۇ بكەين.
 شاد دەيزانى بە جوانى باسى ئۆتۆمبىلە كەى بۇ بكات چونكە شادى
 ھەرام زۆر ھەزى لە ئۆتۆمبىل بوو. باپيره گولە زيوينە كەى منى گرت
 بە دەستەو. من بۆمباسكرد كە گولە زيوينە كە پرە لە مووروى
 سوورى بچكۆلانە. باپيرهش پىي و تەم كە ئەو لە ناو سەريدا ھەموو
 ئەو جوانىيە دەبينىت بۆيە دەزانىت كە گولە كە زۆر جوانە.

دوايش بۇ باپيرەم گيرپايەو، كە چۆن داىكى شەن فیزی كردوو
 بەسەر داىكمدا و وتویتی، كە ژيانى ئيمە ناخۆش و سادەيە. باپيره
 سەرى ڕاوەشاند و وتی:
 "ھۆھۆيا، خەلكى شار خۆيان بە گەورە نیشان دەمن."
 باپيرهش ھەر بە تەواوەتى وەكو من بیری دەكردەو، بەلای
 نەويشەو تەنھا لە دى بچكۆل خۆشى و شادى بەردەوام بوو.

بووم به خاوه نی به رخی خۆم

من و هاوبهش جاروبار بیرده کهینهوه، خۆشتین وهرزی سال ده بیټ کام وهرزه بیټ. به پای من به هار خۆشتین وهرزی ساله. به لام به لای هاوبه شهوه، هاوین خۆشتین وهرزی ساله. به لای من و هاوبه شهوه رۆزانی جه ژنیش زۆر خۆشن، ئیتر له جه ژنی نه وروزه وه بگره تا جه ژنی ره مهزان و قوربان.

ئیسټا ئه و به سه رهاته تان بۆ ده گیرمه وه، که چۆن بووم به خاوه نی به رخی خۆم. ئیمه خاوه ن مه رومالاتین و له به هاراندا ئه وان زاوژی ده که ن. به رخ جوانترین کارۆله یه له ناو گیانداراندا. ئه وان له به چکه پشیله و توتکه سه گ جوانترن. به لای منه وه جوانتریش له نازه، خوشکه بچکۆلانه که ی هه ستیار. هه ر چهنده من ناویرم ئه مه به ئاشکرا بلیم چونکه هه ستیار دلی لیم زوویر ده بیټ.

ئه و ده مه ی که مه ر ده زیټ، ئیمه رۆژانه، چه ند جاریک ده چووین بۆ گه وره که مان بۆ ئه وه ی بزاین چه ند به رخی تازه له دایک بوون. کاتی که ده رگای گه وره که مان ده کرده وه هه موو مه ره کان خه ریکی باعه باع بوون. به رখে کان به ده نگیک ناسک و شیرین ده باعین. به لام دایک و باوکانیان ده نگیان ناسازه، وه کو به رখে کان باعه باع کردنیان خۆش نییه. هه موو مه ریک سالی یه ک یان دوو به رخی ده بیټ.

به یانییه کیان، رۆژی یه کسه ممه بوو، کاتیک که من چوومه گه وره که وه
به رخیکی مردار بووهم بینی که له ناو گه وره که دا که وتبوو.

به راگردن چووم بۆ لای باوکم و بۆمگێرایه وه. باوکیشم هات
بزانیته بۆچی ئه وه به رخیه مردار بوو ته وه.

من له دالانی گه وره که مان دانستبووم و له پر دهستمکرد به گریان.
زۆرم پیناخۆش بوو، ئه وه به رخیه نازداره له برساندا مردبوو. ههر
له بهر ئه وه ی دایکه که ی شیر ی له گووانیدا نه بوو تا وه کو شیر ی بداتی.
زۆری پینه چوو هاو به شیش هات. منیش که بۆ هاو به شم گێرایه وه
چۆن ئه وه به رخیه جوانه مردار بوو ته وه، ئه ویش دهستیکرد به گریان.
من به چاوی فرمیسکاوییه وه به باوکم وت:

"من زۆرم پیناخۆشه، ئه وه به رخیه نازداره مردار بوو ته وه."

باوکیشم وه لامی دامه وه:

"کچم، راسته که یته. کئ ئه وه ی پیناخۆشه، بهس به داخه وه به رخیکی
تریشمان له دهست ده چیت."

باوکم ئه مه ی وت و ئیشاره تیکی کرد بۆ ئه وه به رخی که له
باوه شیدا بوو. به رخیه کهش باش دیار نه بوو، چونکه ئه ویش برای
به رخیه مردار بوو که بوو. دایکیان شیر ی نه بوو بیداته به به رخیه کانی،
خۆ شیریش ته نه شتیک بوو که به رخ ده بخوارد وه. له بهر ئه وه ش
بوو باوکم ده یوت ده بیته برای به رخیه مردار بوو که سه ربهرین،

نه وه كو ئه و قور به سه رهش له برساندا بمريت.
 كه گويمان له مه بوو، من و هاوبهش پيكه وه دهستان كرد به گريان
 و هاوار كردن.

"من نامه ویت به رخه كه بمريت"

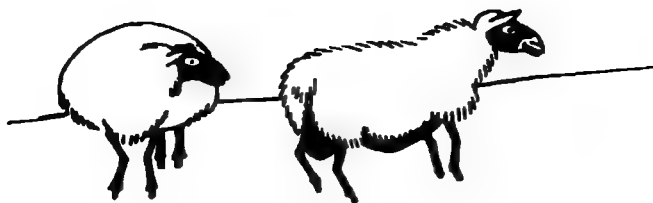
باوكم باوهشی پيدا كردم و وتی:

"رۆله سارا گیان مه گری، رۆله مه گری."

دوايش باوكم پیتی وتم:

"ده توانیت به مه مکه شووشه شیر به به رخه كه بدهیت. ههر وهك
 چون شیر ده دریت به مندالی ساوا."

ئه ی خودایه كه دلشاد بووم. ههر گیز له و پروایه دا نه بوم كه پیشتر
 ئه وهنده دلشاد بووم. من پیشتر نه مده زانی كه به و شیوه یه ده توانریت،
 شیر بدریت به به رخ وه كو چون شیر ده دریت به مندالیکی ساوا.

باوكم بۆي روونكر دمهوه كه تهنهها ئه مه ههولئكه و دهیدهین. ئه و
زۆر دلتیا نه بوو كه ههوله كه مان سهرده گریت.

هاوبهش خیرا رایکرد بۆلای دایکی ههستیاری. شووشهیهك و
مهكه مژهیهکی له لا هینا، كه كاتی خۆی هی نازه بوو، كاتیک كه
ئه و مندالئیکی ساوابوو. دواپی له باوكمم پرسی:

"بابه گیان. بۆمان ههیه، تۆزیک نان و قهیماغ بدهین به بهرخه
نازداره كه مان."

باوكم وتی نه كه نشتی وا بكهن. نان و قهیماغ نه دهن به بهرخه كه
چونكه نه خوش ده كه ویت. سکی بهرخ تهنهها بهرگهی شیر ده گریت،
كه ئه ویش ده بیت تۆزیک ئاوی له گه لدا تیکه ل بگریت. باوكم
یارمه تیداین، ئاو و شیر هكه مان له گه ل یه كتری دا تیکه لكر د و
مهكه شووشه كه م له ئاوی گهرمدا گهرمكر دوه.

کاتیگ مه مکه شووشه کهم خسته
 ناوده می بهرخه کهوه، یه کسه ر
 بهرخه که کهوته مژینی شیرى
 ناو مه مکه شووشه که.
 به ئاسانی بۆمان ده رکهوت که

بهرخه که زۆر زۆر برسى بوو. باوکم پئی وتم:
 "نافهرم کچم، له ئیستاهو بووی به بهخۆکه ر و دایکی ئه و بهرخه
 جوانه. ئیتر ناییت تاقهتت بچیت، بهیانی و ئیواره ده بیئت شیرى
 بدهیتى."

هاوبهش وتی ئه گه ر تۆ تاقهتت چوو به من بلی. ئه و به دلخوشیه وه
 من شیر ده ده م به بهرخه که، به لام من به هاوبه شم وت:
 "هه ها، تۆ له و بره وایه دای که من رۆژنیک له رۆژان تاقهتم له شیردان
 به بهرخه که بچیت."

من بهرخه کهم ناونا، خورى. باوکیشم وتی که خورى ته واهى
 خۆمه. به ختم هه بوو هه موو شت برایه وه پێش ئه وه ی براکانم له
 خه وهستن. ئه گینا ئه وان گێچه لیکیان له سه ر خورى ده نایه وه.
 شقان وتی:

"دوه ره! به یانییه ک درهنگ له خه وهستام، سارا بهرخیکى
 ده سه کهوت منیش بهرخیکم له کیسچوو."

شقان ئېرەيى يېدەبردم كە بووم بە خاوەنى بەرخى خۆم. لە
سەرەتادا ھەرچى منداڵ ھەيە لە دىكەماندا شیرياندا بە خورى،
بەلام ھەموويان دواى ماوەيەك تاقەتيان چوو.

زۆر سەيرە، كە بە گشتى بەرخ تېر بوونى بۆ نىيە، ھەميشە برسيانە.
ھەموو رۆژىك پېش ئەوھى كە برۆم بۆ قوتابخانە دەچووم بۆ
گەرەكە و شیرمەدا بە خورى. ھەر كە دەيىنىم خېرا رايدەكرد
بۆلام و دوگى دەلەريەوھ و باعەبايىكى شیرينى بۆ دەكردم.

خورى تەواو سېى بوو، پەلەيەكى رەش بەلوتىيەوھ بوو. من دەمتوانى
بە باشى خورى جيابكەمەوھ لە بەرخەكانىتر. كاتىك لە قوتابخانە
بووم باجى توبا ژەمىك شیريدەدا بە خورى بەلام ھەر كە گەرەمەوھ
مالەوھ، خۆم دەبوايە شیربەدەم بە بەرخەكەم. شەو درەنگيش
بەرخەكەم دەبوايە ژەمىكى تريس شیرى بخواردايە. جارێكىيان بە
ھاوبەشم وت كە بچىت شیر بدات بە خورى، كەچى ئەو پىنى وتم:
"بەيانى! ئىستا تاقەتم نىيە."

بەلام خۆم بەلنىم دابوو بە باوكم كە لە شیرپندان قەت تاقەتم
نەچىت و ھەروەھا تەنھا جارێكىش تاقەتم نەچوو. چونكە من
خورىم زياد لە ئەندازە خۆشدەويست.

خۆشترين شت ئەوھبوو، خورى دلێ دەكرايەوھ كاتىك كە منى
دەيىنى. لە خورى وابوو كە من داىكىم.

من له شفان و شادم پرسى:

"ثايا ئىۋه لهو بېروايه دان، كه خورى وا بزانيت من دايكى راسته قينهى ئهوم. شفان وه لاميدامه وه: "يىگومان. خورى وا ده زانيت تۆ دايكى ئهويت، چونكه سارا تۆ ههر له مهر ده چيت." باوكم ينى وتم ئيتير كاتى ئه وه هاتووه كه خورى له مه مكه شووشه بېرمه وه و فيرى بكه م خۆى له سه تلدا شير بخواته وه. چونكه خورى گه وريه و خو ناكريت تا ئه وه ده بيت به كاوپ ههر مه مكه شووشه ي به ده مه وه بيت.

قووپ به سهر خورى تينه ده گه يشت، بوچى من سه تله شيره كه م نزيكى لوتى ده كرده وه. ئه وه نه يده زانى چۆن شيره كه بخواته وه. خورى به خه مباريه وه ده يباغان و ههر لوتى پتوه ده نام وه كو ليم بيرسيت كوا مه مكه شووشه كه م. شاد له ته نيشمه وه راوه ستابوو سه يريده كرد و دوايى به خورى وت: "گيژه! شيره كه بخوره وه."

من زور رقم هه ستا له شاد و به توندى پيموت:

"خورى گه مژه نيه، تۆ نازانى چۆن له گه ل به رخدا قسه ده كه يت." به لام خورى ههر لوتى ده نا به شيره كه وه و ههر باعه باعى بوو. من به هه ر حال له شاد چاكر ده مزانى چۆن به رخ به خيوده كريت. من فيليكم له خورى كرد، په نجه مكرده به شيره كه دا بوئه وه ي خورى خه ريكي مژينى په نجه كانم بيت.

شیره‌که‌ی خواردوه، به‌لام هه‌لبه‌ته‌ تۆزیک‌ی له‌ شیره‌که‌ی رشت
به‌ ده‌وروبه‌ری سه‌تله‌که‌دا.

به‌یانیه‌ک‌ که‌ خوری ته‌واو ته‌واو برسیبوو، چاوه‌ری‌ی منی نه‌کرد
په‌نجه‌ بখে‌مه‌ ناو شیره‌که‌وه. ئه‌و یه‌کسه‌ر ده‌ستی‌کرد به‌ شیر خواردنه‌وه.
دوا‌ی ئه‌وجاره‌ ئیتر هه‌رگیز پنیوستی نه‌کرد که‌ په‌نجه‌کانم بمژیت
له‌ کاتی شیرخواردنیدا. له‌ راستیدا ئه‌مهم به‌لاوه‌ ناخۆش بوو چونکه‌
ئه‌و کاته‌ خۆش بوو که‌ خوری په‌نجه‌کانمی ده‌مژی.

له‌ به‌هارد‌ا ئاووه‌ه‌وا گه‌رمه‌ بۆیه‌ مه‌رومالا‌ت به‌ره‌لا ده‌که‌ینه‌ ناو
له‌وه‌رگا په‌رژینکراوه‌که‌مان تاوه‌کو به‌رخه‌کان فیری گیا خواردن
بین، هه‌رچه‌نده‌ ئه‌وان به‌ هه‌رحال شیریش ده‌خۆن. منیش هه‌موو
رۆژیک‌ ده‌رۆشتم بۆئهو‌ی و له‌گه‌ل خۆمدا سه‌تلی شیرم بۆ خوری
ده‌برد. که‌ لای ده‌رگای له‌وه‌رگا‌که‌ ده‌وه‌ستام و بانگی خوریم
ده‌کرد. هه‌ر که‌ خوری گو‌یی له‌ ده‌نگی من ده‌بوو له‌وسه‌ری
له‌وه‌رگا‌که‌وه‌ به‌ خیرایی به‌ره‌و رووم ده‌هات. ئیستا خوری گه‌وره‌یه‌.
چیت‌ر شیر ناخوات. ئه‌و ته‌نها گه‌لاو گیا ده‌خوات. خوری زۆر زیره‌که‌
و رۆژیک‌ دی‌ت که‌ به‌رانیکی ئازا و زیره‌کی لیده‌ربجیت.

له‌وانه‌یه‌ که‌ گه‌وره‌بووم بیمه‌ خاوه‌ن مه‌رومالا‌ت و سه‌گ و پشيله‌
و که‌رویشکی خۆم. به‌لام من هه‌رگیز بروانا‌که‌م که‌ ئه‌مانه‌م.
ئه‌وه‌نده‌ی خوری خۆش بو‌یت.

خوری ده چیت بۇ قوتا بخانه

شقان حەزیدە کرد توورەم بکات، ئەو ھەمیشە پئی دەوتم:
"جا بەرخ چیه ھەتبیّت. خاوەنی سەگ بیت خۆشترە لەوہی
بەرخت ھەبیّت"

ھەستیاریش چونکە خۆی سەگی ھەبوو لایەنی شقانی دەگرت:
"لەوہ خۆشتر نییە، کە خاوەنی سەگی خۆت بیت."
منیش وەلام دایەوہ:

"باشە بۆچی سەگ دەبیّت خۆشتر بیّت، سەگ بە کەلکی چی دیت."
ھەستیاری وەلامی دامەوہ:

"سەگ بە وەفایە و دەتوانیت بیبەیت بۆ ھەموو شوینیک. ئەو دوا
خاوەنە کە دەکەوێت بۆ ھەر کوێیە ک پرۆات."
شقان وتی:

"بەداخەوہ خوری ھەر وەک شیت دیت و دەروات لە میزگە
پەرژینکراوہ کەیدا."

ھاوبەش ھات بە کۆمە کەمەوہ:

"بەلام ھەر چۆنیک بیّت بەرخ زۆر زۆر لە سەگ جوانترە."

شقان وتی:

"ئینجا جوانی چ کەلکیکی ھەیە، کە خوری ھەمیشە وەکو شیت

بروات و بیت له میږگنکی په رژینکراودا.

رؤزی دوايي رږوښتم بو له وهر ځاګه و هاوارمکړد له خوری. کاتیک خوری به راګردن بهرهو پیرم هات، له بهرچاوم زور شیرین بوو، قهستمبوو بیخوم. ئه و هم به بیردا هات، خوری نه ګورمه وه به هه زار سهګ. من پیرم له وه کرده وه، که بهرڅه کم به سته زمانه و ته نه یاه له میږګه په رژینکراوه کېدا. که سیګ نییه بیپینیت که چهند جوان و شیرینه.

جارو بار بازه پیشه یی بوو که دواي هه ستیار بکه ویت هه تا قوتا بخانه. ئه وهش له بهرئ وهی که هه ستیار وتبوی سهګ دواي خاوه نه که ی ده که ویت بو ههر شوینیک بروات. جاريکیان ماموستا که مان ریګایدا بازه بیته ناو پوله که مانه وه. بازه له نزدیک میزه که ی هه ستیاردا پالکه وتبوو.

به لی، ئه وه بازه بوو! به لام با بهرڅه که ی من، ههر به ته نها فرکه ی بیت له میږګه په رژینکراوه کېدا. خوری شیري ده خواره وه له سه تله که دا. من پیمناخوش بوو که شفا ن گالته ی پیکردم و هه روه ها ناهه قییه کی ئیجگار ګه وره یه سهګ بوی هه بیت بروات بو هه موو شوینیک به لام بهرڅ نا. کاتیک که خوری شیره که ی خواره وه. بریارمدا خوری له ګه ل خوم بهم بو قوتا بخانه بوئ وهی شفا ن و هه ستیاری یی بیده نگبکه م.

قوتابخانه که مان له گه وره دی بوو، هه موو به یانییه ک زوو
 ده رۆشتین بۆئهوئی. من به بۆنه ی خورییه وه، رۆژانه زه حمهت بوو
 له کاتی خۆیدا فریای قوتابخانه بکه وم. چونکه که له خه وه لده ستام
 یه کسه ر ده رۆشتم بۆ له وه رگا که مان و سه رم له خوری ده دا. سه ر
 له به یانی بوو که بریارمدا خوری له گه ل خۆمدا بیه م بۆ قوتابخانه.
 هانا و هاوبه ش و شقان و شاد و هه ستیار له ده ره وه ی له وه رگا که
 چاوه رییان ده کردم. هانا هاواری کرد:

"خیرا که سارا، نه گینا له قوتابخانه دوا ده که وین."

منیش ئاوړیکم له خوری دایه وه و هاوارم لیکرد:

"خیرا که، خوری، با له قوتابخانه دوانه که وین."

هەرگیز من ئەوانم وا بە ھەپەساوی نەیینیوو. من بەلێتتان
دەدەمێ کە ھەموویان بە تەواوەتی پەشوکابوون.

شقان ھاواریکرد:

"ناشی خوری لە گەل خۆت بەینیت بۆ قوتابخانە؟"

منیش بە شقان وت:

"خوری لە گەل خۆم دەهینم بۆ قوتابخانە. تاکوتایی بەو ھەموو
چەنەبازییە بەینم، کە تەنھا سەگ دەتوانی ت دوای خاوەنە کە ی
بکەوێت بۆ ھەموو شوێنیک."

شقان وتی:

"سارا، ئەری تۆ دنیای کە تێکنەچووی. ئەقلت لە جینگە ی خۆی
ماوە."

شاد پرسىارى لىكردىم. ئايا مۆلەتم لە داىك و باوكىم وەرگرتووه
كه خورى بىهم بۆ قوتابخانه. له پەر دهموچاوم سووربووه و دلم
كهوته لىدان، چونكه من بىرم لهوه نه كردبووه. باشبوو هاوبهش
فريامكهوت و ئەو دەستیدا بهیه كدا و به پێكه نینهوتى:

“ئەگەر سەگ بۆى هەبێت بېروات بۆ قوتابخانه، بۆچى دەبێت بەرخ
بۆى نەبێت.”

بەخودا هەرئەمەش لەبىرى مندا بوو. له هەمووى خۆشتر ئەوه بوو
كه شقان لە پەر هاوارى كرد:

“با خورى بىهين بۆ قوتابخانه، له وانهيه مامۆستاكه مان له خۆشياندا
دلى بوهستیت.”

دواى ئەوه به راكردن به لىژاييه كاندا بهرەو قوتابخانه رۆشتين.
هەموومان بووين به خورى شهوه. جاروبار خورى تۆزىك رادهوهستا
وه كو بلى لهوه بكۆلتیهوه، ئايه ئەو بۆى هەيه دوامان بكهویت يان
نا. ئىنجا باعهيه كى شيرىنى ده كرد و به فركانىك پيمان ده گەيشتهوه.
تۆزىك له جاران زياترمان پىچوو، كاتىك گەيشتين، زهنگى
قوتابخانه تازه لىدرا بوو، قوتابىيه كان له پۆله كه ماندا دانشتبوون.
ئيمەش هەموومان بىست و سى قوتابى بووين و تەنها يەك
مامۆستامان هەبوو، بۆيه پۆلى يەك و دوو و سى پێكهوه، له
هەمان پۆلدا دەمانخویند.

قاچی خوری خزا، کاتیک سهرکهوتین به پیلیکانه کانی
قوتابخانه که ماند، منیش چووم به ده مییه وه و شقان وتی:
"من بزائم خوری، کاتی قوتابخانه ی نه هاتووه."

چه ند سالییک له مه وه بهر. ئه و کاته ی یه که مجار شقان چوو بوو بۆ
قوتابخانه، ده قیقه یه ک چییه نه ی توانیوو ئوقره له سهر کورسییه که ی
بگریت. بۆیه ماموستا که مان به باو کمی وتبوو: شقان کاتی
قوتابخانه ی نه هاتووه. دواش شقانان ناردبووه وه بۆ ماله وه، بۆ
ئه وه ی سالیکیتر بچیته وه بۆ قوتابخانه. ئه و مندال بووه و پیویستی
به وه بووه، که له ماله وه بیت تا کاتی قوتابخانه ی دیت. تا ئیستاش
شقان ئه مه ی له بیر نه چوو ته وه. بۆیه به خوری وت ئیستا کاتی
قوتابخانه ی نه هاتووه.

هانا له ده رگایدا و ئیمه ش یه ک به دوا ی یه کدا چووینه ژووره وه،
هه موو قوتابییه کان بیده نگ دانیشتبوون.
"ببوره ماموستا که دوا که وتووین."

هانا له قسه که ی نه بووه وه هه ستیار ده ستیکرد به پیکه نین. به لام
چ پیکه نینیک، وه کو ئه وه ی یه کییک ختوکه یه کی ئیجگار زوری
داییت. ماموستا که مان پیوت:

"ئه وه چییه هه ستیار بۆچی بیده که نیت له وه ده چیت دلت زور
خوش بیت؟"

خوړيش له دوامانه وهېوو كهس نه یدیوو، له پر خوری باعه یه کی شیرینی لیوه هات. هه موو منډاله کان هه لېه زینه وه له جیگه کانیا، ماموستا که شمان به سه رسوړمانه وه پئی وتین:

"ناشی به رختان له گهل خوتاندا هینا بیټ بو قوتابخانه."

"به رخی سارای خوشکمه..."

شقان ئه مه ی وتو زوو بیده نگېوو. ئه وه چه زیده کرد ماموستا که مان له من تووړه بیټ. له وانه یه واش نه بوو بیټ به لام من خوم ده تر سام وایټ. منیش به شهرمه وه به ماموستام وت:

"ماموستا ئیمه له قوتابخانه زور جار وانه ی گیاندار و بالنده ده خوینین، بویه بیرم کرده وه که..."

ماموستا قسه که ی پیپریم و وتی:

"بیرت له چیکردو ته وه سارا؟"

"له وانه یه باشر تیږگه ین ئه گهر بیتو به رخیکی راسته قینه ببینن."

وه لام دانه وه که م گه یشته فریام. هه رچه نده خوا دهیزانی من پیشتر بیرم له م وه لامه نه کردېوو وه. هه ر ئه و کاته له خومه وه ئه و وه لامه رېکوپیکه م بو هات. ماموستاش دهستی کرد به پیکه نین، هه روه ها هه موو هاوړیکانم دایانه قاقای پیکه نین به تایبته هه ستیار. ئه و به جوړیک قاقای لیده دا که خه ریکبوو ده بورایه وه. من خوړیم برده لای میزه که ی ماموستا که مان و هه موو منډاله کان ده ستیان هینا

به سهریدا. لهوانه‌ی زانیاریدا باسی مه‌پرکرا و منیش بۆمگپرانه‌وه که
چۆن به مەمه‌که‌شووشه شیرمداوه به خوری. دوا‌یی هه‌موو
مندال‌ه‌کان گۆرانی "به‌رخه‌که‌م نه‌رمونۆله" یان بۆ خوری وت.

ئه‌وه‌ی راستی بیت من له‌و بر‌وایه‌دا بووم که خوری بیتا‌قه‌ت بوو
له‌ قوتا‌بخانه و هه‌زیده‌کرد بر‌واته‌وه بۆ له‌وه‌پر‌گاکه‌ی خۆی.
هه‌رچه‌نده ئه‌و ئاقل له‌ ته‌نیشمه‌وه دانشتبوو تا قوتا‌بخانه کۆتایی
هات. ته‌ن‌ها جاروبار باعه‌یه‌کی ناسکی لێوه ده‌هات و بازیکی
بچکۆله‌ی ده‌دا. هه‌ر جاریکیش خوری ئه‌مه‌ی بکر‌دا‌یه، هه‌ستی‌ار
ده‌ستیده‌کر‌ده‌وه به پیکه‌نین. ئه‌و سه‌ری ده‌خسته سه‌ر می‌زه‌که‌ی و
ته‌ن‌ها پنده‌که‌نی. قوتا‌بی‌یه‌کانی تریش دوا‌به‌دوا‌ی هه‌ستی‌ار ده‌ستی‌ان‌ده‌کرد
به پیکه‌نین. ئاو‌وه‌ه‌وا گه‌رم و خۆش‌بوو. که زه‌نگی پشوودانی لێ‌دا،
هه‌موومان له سه‌ر پتیلی‌کانه‌کان دانیشتبووین و خه‌ریکی نان
خواردن بووین. من له شووشه‌یه‌ک‌دا شیرم بۆ خوری هینا بوو.
سه‌تلیکم له مامۆستا‌که‌مان قه‌رز‌کرد و شیره‌که‌م تیک‌کرد. هه‌موو
مندال‌ه‌کان پێ‌یان خۆش بوو که سه‌یری خوری بکه‌ن کاتی‌ک ئه‌و
شیره‌که‌ی ده‌خوارد‌ه‌وه. هاوبه‌ش نیوه‌ی خواردنه‌که‌ی خۆیدا به من
بۆته‌وه‌ی من برسیم نه‌بیت. پاشان خوری له‌پر چوو‌ه ناو باخچه‌ی
مامۆستا‌که‌مانه‌وه و ده‌ستی‌کرد به سلّ و پیاز خواردن. باشبوو زوو فریای
خوری که‌وتم و نه‌مه‌یشت زیانی زۆر‌تر له باخچه‌ی مامۆستا‌که‌مان بدات.

كاتىك دواى قوتابخانه، به ريگاوه بووين بۇ مالهوه. شقان وتى:
"به يانى وانى مانگا ده خوينين، به لين بيت به يانى له گهل خۇمدا
مانگايه ك بهم بۇ قوتابخانه." ههستيار ئه وهنده پيكهنى تا
نزگهرى تووش هات. شقان دريژهى پيدا:

"له وانى به مانگا كه ئه وهنده گه وه به بيت له ده رگاي پوله كه مانه وه
نه چيئه ژووره وه."

پيش ئه وهى برؤينه وه بۇ ماله وه، ماموستا كه مان پي وتين،
له مه ودوا هيچ قوتابيه ك بوى نيه گيانله بهر له گهل خويدا بهينييت
بۇ قوتابخانه، چونكه هينانى ئازهل كاريكى نه گونجاوه.

هاوبه ش وتى: "ماموستا كه مان راستده كات، خو ئه گهر ئيمه وانى
تيمساحمان هه بيت. ناكريت له گهل خۇماندا تيمساح بهين بۇ
قوتابخانه."

خورى زور ماندوو بوو، نه يده توانى خوى بروات. ئيمه به نوره
هه لمانه گرت. كه گه يشينه ئاوايه كه مان، هه موومان له گهل خوريدا
چووين بۇ له وه رگا كه. كاتيك له ناو له وه رگا كه دا خوريمان به ره لا
كرد. به غاردان چوو بۇ لاي بهر خه كانيتر، ههر باعه باعى بوو به
جوريك كه له سهرانسهرى له وه رگا كه دهنگى ده دايه وه. شقان وتى:
"چيم پيوتن، خو به چاوى خوتان بينيتان، خورى كاتى
قوتابخانهى نه هاتووه."

که له قوتابخانه وه ده گه پراينه وه بۆ ماله وه

ئيمه ي مندا لانی ئاوايی دى بچکۆل پیکه وه کاتمان زۆر خوش به سهرده بهرد، به تاييه ت ئه و کاتانه ي که دواي قوتابخانه ده گه پراينه وه بۆ ماله وه. ئيمه قسه و باسما لسه ره هه موو شتيک ده کرد. جارو باريش چيرو کمان بۆ يه کترى ده گيرايه وه. جارى واش هه بوو باسى ئه وه مانده کرد که گه ره بين بين به چى. جارو باريش له قه راغى شه قامه که داده نيشتين و تۆزيک پشو و مانده دا. جارى وا هه بوو سه ره که وتينه سه ره دارتوو و سنه و بهر. جارى وا هه بوو له جياتى شه قامه که به سه ره ديواره کاندا ده رو يشتين. ئه مه ش هه ره له به ره ئه وه بوو، که هه ره جار يک گه پراينه وه ماله وه، گه رانه وه که مان تۆزيک جيا واز تر بي ت. داي کم ده يوت:

"من نازانم بۆ ئيه ده بي ت ئه وه نده زورتان پي چي ت، کاتيک دواي قوتابخانه ده گه پراينه وه بۆ ماله وه."

من خوشم ئه مه به لا وه زۆر سه ير بوو. بۆ خوشم نه مده زانى بۆ چى و ابوو. رۆژي کيان له به هاردا، ته واو دره نگ گه پراينه وه بۆ ماله وه. داي کم ينى وتم:

"ده بي ت له نو که وه بۆم بگير يته وه بۆ چى وا زورتان پي چوو ه."

مني ش بۆ داي کم گيرايه وه. يه که مجار چووين بۆ دو کانه که ي

مامه شیخ. هه‌لوامان ک‌ری بۆ باپیره. چونکه باپیره زۆر هه‌زی له هه‌لوایه. باپیره هه‌لواکه‌ی له دۆ‌ل‌به‌که‌یدا داده‌نا و هه‌رجاریکیش ئیمه‌ بچووینایه بۆ سه‌ردانی هه‌ل‌وای به‌شده‌داین. هانا هه‌ل‌واکه‌ی ک‌ری، ئیمه‌ش داوامانکرد به‌شمان بدات هه‌رچه‌نده سوور ده‌مانزانی که ئه‌و به‌شمان نادات. هانا هه‌ل‌واکه‌ی خسته‌ ناو جانتاکه‌یه‌وه و پ‌یی وتین:

"ته‌گه‌ر هه‌موومان تۆزیک له هه‌ل‌واکه‌ بخۆین ئه‌وا ته‌نها زه‌رفیکی به‌تال ده‌به‌مه‌وه بۆ باپیره."

شقان وتی: "چاکتر وایه‌ بگه‌رپ‌ینه‌وه ماله‌وه تا کاره‌ساتیکمان به‌سه‌ردا نه‌هاتوو."

ئیمه‌ش ملی ر‌یگای ماله‌وه‌مان گرت و شاد زۆر هه‌زی له‌ نو‌ق‌لی ترش و شیرین بوو. ئه‌و وتی:

"ته‌گه‌ر خاوه‌نی سه‌دفلس ده‌بووم شه‌رت بی‌ت دوافلسم بدایه‌ به‌ نو‌ق‌لی ترش و شیرین."

هاوبه‌ش وه‌لامیدایه‌وه:

"هه‌ر ب‌لی بۆ خۆت. تۆ فلسی‌کیشت پ‌یی نییه‌."

شاد وه‌لامی دایه‌وه:

"راستده‌که‌یت، به‌لام وا کردمان سه‌د فلسم دۆزییه‌وه."

هاناش وتی: "تۆ و پاره‌ دۆزینه‌وه! تۆ قه‌ت پاره‌ نادۆزیته‌وه، چونکه‌

هه‌میشه لوتت به‌حه‌واوه‌یه و سه‌یری بالنده ده‌که‌یت. پێش هه‌موو شتیک تو‌ جاری سه‌یری به‌ر پێی خو‌تبکه‌.

ئێتر شاد بریاریدا که له‌و کاته‌وه به‌ وردی سه‌یری به‌ر پێی خو‌ی بکات. زو‌ری پێنه‌چوو، له‌و شو‌ینه‌دا بووین، که جاده‌ که پێچیده‌کرده‌وه بو‌ ئاوايه‌ که‌مان. شاد سه‌د فلسیه‌کی دۆزیه‌وه. خو‌ی له‌ خویدا ئه‌مه موعجیزه‌ بوو. من له‌و بر‌وايه‌دام که په‌ریه‌کی میهره‌بان گو‌ی له‌ پارانه‌وه‌ی شادی برام بووه‌ و به‌زه‌یی پێدا هات‌وته‌وه، بۆیه سه‌د فلسیه‌کی بو‌ هه‌لداوه‌ته‌ خواره‌وه.

شاد له‌ پێشدا واقی و‌رما‌بوو. زه‌ق‌زه‌ق ده‌پر‌وانی بو‌ سه‌د فلسیه‌ که و‌ه‌کو ئه‌وه‌ی شاد بیر له‌وه‌ بکاته‌وه: تو‌ بلیت ئه‌مه خه‌و بینیت یان نا. شاد سه‌د فلیسه‌ که‌ی هه‌لگرت و یه‌کسه‌ر به‌ را‌کردن گه‌رایه‌وه بو‌ دو‌کانه‌ که‌ی مامه‌شیخ. هه‌ر هه‌موو سه‌د فلسه‌ که‌یدا به‌ نو‌قلی ترش و شیرین، هه‌ر وه‌کو خو‌ی پێشتر به‌لێنی دا‌بوو. ئیمه‌ش له‌ دورپانه‌ که‌ چاوه‌ریمان‌کرد تا شاد گه‌رایه‌وه. کاتیکیش که ئه‌و گه‌رایه‌وه نو‌قلی ترش و شیرینی به‌شی هه‌مووماندا. شاد وتی:

"من نه‌مزانیه‌و پاره‌ دۆزینه‌وه ئه‌وه‌نده ئاسانه. ئاخ‌و له‌مه‌وپێش چه‌ند سه‌د فلسی و په‌نجاییم له‌کیس‌چووبیت، ئه‌مه‌ش هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به‌ جوانی سه‌یری به‌ر پێی خو‌مم نه‌کردووه."

هه موومان سهیری بهرینی خۆمانده کرد و ورد ده مانپروانی. شقان
وتی: "خۆزگه بهو که سهی یه ک سه د فلسی ده دۆزیته وه."

شقانی برام به ئاواته وه بوو، به لکو په ریه ک دلی نهرم بیت و سه د
فلسیه کی له ئاسمانه وه بۆ هه لبداته خواره وه. زۆر گه را به لام شقان
سه د فلسی نه دۆزییه وه و دوا یی وتی:

"خۆزگه بهو که سهی یه ک په نجا فلسی ده دۆزیته وه."

شقان په نجا فلسیشی بۆ نه دۆزرایه وه، ئه و به هه رحال وازی نه هینا و
وتی: "خۆزگه بهو که سهی که ده فلسیه ک ده دۆزیته وه."
شقان ده فلسیشی بۆ نه دۆزرایه وه. نه ک هه ر ئه و به لکو که سمان
فلسیکیشمان بۆ نه دۆزرایه وه.

شاد زۆر دلفراوان بوو، نو قلی ترش و شیرینی تریشی به شداین. ئه و
ویستی پشپهرکینه کی نو قل دابمه زرینین. کئی زۆرترین کات ده توانیت
نو قلیکی ترش و شیرین له ناو ده میدا به یلێته وه.

هه رحال ئیمه به پشپهرکینه که مان ده ستپنکرد. هه ر یه که مان نو قلی
خۆمان کرده ناو ده م و هه تا ده مانتوانی له سه رخۆ ده مانمژی. دوا ی
ماوه یه ک کۆبوینه وه له باز نه یه کنا زمانمان درێژ کرد و نو قله کانمان
به راورد کرد له گه ل یه کتریدا و هانا پشپهرکینه کی برده وه.

کاتیک نیوه ی رینگاکه مان بری نزیک کی دو کانه که ی به سه ته زمان ی
پینه چی بووینه وه. به سه ته زمان له په نجه ره ی موبه قه که وه سه ریکی

کیشایه دهره وه و هاواری لیکردین:

"کامتان تۆزیک ئەقلی له میشکدایه، با بیټ پیلاره کانی توبا بهرته وه." شقانیس پیلاره کانی باجی توبای خسته ناو جانتاکه یه وه. دواپی ههستیار ههزیکرد پیشبرکێه کی دیکه دابمه زرینین، کێ بتوانیت زیاتر له هه مووان هه ناسه ی خۆی رابگریت. ئیمهش دهستمان کرد به پیشبرکێه به لام هه ر بۆ دنیایی دوور که وتینه وه له دوکانه که ی بهسته زمان. چونکه هه میسه ئەو به شک بوو لیمان. ئیمهش نه مانده ویست ئەو لهو چهقی رینگایه دا بمانیینیت، ئەو گومانی لیده کردین که ئیمه له وانه یه خه ریکی کاریکی نه گونجاو بین.

من دواپی بۆ دایکمم روونکرده وه. که ئیمه ته نه ا له بهرته مه دوا نه که وتبووین له گه رانه وه ماندا. به لام له وانه یه هه ر تۆزیک په یوه ندی به وه وه بوو بیټ که ماوه یه کی زۆر هه ناسه مان نه ده دا. شقان واینیشاندا که ئەو پیشبرکێه ی بردووه ته وه به لام ههستیار به شقانی وت:

"نا.. نا.. شتی وا نییه، شادی برات پیشبرکێه ی بردووه ته وه، ئەو رووی له هه موومان زیاتر شینتر بۆته وه."

دواپی شقان وتی:

"با یاری بازبازین بکه ین. بهس ناییت کچان به شداری تیدا بکهن، چونکه ئەوان له گه ل ئیمه دا ده رناچن."

من و هانا و هاوبهش له کوره کان تووره بووین و پیمان وتن ئیمه
 ئه گهر لهوان باستر بازندهین، لهوان خراپتر نین. هانا به کوره کانی
 وت: ئه گهر کچان به شدارینه کهن له بازدانه کهدا، ئهوا ئه و کوران
 بانگهیشت ناکات بۆ رۆژی له دایکبوونی. له بهرئهمه ئیمهش
 به شداریمانکرد. وهک ههموو جاره کانیتتر شقانی برام پیشبر کیکه ی
 برده وه. هاناش به دووهم دهر چوو، چونکه بازدانی هانا له هی
 ههستیار و شاد درێژتر بوو.

میرگه که ی به سته زمانی پینه چی له به هاراندانا ئاو ده یگرته وه و
 میرگه که وه کو چه میکی بچکۆله ی لێده هات. که گه یشتینه
 میرگه که، وه ستاین تۆزیک پشووماندا. شقان سه یری بهرده
 گه وره که ی ناو چه مه که ی کرد و وتی:

"من حه زده که م له سه ر ئه و بهرده دابنیشم."

ئیمهش ههموو وتمان ده مانه ویت له سه ر بهرده که دابنیشین. شقان
 ته خته یه کی دۆزییه وه. بۆ ئه وه ی گیانمان ته رنه بیته، ته خته که ی
 دانا وه کو پردیک له سه ری بپه رینه وه بۆ سه ر بهرده که. شقان
 یه که مجار رۆیشت. ئیمهش یه ک به دوا ی یه ک رۆیشتینه سه ر بهرده که.
 ئاووه وا خوشبوو، خۆر بوو. ههموو دانیشتین و خۆمان دایه بهر
 خۆره که و زۆر خوشبوو. هاوبهش وتی:

"خۆزگه شتی کمان پینوایه، ئیستا بمانخواردایه."

به لام هيچمان پينه بوو. نوځله كان ته واو بوون. ئينجا شقان به ناو جانتا كه يدا گه را. له ناو جانتا كه يدا كتيبه كاني و پيلاوه كاني باجي توبا و نانه چه وره يه كي تيدا بوو، كه شقان له پشووي نانخواردني به يانيدا نه يخوارد بوو. دوايي ئيمه تهو يار ييه مان دامه زړاند، كه به رده كه پا پور يكه و ئيمه ش له ده ر يابه كي بيسنور دا بي هوده ده خولا ينه وه. برس يه تي زو ري بو هينا بوو ين و ده مردين ته گه ر كه س فري امان نه كه وتا يه. شقان نانه چه وره كه ي كرد به شش به شي يه كسانه وه و دابه شي كرد به سهرماندا. شقان به خه مبار ييه وه وتي: "برادران، ئمه ته نها شتي كه كه جيامانده كاته وه له مرجن، به لام وه كو كابتنه كه تان، نازا و به جهر گبن."

هه ميشه وا بوو، له م يار يه شدا شقاني برام خو يكر د به كابتنمان، دوايش وتي:

"له هه موو شت ناخو شتر ته وه يه كه ئيمه ئاويشمان ليبرا وه، ته گه ر له برس يتي دا نه مرين ته وه له تينواندا ده مرين."

شاد به شقاني وت:

"قسه ي سهر. تو كو يريت. نابيني سهرانسه ري مي رگه كه هه ر ئاوه." شقان به شادي وت:

"گه مژه! تهو ئاوه سو يره كه له ده ور وبه ري پا پوره كه مانه. تهو كه سه ي ئاوي خو يياوي بخواته وه شي ت ده ييت."

شقان راكشا له سهر بهرده كه. خۇي وانشاندا كه برسىتى و تىنيوتى
زۇرى بۇ هيناوه. شاد وتى: "دهزانن سهرم گىژده خوات. لهوه ده چىت
ئاوى خويئاويم خواردىتهوه."

شقان ههستايه سهر ئه زنۆ و پهنجه كانى تهقاند و دهستىكرد به
هاوار كردن:

"بگه نه فريامان.. بگه نه فريامان.."

هاواره كهى شقان دهنگى دهدايهوه و تهواو سامناكبوو. كاتىك كه
ئو قىژاندى كى يىت به هاوارمانهوه باشه؟ بهسته زمانى پينه چى!
ئو وايدەزانى كه شقان هاواره كهى به راستى كردوو، بهسته زمانىش
خۇي چارهى ئيمهى نهدهويست بۇيه وهك زهردهواله تورهبوو
ليمان. ئه وتى:

"مندالى هاروهاج. يىم نالين بۇ چوونه ته سهر ئه و بهرده. چۇن
چۇنى چوونه ته ئه وى واش وهرنه خوارهوه."

بهلام ههر چۇنىكبوو پينه چى هاته ناو ئاوه كهوه. يهك له دواى يهك
هه موومانى په راندهوه بۇ وشكانىيه كه. جله كانى بهسته زمان ته رنه بوو
چونكه ئه و جزمهى له پىدا بوو. هه موو كاته كهش قسهى پىده وتين.
بهلام ئيمه خۇمان وا نيشاندا كه بهسته زمانى پينه چى ئيمهى
رزگار كردوه. ههر چه نده خۇشمان دهمان توانى به رينه وه بهلام
كه سمان نه مانده ويرا راستىيه كه به بهسته زمان بلين. ئه و له وانه بوو

سەرو چینیکی لیبیداینایه. بە راکردن لەوێوە دەرباز بووین. بەستەزمانیش هاواریدەکرد و دەیوت کە ئەو شیت بوو بە دەست مندالانی دی بچکۆلەو. دوبارە پێی وتینەو کە واز لە پەرژین و دیواری ئەو بینین و توخنی میرگی ئەو نەکەوینەو. دوایی ئیمە بۆ خۆمان دانیشین و ویستمان تۆزیک پشوو بدەین. کاتیک کە سەیری جانتاکەیی شقانمکرد پیللۆهکانی باجی توبای تێدانهبوو بۆیە بە شقانم وت:

“ئەری پیللۆهکانی باجی توبات چی لیکردوو؟”

شقان حەپەسا. دوایی وتی: کە پیللۆهکانی لە سەر بەردی ناو میرگەکەیی بەستەزمانی پینەچی بە جێهێشتوو. ئەو کاتەیی کە نانە چەورەکەیی لە جانتاکەیی دەرھیناوە. ئیمەش لە گەل شقاندا گەراپنەو بۆ میرگەکە، چونکە ئیمە بەزەبیمان بە شقاندا دەهاتەو و حەزماننەدەکرد ئەو بە تەنھا بگەریتەو بۆ ئەو. بەلی.. بەلی..، پیللۆهکانی باجی توبا کە بە رۆژنامەییەکەو پینچرابوونەو لە سەر بەردە کە دانرابوون. بەلام بەستەزمانی پینەچی دارەکانی لا بردبوو کە ئیمە وەکو پرد دامانابوون لە ئاوەکەدا. خۆر بوو، دنیا گەرمبوو. شقان وتی: “با هەموومان بە پێی پەتی بچینە سەر بەردەکە.”

ئیمەش چووین و ئاوەکەش ئەوەندە سارد نەبوو. ئیمە ئەو یارییەمانکرد کە بەردەکە پاپۆریکی گەورەیی و ئیمەش چەتەیی

دەريايىن و دەبوايه سەرکەوتىنايه ته سەر بەردە که بۆ ئهوهى ئه
زىروزيوهى که "پىلاوه کانى باجى توبا" بوو تالانېکهين.

هه موومان راما نکرده ناو ئاوه که وه و تهقه مان له چهته کانېتر کرد.
شقان پىي وتين که خو مان بگهيه نينه بەردە که و چهقو کانمان به
ددانېگرين. خوى چهقو کانمان لقه دارىکبوو، به لام ئيمه واماندا نابوو
که چهقوبن. له دوايدا هه موو چووينه سەر بەردە که و شقان
پىلاوه کانى باجى توباي به سەر سهریه وه گرتبوو رايده وه شاند و
هاواريدە کرد:

"ئەم زىروزيوه هەر به تهنها هى خو مانه، مردن بۆ ئه که سانهيه
که ليمان نزيک ده بنه وه."

ئىنجا بەستەزمانى پىنە چى ھات. لەو نزىكانەو ھە سىكى تر بىجگە
 لەو نەبوو. قوربەسەر بەستەزمان. بە راستى من بەزەيم پىدا ھاتەو،
 كاتىك ئەو ئىمەى پىنى بەسەر بەردەكەو. ئەو تىگە يشت كە ئىمە
 گالتەمان پىكردوو. ئەو پىدەنگبوو، ماو ھەكى زۆر ھىچى نەوت.
 ئىمەش تەواو پىدەنگبووین لە سەر بەردەكە. بەلام لە كۆتايدا
 بەستەزمان گيانى بۆ ھاتەو و نەراندى بەسەرماندا.
 "ونىن لەبەر چاوم، برۆن تازوو، ئەگىنا ھەموو گياتان دەشكىنم."

ئېمەش بە پەلە لە سەر بەردەكەوہ بازماندایە ناو ئاوہ كە خیرا
چوونە قەراخ ئاوہكەوہ. پىلاو و گۆرەویەكانمان ھەلگرت و تا
توانیمان رامانکرد. شقان لە پەلەپەلیدا دووبارە پىلاوہكەى باجى
توبای لەسەر بەردەكە بیرچوو. ئېمە راماندەكرد و بەستەزمانیش بە
دواماندا دەینەراند.

دواى بە رېڭاوہ بووین بو مالەوہ. ئېتر لە ھىچ شوینىكىتر
نەوہستاین، تەنھا تۆزىك نەبیت. ئەوہش ئەوہ بوو ھەموومان
سەیرى ھیلانەى بالندەمانکرد، كە شاد دۆزیبوویەوہ بە دار توویەكەوہ.
یەك یەك چوونە سەر دارەكە و سەیرى ھیلانەكەمانکرد. چوار
ھىلكەى بچكولانەى شینی كال لە ھیلانەكەدا بوون.

من ئەو ھىلكانەم دەناسىيەۋە چونكى شاد لەو جۆرە ھىلكانەى زۆر
بوو كە لە سەر رەفەى ژوورەكەى دايئابوون.

كاتىك كە ئەم ھەموو باسەم بۆ دايكم گىپرايەۋە، دايكم سەرى
راۋەشاند و پىي وىم:

ئىستا تىدەگەم بۆچى ئىۋە ھەموو رۆژىك لە كاتى خۆيدا
ناگەرپىنەۋە بۆ مالىۋە.

شقان چوو بۆ لای باجى توبا و پىي وتبوو، بەيانى پىلاۋەكانى بۆ
دەھىنىتەۋە. ئەو پىلاۋەكانى باجى توباي لەناو پاپۆرىكى مەزندا
داناۋە. چەتەكانى دەريا پاسەۋانى لىدەكەن. سەر كەردەى چەتەكانىش
كابرايەكى زۆر تورەيە ناۋى بەستەزمانى پىنەچىيە. مەبەستى
شقانى برام لە پاپۆرەكە ئەو بەردە بوو كە ئىمە لە سەرى
دانىشتبوۋىن لە ناو مىرگەكەى بەستەزمانى پىنەچىدا.

ههستیار دانیکی دهله قیت

روژنیکیان مامۆستا که مان به ههستیاری وت:

"ههستیار ئه وه چیت، خو مندالی

ساوا نیت بوچی په نجه ده خه یته

ناو ده مته وه!"

به شه رمه وه ههستیار وه لامی

مامۆستای دایه وه:

"مامۆستا، ددانیکم دهله قیت."

مامۆستا که مان پیوت:

"که چو یته وه ماله وه خۆت ددانه کهت ههلبکیشه. به یانی هه موومان

سهیری جیگهی ددانه که ده کهین."

ههستیار دیار بوو زۆر له ددانه ههلبکیشان ده ترسا. ئه گهر ددانه که زۆر

لهق نه بوايه، ئه وه نهیده ویرا ددانی خوی ههلبکیشیت. با بۆتان

باسبکه مینش بو خۆم تۆزیک له ددانکیشان ده ترسام.

باوکم دهلیت:

"کیشانی ددانی شیرێ ئازاری نییه."

لهوانه یه وه کو باوکم دهلیت واییت. ههلبکیشانی ددانی شیرێ ئازاری

نه بیت، به لام به هه ر حال ددانکیشان، ئه گهر ئازاریشی که مینیت

ھەر ناخۇشە. باۋكمان پىشەى وابوو، ھەر ددانىك باۋكمان بىكىشايە
 دە فلس بەخشىشى دەداينى. ئىمە ئەو ددانانەمان دەكىشا كە لەقبوون،
 بەلام ھەرچۇنىك بىت بەلامەو دەدانكىشان ترسى ئاسان نەبوو.
 شادى برام ھىچ ترسى نەبوو لە ددانكىشان. خۇى دەبوايە لە
 راستىدا شاد ئەو دە فلسەى لە باۋكم وەرنەگرتايە. چونكە ئەو خۇى
 ددانى خۇى ھەلدەكىشا. دەزوويەكى ئەستوورى دەبەست بە دەورى
 ددانەكەيەو و پەتەكەى رادەكىشا و ددانەكەشى دەھات بە پەتەكەو.
 باۋكم ھەرچۇنىك بىت دە فلسەكەى دەدا بە شاد، ئەمەش لەبەر
 ئەوہبوو شاد نازابوو. ئەو بىتەرس ددانى خۇى دەردەھىنا.
 بەلام ھەستىارى قوربەسەر لە من زياتر لە ددانكىشان دەترسا
 كاتىك كە لە قوتابخانە گەراينەو بۇ مالەو، ئىمە ھەموو دەستماندا
 لە ددانە لەقەكەى ھەستىار و ددانەكەى بە تەواوہتى دەلەقى.
 شاد وتى:

"وەرە با ددانەكەت بۇ دەربەھىنم. بەلىنت دەدەمى ھەر ھەست بە
 نازارى ھەلكىشانى نەكەيت."

ھەستىار بە بىدەنگى دەرۇيشت و سەرى دانەواندبوو.
 منىش پىموت: "پىناوئىت دلت زوويربىت لەبەرئەوہى ددانىكت
 لەقە، ھەرچەندە خۇى وايە منىش ددانىكم لەق بوايە، لەوانەيە
 ئىستا وەكو تۇ خەفەتم ھەبوايە."

شقان وتى:

"هەستىار دەزانى چىيىكەيت باشە. كاتىك گەيشتىنە مالىھو دەزووئەكى ئەستور بېيچە بە دەورى ددانەكەتەو و سەرى دەزووئەكە دەبەستىنەو بە شۆرەبىيەكەمانەو. پارچە ئاسنىكى سووركراو دەھىنم و نزيكى دەمووچاوتى دەكەمەو تۆش لە ترساندا سەرت بە خىرايى دەبەيت بۇ دواو. بەو جۆرە ددانەكەت دەبى بە دەزووئەكەو."

هەستىار بە تورەبىيەو وەلامى شقانى دايەو:

"ئاسنە سووركراوئەكە ھەلبىگرە بۇ خۆت و ددانى خۆتى پىدەرکە." كاتىك گەيشتىنە مالىھو. ھەستىار دەزووئەكى پىچا بە ددانەكەيەو، بۆئەوئەى جار جار دەزووئەكە راكىشىت تا ددانەكە ئەوئەندەتر بلەقېت. ھەستىار دەبوايە ددانەكەى دەرپەئىنايە. لەبەرئەوئەى مامۇستاكەمان دەيوست رۆزى دوايى سەيرى جىگەى ددانە ھەلکەندراوئەكەى ھەستىار بىكەت. من لەو برىوايەدا بووم، كە تەنھا ئەمە زۆرتر ھەستىارى بىتاقەت كەردبوو لە ئازارى ددانەكەى. رۆزى دوايى ئەو دەبوايە ددانەكەى بىكىشايە، ئەگىنا مامۇستا و قوتابىيەكان بۇيان دەرەكەوت كە ھەستىار ترسنۆكە و لە ددانەھەلىكىشان دەترسېت. ھەستىار نەيدەويست خەلكى پىبىزانن كە ئەو لە ددان ھەلکىشان دەترسېت.

هاوبهش ویستی دلی ههستیار بداتهوه:

ئهوهنده به قورسی مهیگره. لهوانهیه بهیانی ماموستا بیرى بچیتتهوه.
بهلام هاوبهش خوی له ههمووان باشت دهیزانی که ماموستا کهمان
هیچی له بیرناچیتتهوه. شقان دهیوت ئهم ماموستایه مان یادهوه ری
فیلى ههیه، هه رگیز هیچی له بیرناچیت.

ههروه کو ئیواره کانیتر ماوهیه ک یاری فوتبولینمانکرد. دهزوویه کی
رهشی ئهستور له ده می ههستیار هاتبوو دهروه. ئیمه پیکه نینمان
دههات کاتیک ئهو رایده کرد و پهته که دهله ریه وه. جاروباریش
ههستیار بابه تی ددانى له بیرده چوووه وه، چونکه ئهو پیده که نی و
پیکه نینه که شی ئاسایی بوو. بهلام کاتیک که دهزووه که ی راده کیشا
دهموچاوی ده ترشا و هه ناسه یه کی قوولی هه لده کیشا.
شقان دوا یی وتی:

ئیتا کاترمیر هه وته. که چی تا ئیتا جه نابت ددانه که ت ده رنه هیناوه.
به رای من ئاسنه سوور کراوه که له هه موو شتیکیتر باشتیه؟
شادیش جاریکیتر سه یری ددانه له قه که ی ههستیاریکرد پاشان وتی:
ئهم ددانه به ئاستهم به پو کته وه ماوه. دهزووه که رابکیشه یه کسه ر
خوی ددانه که ی پیوه دیت.

ههستیار راجله کی کاتیک گوئی له شاد بوو. خوی ئهو تۆزه پو که ی
که دانه که ی راگرتبوو به لای ههستیاره وه زه حمهت بوو.

دوای ئەوەی که بێتاقەت بووین لە یاریکردن، چووین بۆ سەردانی
باپیرە، بۆمان گێڕایەووە که هەستیاری ددانیکێ دەلهقیت. شقان وتی:
"دەبیّت ئەمشەو هەستیاری ددانی بکیشیّت، چونکه مامۆستا که مان
وتویەتی بەیانی سەیری جیگەیی ددانەکهی دەکات."

هەستیاری دلی پرپوو، زۆری نەماوو دەست بکات بە گریان. باپیرە
پێی وتین:

"هۆهۆیا.. هۆهۆیا..، لە ددانەلکیشان. کاتیکی که منداڵ بووم."
هاوبەش چوووە کۆشی باپیرە و پێیوت:

"توخودا باپیرە گیان، ئەو باسەمان بۆ بگێرمووە، که بە منداڵی چۆن
ددانیان بۆ کیشاوی."

باپیرە فەرمووی کاتیکی که ئەو منداڵ بوو. ددان ئێشەیهکی زۆری
هەبوو. نزیکەیی مانگیکی بە ئازاری ددانەو تالاوێتەو. دواجار
ناچار بوو بپروات بۆ لای ئاسنگەر بۆ ئەوەی ددانەکهی بۆ دەرپهێنیت.
ئەو سەردەمە لە لادیکاندا دکتۆری ددان نەبوو. ئاسنگەرە کهش
بە پلاسیکی ددانیکێ باپیرەیی دەرھیناوە. کاتیکی باپیرە هاتۆتەو
بۆ مالهو، ددان ئێشەکهی هەر زۆرتر بوو. ئەمەش لەبەرئەو بوو
که ئاسنگەرە که بەهەلە ددانیکێ ساغی باپیرەیی دەرھیناوە. باپیرە
چەند رۆژیک بە ئازاری ددانیهو تالاوێتەو. بەلام ئەو نەیوبراوە
جاریکیتر بپرواتەو بۆ لای ئاسنگەرە که. لە کۆتاییدا ددان ئێشەکهی

ئەوئەندە زۆرى بۇ ھىناوہ كە ئەو ناچار بووہ جاريكىتر بروتەوہ
بۇلاى ئاسنگەرەكە. ئەمجارە ئاسنگەرەكە بە زەحمەت ددانە
ناساغەكەى باپىرەى دەرھىناوہ، چونكە ددانى باپىرە رەگىكى ئەستورى
ھەبووہ بە ئاسانى نە كىشراوہ. ھەستىار وتى:

“قوربەسەر باپىرە!”

من لەو برۋايەدام ھەستىار ئەوئەندەىتر لە ددانكىشان دەرترسا.
ھەستىار وايدەزانى كە ددانكىشانەكەى ئەویش بەلاى كەمەوہ
وہكو ددانكىشانەكەى باپىرە زەحمەت دەيىت، ھەرچەندە ددانەكەى
ھەستىار زۆر لەقبوو، بە ئاستەم بە رەگەكەىوہ ما بووہوہ.

ھاوبەش وتى:

“باپىرە، كاتىك مندال بويت دەرترسايەت لە ددان دەرھىنان؟”

باپىرە وتى:

“ھۆھۇيايا، ناىەتەوہ يادم، ئەو كاتە حەفتا سال پيش ئىستا بووہ. من
ئىستا سى ددانم لە دەمداماوہ ئەوانەش يەك لەدواى يەك دەكەون.”
ھاوبەش تۈزىك دلخۈشى باپىرەى داىەوہ:

“ئىتر تۈ پىويست ناكات ھەرگىز لە ئازارى ددان بترست. وانىيە باپىرە.”
راستەكەيت ھاوپى بچكۆلەكەم، ئىستا ھەرگىز ترسم لە ئازارى
ددان نىيە.”

باپىرە دواىى چوو دۆلابەكەى كردهوہ و حەلوای بۇ دەرھىناين.

هه‌ریه‌کی حه‌ل‌وایه‌کمان وهر گرت و باپیره به زهرده‌خه‌نه‌وه بئی وتین:
"حه‌ل‌وا مه‌خۆن. بۆ ددان‌تان خراپه. هۆه‌ویایا."

دوایی شه‌وشادمان له باپیره کرد و چووینه‌وه به‌رمو ماله‌وه. شقان وتی:
"هه‌ستیار باشه، بابته‌ی ددانه‌که‌ی تۆ چی لیبه‌سه‌ر دیت، ده‌ته‌ویت
وازی لیبه‌هینیت، تا وه‌کو باپیره پیر ده‌بیت؟"

هه‌ستیار تووره‌ بوو، ئه‌و هه‌قیشی بوو:
"ددان ددانی منه. ددانه له‌قه‌که‌ی من چ ریگایه‌کی له‌تۆ گرتووه.
هانا وتی:

"باشه ددان ددانی تۆیه، به‌لام که‌ی نیازت هه‌یه ده‌ریبه‌هینیت."
هه‌ستیار په‌نجه‌ی برد بۆ ده‌زووه که و وتی:
"به‌یانی زوو."

ئهمه‌ی وت و رایکرد به‌رمو ماله‌وه.
شقان وتی:

"من به‌زه‌ییم به‌هه‌ستیاردا دیته‌وه. ئه‌مشه‌و خۆم ده‌زانم چۆن یارمه‌تی
ده‌ده‌م. هه‌ر که نووست ددانه‌که‌ی بۆ ده‌رده‌هینم."
ئیمه هه‌موومان پیکه‌وه وتمان

"نا..نا... نه‌خه‌له‌تابیت کاری وا بکه‌یت."

"به‌لێ... به‌لێ... دکتۆر شقان ده‌توانیت ددان ده‌ربه‌هینیت، بێ به‌نج و
هه‌قه‌ده‌ست وهر گرتن."

ئىمەش وتمان باشە لەگەڵتا دىين و سەيرت دەکەين. ھەموومان
چووينە ژوورەکەى شقان و شاد و لەوى چاوھەيمانکرد.

خانووھەمان زۆر لە يەکتريھەوھە نزیک درووستکرايوون. چەند مەتریک
دووربوون لە يەکتريھەوھە. دارىکى شۆرەبى گەورە لە نىوان مالى ئىمە و
ھەستياردا ھەبوو. شقان و شاد و ھەستيار بە شۆرەبىھە کەدا سەردە کەوتن
کاتىک دەچوون بۆ سەردانى يەکتري. ژوورەکەى شقان و شاد
بەرامبەرى ژوورەکەى ھەستيار بوو. ژوورەکەى منىش بەرامبەرى
ژوورەکەى ھانا و ھاوبەش بوو.

لە ژوورەکەى ھەستيارەوھە ئىمە گويمان لە تەقەتەقەىک بوو لەوھە
دەچوو ھەستيار بە شتىکەوھە خەرىک بىت. شقان ھاوارىکرد:
"ئەرى بەم زووانە ددانە کەت ناکىشىت؟"

ھەستيار لە ژوورەکەىھەوھە ھاوارىکرد:

"ددان ددانى منە، تۆ ھەقى ددانى منت نىيە."

پاش ماوھەک شاد ھاوارى لە ھەستيارکرد:

"ئەرى ھەستيار خەوت نايەت؟"

"بەلى، خەوم دى بەلام چۆن خەوم لىبکەوئىت، کاتىک دەقە نا
دەقەيەک تۆ ھاوارم لىدەکەيت."

شقان قىزاندى:

"ھەستيار! گلۆپە کە بکوژىنەوھە."

ههستیار هاواریکرد:

"گلۆپه کهی خۆت بکوژینهوه، ههقی گلۆپی منت چیه."

ششان گلۆپی ژووره کهی کوژاندهوه و ئیمهش به تاریکی دانیشتبووین،
چاوه پێ ئهوهمانده کرد کهی ههستیار خهوی لێکهوێت. دواى ماوهیه ک
ههستیار گلۆپه کهی کوژاندهوه. هاوبهش به باویشکدانوه وتی:
"خوایه زوو ههستیار خهوی لێکهوێت، ئهگینا من پێش ئهوه خهوم
لێده کهوێت."

زۆری پینه چوو گویمان له خشه خشیک بوو. ههستیار بوو هات بو
لای ششان و شاد. من و هانا و هاوبهش خۆمان شاردهوه له دۆلابی
کوره کاندا. ششان و شادیش خۆیان ههڵدایه سهه جیگه کهیان،
لێفه کهیاندا به سههرخۆیاندا. ههستیار سهههه له پهنجهره کهوه هینایه
ژوورهوه و وتی:

"من نهخۆشم. بهیانی له گهلتاندا نایهه بۆ قوتابخانه."

ششان وتی:

"ئینجا ههستیار تۆ کهی نهخۆشیت. وهلاهی له گوێزی ساغ ساغتریت."
شادیش وتی:

"نازار له لهشی مندا ههبیّت لههی تۆدا نییه."

"به خودا سکم زۆر دیشیّت."

ههستیار ئهمههی وتو گهرايهوه بۆ ژووره کهی خۆی.

من دَلْنيابووم، ئه گهر ههستيار به راستي سَك ئيشه ي هه بوايه،
ئهوه دوو بهشي له بهرئهوه بوو كه ئه و له ددانه لَكيشان ده ترسا.
ئهوه نده چاوهر وانيمان كرد، خۆمان خهريكبوو خهومان لِيْده كهوت.
من ئهوه نده خه والوو بووم به زهحمهت چاوم ده كردهوه. شقان وتي:
"ههستيار ده بِيْت ئِيستا نووستيِيْت."

هه موومان يه ك له دواي يه ك سهركهوتينه سه ر شوْره بِييه كه و
چووينه بهردهم په نجه ره كه ي ههستيار. شقان له سه رخو وتي:
"ئه ري ههستيار به خه به ريت."
"نا نوستووم."

ههستيار به دهم خهوه وه، وه لامِي شقاني دايه وه. هه موومان
له سه رخو، به بِيْدهنگي له په نجه ره كه وه چووينه ژووره وه. شقان
گَلُوْپه دهستيه كه ي خُوِي پِيْبوو، تيشكه كه ي ده دا له سه ر
جِيْگه كه ي ههستيار. ئه و له سه ر جِيْگه كه ي نوستبوو، ده زووه كه ش
له ده مييه وه شوْره بووه خواره وه.

ئاي خوايه من كه ترسام و له پر ههستيكي ترسانكم له لا درووستبوو.
له وه ده ترسام ئه گهر ههستيار خه به ري بِيْته ته وه و ده ست به
هاواربكات، له وانه يه له ترساندا لانيكه م ببوريته وه يان دَلِي له جِيِي
خُوِي بوه ستيت.

شقان دهستي باش گير كرد له ده زووه كه و وتي يه ك دوو سي.

هەر که وتی "سئ" دەر زوو هه که ی راکیشا و ددانه که ی هه ستیار هات به دەر زوو هه که وه. هه ستیار تۆزیک ورینه ی کرد، له هه مووی سه یرتر ئه وه بوو هه ستیار خه بهری نه بوو وه. شاد ویستی هه ستیار خه بهر بکاته وه به لام هه ستیار خه بهری نه بوو وه. شقان وتی:

"به یانی هه ستیار که خه بهری ده بیته وه وا ده زانی ت خێو ددانه که ی بو دهرهیناوه."

شقان دەر زوو هه که ی پینچا به گلۆپی بنمیچه که وه ددانه که ی هه ستیاریش جولانه ی ده کرد به دەر زوو هه که وه. رۆژی دوایی هه ستیار نه ئازاری سک ئیشه ی هه بوو نه ئازاری ددان. ئه و به شقانی وت:

"ئهم ددان دهرهینانه. له ژیر سه ری تۆدایه."

ئیمهش بو هه ستیارمان گیرایه وه، که هه موومان کاتی ددان کیشانه که ی له ژووره که ی ئه و بووین. هه ستیار ئه وه نده یتر پیکه نی. کاتی که به جوانی بۆمانگیرایه وه که هه ستیار چی وتوو به دهم خه وه وه. ئه و دلخۆشبوو، له خۆشیاندا هه لده په ری. هه ستیار وتی:

"ده زانن کورینه له ددانه هه لکیشان ئاسانتر نییه."

شقان وه لامی دایه وه:

"نه خیر.. نه خیر..، ددان کیشان ئازاری نییه کاتی که دکتۆر شقان ده ری بهینیت."

نېتر له و کاته وه پريارماندا که ددانی يه کتری به شه و دهرهينين،
مه به ستم نه و ددانانه يه که دهله قن.

کاتېک که چووينه قوتابخانه، هه ستيار يه کسه ر چوو بولای
ماموستا و وتی:

"سه يربکه ماموستا، من ددانه له قه که ی خوم دهرهيناوه!"

"له راستيدا ماموستا من بومکيشاوه."

شغان هم ورته يه ی ليوه هات، به لام پرواناکه م ماموستا که مان
گوئی له شغانی برام بووييت.

من و هاوبهش نازانین خه ریکی چین

من و هاوبهش شوینیکی تاییه تمان هه بوو. له بههاراندا گولی رهنگاوهرنگی لی سهوز ده بوو. شوینیکمان هه بوو وهنه وشه و گولاله سووره ی تیدا سهوز ده بوو. شوینیکی تریشمان هه بوو نیرگری تیدا سهوز ده بوو. گوله زهردهش ئه وهنده زور بوو هه موو میڤرگ و باخچه و گزو و گیای ئاواویه کهمانی داپۆشی بوو. ئیمه له بههاراندا گولاله سووره و وهنه وشه و نیرگز و گوله زهرده ده کهینه وه. ههر که چهپکه گوله کانمان نزیکی پرومانده کرده وه یه کسه ر بۆمان دهرده کهوت که بۆنی وه رزی به هاریان لیوه دیت. پروام پیبکه ن ئه گهر به چاو نووقانیش بۆنمان به گوله کانه وه بکردایه بۆمان دهرده کهوت که به هاره. من و هاوبهش له بههاراندا ده چووین بۆ شوینیکی خوش، شوینه که نزیکی کانیه کی بچکۆلانه بوو که له به هاردا ده ته قی و له هاویندا وشکی ده کرد.

ئیمه بۆ ئه وه ی جله کانمان تهر نه ییت، دوو سندوقی چامان له ناو کانیه که دا دانا بوو. له سه ر سندوقه کان دانیشتبووین، به چواردوه رماندا ئاو به خور دهرپۆشت به لام ئیمه گیانمان تهر نه ده بوو. دهوور و بهری کانیاوه که پرپوو له داری چنار و شۆرهبی و سنه و بهر. بۆنی گه لا کانیان زور خوشبوو، وامانده زانی له ناو سهوزه گیا و گه لا دا دانشتبووین.

خۇر ھەلھاتىبوو، دارى مىوھ گۈلى ھەمە رەنگيان گرتىبوو. ئىمە
زۇرجار دەچووين بۇ ئەۋى، چۈنكە خۇشتىن شوين بوو لە بەھاراندا.
رۇژىكيان مەن و ھاوبەش لەسەر سندوقى چاكە دانشتىبوين. لەناو
شەخەلەكانەۋە، ھانا سەرى دەرھىنا و ئىمەى بىنى. ھانا ھاۋارى
لېكرىن:

“ئەۋە خەرىكى چىن؟”

مەن و ھاوبەش تۈزىك سەيرى يەكترمانكرد و بىرمان كردهۋە چى
بلىين. مەن ۋە لاممدايەۋە:

“خۇشمان نازانين خەرىكى چىن.”

مەن بە راستى ۋە لاممدايەۋە، چۈنكە مەن خۇم نەمدەزانى خەرىكى چىم.
ھانا رۇيشت بە رېگەى خۇيەۋە بەلام لەبەر خۇيەۋە لاسايى ئىمەى
دەكردهۋە:

“خۇشمان نازانين خەرىكى چىن!”

ۋەنەۋشە لە دەۋرۋەرى كانىيەكە سەۋز بىۋو مەن و ھاوبەش لە
شۈينى خۇمان دانىشتىبووين و خۇشمان نەماندەزانى بۇچى لەۋى
دانىشتوين. لەپەر مەن بەخەيالىمدا ھات و بە ھاوبەشم وت:
“مەن كچە سازادەم و ناوم ۋەنەۋشەيە.”

ھاوبەش وتى:

“مىش ناوم سازادە نىرگزە.”

منیش به دهنگیکی ناسک یموت:

“بهخیرھاتی بۆ کۆشکه سەوزە کەم”

ھاوبەشیس وەلامیدامەو:

“نۆش بهخیرھاتی بۆ کۆشکه سەوزە کەم”.

من و ھاوبەش ناکۆکبۆین لەسەر ئەوێ کۆشکه سەوزە کە ھی

کاممان بێت. ئەم ناکۆکییەمان چارەسەر کرد کە ھەردوو کمان

دوانەین. شازادە وەنەوشە و شازادە نیرگزی ھەریەکەیان لە دیویکی

کۆشکه سەوزە کەدا دەژیان. ھاوبەش به دهنگیکی ناسک وتی:

“نۆی.. کۆشکه سەوزە کەم. نۆی.. روبارە شیتە کەم”.

منیش وتم:

“نۆی.. کۆشکه سەوزە کەم. نۆی.. روبارە شیتە کەم”.

ئەو سالاھە داری میوە ھەمە جووڕەکان گۆلیکی ئیجگار زۆریان گرتبوو.

من لقیکی داریسۆم کرد بە قژمەو، ھاوبەشیس لقیکی دارھەنار.

من وتم:

“نۆی.. گۆلە سپییە جوانە کانم”.

چاوەرپیمکرد ھاوبەش دووبارە بکاتەوێ کەچی ئەو لە جیاتی، وتی:

“نۆی.. کەرویشکه سپییە کانم”.

منیش وتم:

“بەزیاد نەبێت کەرویشکی چی”.

ھاوبەش ۋە لامى دامەۋە:

"ئەۋ كەرويشكانەى كە لە كۆشكە سەۋزە كەمدا لەناو قەفەزى
ئالتوندان. ئەمانە كاتى خۆى دوو شازادەبوون بەلام تەلىسميان
لېكراۋە و ئىستا بوونەتە كەرويشك."

منىش وتىم:

"نا.. نا.. شتى ۋا نىيە."

لە ھەمانكاتدا، لە قەراغى كانىيە كەدا چاۋم بە بۆقىكى سەۋزى
بچكۆلانە كەۋت. منىش بە دەنگى بەرز وتىم:
"ئۆى.. بۆقە بچكۆلانە جادۋ لېكراۋە كەم."

دۋايى بە پەلە رامكرد بە دۋاي بۆقە كەدا و زۆرى نەبرد بۆقە كەم گرت.

دايك و باو كمان بۇيان گىزىپاوينەوۋە كە لە سەردەمى كۇندا، ھەندىك
شازادە تەلىسىميان لىكراوۋە و بوون بە بۇق. بۇ ئەوۋى تەلىسمە كە
لەسەر شازادە كە لا بىرىت، دەبوايە كچىكى شازادە بۇقە كەى ماچ
بكردايە. ھاوبەشيش ئەم بەسەرھاتەى بىستبوو چونكە دايك و
باوكى ئەویش ھەمان بەسەرھاتيان بۇ ئەو گىزىپاوينەوۋە، بۇيە ئەو بە
پارائەوۋە پىي وتىم:

"سارا گيان، دەتوانم تۇزىك بۇقە كەت لىوۋەر بگرم."
ھاوبەش زۇر پارايەوۋە منىش دلم نەرم بوو. بۇقە كەم دايە دەستى
و لەھەمانكاتدا ھاوبەش وتى:
"تۇ لەوېروايەدايت كە ئەم بۇقە لە راستىدا شازادەيەكى جادولىكراوېيت."
منىش بە زەردەخەنەوۋە پىموت:

"شازادەى چى! بەخودا بۇنى خۇشى بەھار سەرى لە تۇ تىكداوۋە."
من دەستمكرد بە بىر كەرنەوۋە و لە دلى خۇمدا وتىم تۇ بلىي ھاوبەش
راستىكات. ئەم بۇقە لە راستىدا شازادە بووېيت؟
لەوۋە دەچوو تيشكى خۇر و بۇنى خۇشى بەھار سەرى لە منىش
تىكدايىت، بۇيە بىرم گۇرپى و وەكو ھاوبەش لەو بىروايەدابووم كە
لەوانەيە بۇقە كە شازادەيەكى جادولىكراوېيت.
منىش بە ھاوبەشم وت:

"راستدە كەيت، لەوانەيە خۇي بۇقە كە شازادە بووېيت جادوى لىكرايىت.

خودا ئىيمەى بۇ ناردوۋە بۇ ئەۋەى تەلىسمەكەى بۇ بەتال بىكەينەۋە.
ئەم بۇقە قوربەسەرە ھەر لەبەرئەۋەى كچە سازادەيەك ماچى
نەكردوۋە بۇيە ئەمرو كەوتۆتە ناو ئەم دەۋروبەرەۋە.
كە ھاوبەش گوڭى لىمبوو، ئەۋىش ھەمان برۋاى منى ھەبوو. من
بە ھاوبەشم وت:

با يارمەتى ئەم سازادە قوربەسەرە بدەين تاكو بىيئەۋە بە سازادە.
تەنھا يەك شت ماۋە بىكەين ئەۋىش ھەردوۋكمان بۇقەكە ماچ
بىكەين و تەلىسمەكە بىشكىينين.
ھاوبەش وتى:

برۋ لاچو، من چۆن بۇق ماچدەكەم.
برۋاناكەم كچە سازادەكانى سەردەمى كۆن ۋەكو تۇ خۇيان
خۇشويستىيىت. ئەگەر ئەۋان ۋەكو تۇ بوۋنايە ئەۋا سەرانسەرى ئەم
دنيايە پردەبوۋ لە سازادەى تەلىسملىكراۋ.
ھاوبەش ۋەلامى دامەۋە: باشە سارا گيان! خۇ ئىيمە كچە سازادەى
راستەقىنەينين.

مىنىش وتەم: راستەكەيت، من دەزانم ئىيمە كچە سازادەينين، بەلام
ھەر چۆنىك بىت، ئەركى سەرشانمانە ئەم سازادە قوربەسەرە
رەزگاربىكەين. ئەگەر ھەردوۋكمان ماچى بۇقەكە بىكەين بە دلىيائى
سازادە تەلىسم لىكراۋەكە رەزگارى دەيىت.

هاوبهش سازاده جادولیکراوه که ی دایه دهستم و وتی:
"سازاده وهنهوشه، فهرموو بۆقه که ماجیکه."

منیش بۆقه کهم گرت به دهستهوه، تاویک لئی وردبوومهوه. کاتیکی
که بیرم لهوه ده کردهوه که ده بییت ماچی سازاده تهلیسملیکراوه که
بکه،م، دلم تیکه لدهات. له پر بیرم له شتیکی دیکه کردهوه و
به هاوبهشم وت:

"هاوبهش، نه گهر نهو بۆقه له راستیدا سازاده بییت. نهوه نابیی نهوهت
له بیر بچیت که دهزگیرانی خوومه. هاوبهش به سهه سورمانهوه
وه لامیدامهوه: "مه بهستت چیه؟"

"به لئی، سازاده که لهوانه یه کوری پادشا بییت و خاوهنی ولاتیکیش
بییت. نهو کاته سازاده که بو من ده بییت.

هاوبهش به توره ییهوه وتی:

"نه گهر منیش ماچی نه کهم نهوا تهلیسمه که له سهه سازاده که
لاناچیت. سازاده که چهند هی تویه نهوهندهش هی منه، ههروهها
نیوهی سامانه کهشی."

پاشان ریککه وتین له سهه نهوهی که سازاده که دوایی خوئی
یه کیکمان ههلبژیریت. نهو که یفی خویه تی سازاده وهنهوشه یاخود
سازاده نیرگز ههلبژیریت.

منیش وتم: "یه ک دوو، سی."

که سیههم ژمارد چاوم نوقاند و بۆقه کهم ماچکرد. به لام له
هه مووی سهیرتر ئه وه بوو بۆقه تهلیسملیکراوه که هیچ گۆرانی
به سهر نه هات. هاوبهش وتی:

"من بزانه ئه م سازادهیه تهلیسملیکی ئه وهنده قورسی لیکراوه.
بروانا کهم هیچ که لکیکی هه بیته ئه گهر بیته و منیش ماچی بکه م.
من له و بروایه دانیم تهلیسمه کهی له سهر لایبریته."
منیش وتم:

"شتی وانیه، فهرموو سازاده نیرگز، به خوشی بیته یان به ترشی
ده بیته ماچی بۆقه که بکهیت."

هاوبهش بۆقه کهی له دهست وهرگرتیم و خیرا ماچی کرد ماچکردنه کهی
زۆر به پهله بوو. بۆ نه گبهنی له پهله پهلیدا بۆقه کهی له دهست بهر بووه
خواره وه، ئه ویش به بازدان ونبوو له بهر چاومان. منیش به زمرده خه نه وه
هاوارمکرد:

"ئه ریوه لا، ئا لیترانه دا، نیو ولاته و نیو سازاده م له کیس چوو."
هاوبهش وتی:

"به قسه ت نه کردم. من پیم نه وتیت ده بیته کچه سازاده ی
راسته قینه بۆقه کهی ماچکردایه."

له پر له پشتی شه خه له کانه وه گویمان له قاقای پیکه نین بوو.
شقان و شاد و ههستیاری و هانا خویان مه لاس دابوو گویمان له

هه موو قسه کانمان بوو. هانا وتی:

"سه یربکه، ئا له ویدا ئه و که سانه ی لیه که نازانن خه ریکی چین."

شقان به گالته وه وتی:

"ئوی.. کۆشکه سه وزه کهم"

"ئوی.. روباره شینه کهم!"

شاد وتی:

"ئوی.. ئوی... گوله سپیه بۆن خوشه کان.

ئوی.. ئوی... که رویشکه سپیه جادولیکراوه کان!"

هه ستیار ئه وه نده پیکه نی خه ریکبوو ده که وت به پشتدا:

"ئه گهر بۆق سازاده بیته... هه زار که لاهه به پولیک ده بیته."

هاوبه شیش له داخندا قوتووه به تاله که ی پر کرد له ئاو و کردی به

ده موو چاوی هه ستیاردا. هه ستیار هاواریکرد:

"شیت بووی سازاده نیرگز! بۆ وا ده که یته؟"

هاوبه ش وه لامیدایه وه:

"من کاتیک تووره ده بم، نازانم چیده کهم."

منیش ده ستم خسته ناو ئاوه که وه مشتی ئاوم کرد به ده موو چاوی

شقانی برامدا و پیموت:

"من و هاوبه ش کاتیک تووره ده بین خوشمان نازانین چی ده که ین."

پیاوه داناگان

ئەو ددانەى كە شقان بۆ ھەستىارى دەرھىنا بوو، لای ھەستىار لە گەوھەر بە نرختر بوو. ھەستىار ددانە كەى لە قاوگە شقارتە يە كدا دانا بوو. قاوگە شقارتە كەى خستبوو گىرفانىيەو. زۆر جار قاوگە شقارتە كەى دەر دەرھىنا و تاوێك سەيرىدە كرد.

زۆرى نەبرد ددانىكى شادىش كەوتە لەقین. بۆ ئەو ھىچ ھونەر نەبوو ھەلكيشانى ددان. شاد ئازابوو. ئەو يەكسەر برپارىدا كە لەكاتى نوستندا ددانە كەى دەر پھىنیت. شاد دەزوو يەكى ئەستوورى درىزى پىچا لە ددانە لەقە كە يەو. پىش ئەو يە بچىتە جىگەى نووستنە كە يەو، دەزوو كەى بەستبوو بە دەسكى دەرگای ژوورە كە يەو. سەر لەبەيانى رۆژى دواىى باجى توبا ھاتبوو كورەكان خەبەر بكاتەو. كاتىك باجى توبا دەرگا كەى كردۆتەو. دەزوو كەى راكيشاوە، بەوجۆرە ددانە كەى شاد ھاتووە بە دەزوو كەو. لە ھەمووى سەيرتر ئەو بوو كە شاد خەبەرى بوو تەو پىش ئەو يە باجى توبا پى بختە ناو ژوورە كە يەو.

شتىكى زۆر سەير و سەمەر يە كە منداڵ ددان كەوتنى بەلاو زۆر گرنگە. رۆژى دواىى شاد كە چوو بۆ قوتابخانە، ددانە كەى لە قاوگە شقارتە يە كدا دانا بوو. شاد و ھەستىار ددانە كانيان لە گەل يەكترىدا

بەرآورد ده کرد. ئەمەش بوو بە ھۆی ئەوھى شقان ئیرھى بەوان
بەریت، چونکە ئەو ددانى کەوتوو نەبوو. بەلام ئەو وتى:
"بیرم چۆتەوھ ددانە کەوتووھ کەى سالى راپوردووم لە کوى داناوھ.
ئەو ددانەم کە پار دەر مەینابوو. ئەو سالى کە دکتورى ددان بو
یە کەمین جار ھات بو گەرەدى."

شقان زور گەرا بە شوین ددانە کەوتووھ کەیدا، کەچى ئەو کۆمەلیک
شتیتى دۆزییەوھ. کە ئەو ھەر لە بیرى چوو بوونەوھ. لە قاوخە
شقارتە یە کدا چەند قاوغە فیشە کى تەفەنگ، فیکە یە کى شکاو،
پینچ سەربازى قورقوشمى شکاو، کاتر میړیکى شکاو، گلوپیکى
دەستى شکاو، ھەر وھە ددانە کەوتووھ کەشى کە ئەویش شکاو بوو.
ھەر لەبەر ئەوھى ددانە کەى شقان شکاو بوو، بۆیە دکتورى ددان
بۆیدەر ھینابوو. شقان سەیرى ھەموو شتە شکاوھ کانى کرد و وتى:
"شەرتە رۆژیک بێت ھەمووتان چاک بکەمەوھ، بەلى ھەر
ھەمووتان، بێجگە لە ددانە شکاوھ کەم."

شقان ددانە شکاوھ کەى خستە ناو قاوغە شقارتە یە کەوھ. سەر لە
ئوارە شقان و شاد و ھەستیار دەھاتن و دەچوون و خەرەخرى قاوغە
شقارتە کەى ناو دەستیان دەھات. کورە کان ئەوئەندە لوت بەرز بوون
کە نەیان دەویست وە کو جارێان یاریمان لە گەلدا بکەن. من و ھانا و
ھاوبەش خەریکی خەتخەتینی خۆمان بووین و گویمان بەوان نەدەدا.

هانا وتی: "ئەوێندە بۆزاربووم لە باسی ددان. دەلێی چەند ددانم لە دەمدا هەیه هەموویان پێکەوه دەرپهینم."

کۆرەکان ماوێهەکی زۆر لە ژوورەکەیی شقان و شاد مانەوێ. ئا لەوکاتەیی کە ئەوان هاتنە دەرەوێ. ئێمە بە جوانی لە دەموچاویاندا دەمانبینی کە فیلێکیان لە ژێرسەردایە.

شقان بە هەستیاری و شادی وت: "ناییت هیچ بۆ کچەکان بگێرێنەوێ. ناییت ئەوان بزانی ئێمە چیدەکەین."

شاد وتی: "نەخێر و نەخێر، وا باشە ئێمە بۆیان نەگێرێنەوێ."

هەستیاری وتی: "هەرگیز شتی وا ناکەین."

ئێمەش خەریکبوو شەقمان دەبرد بۆ ئەوێ بزانی ئەوان خەریکی چین. بەلام من و هانا و هاوبەش خۆراگر بووین و خۆمان واپێشانەدا کە نەهێنێهەکیان بەلامانەوێ گەنگ نییە. من وتم: "ئێستا نۆبەیی تۆیە هاوبەش."

ئێمە خەتخەتێنمان دەکرد و وامان پێشانەدا کە گوێ بەوان نادەین. شقان و شاد و هەستیاری دانشتبوون لە قەراغی جادەکە و سەیریان دەکردین. شاد بە شقانی وت:

"تۆ دلناییت لە شوێنێکی باشدا شار دوتەتەوێ."

"خەمت نەبێت لە شوێنێکی وادا شار دومتەوێ کەس نییە بتوانێت بیدۆزیتەوێ."

ههستيار وتى:

"به لى، ئه گينا كچه كان ده يدوزنه وه، ئه و كاته ئيمهش رپسه كه مان ده بئته وه به خورى."

شفانيش سهرىكى بۇ له قاند وه كو ئه وهى بليت تۆ راستده كه يت. هانا به منى وت: "سارا! نۆبهى تۆيه؟"

ئيمه خه تخه تينى خومان ده كرد، وا خومان پيشانده دا كه گويمان له دهنگى پياوه داناكان نيه. كوره كان رويشتن، هاوبهش ئيشاره تىكى بۇ كردين و چپاندى به گويماندا:

"هه ها! ئا لهويدا پياوه داناكانى ئاوايه كه مان يئكه وه ده رۆن" هه موومان دامانه قاقاي يئكه نين.

شفان لايه كى كرده وه و وتى:

"چهند خۆشه ئتوه دلشاد ديارن. چهند خۆشه كه شتى گرنگ له ئارادايه و ئتوه لىي يئتاگان. له بهر ئهم هۆيه يه به زه ييم يئتاندا ديته وه."

ئهو كاته برپارماندا بزاني كوره كان چيان به دهسته وه يه. ئاخۆ ئه وه چى بيت ئه وان ئه وه نده خۆيانى پئوه هه لده كيشتن. ههر چنده ئيمه له و برپاوه دابووين كه ئهمه شتىكىترى هيچوپووچى دروستكراوى كوره كانه. به لام ئيمه ههر سووربووين له سهر ئه وهى كه نه ينييه كه يان ئاشكرا بكه ين.

كۆرەكان چوون بۇ مېرگەكەكەمان و لەوى سوارى ئەسپەرەش
بوون، ئەسپەكەى مالى خۇمان. ئىمەش چوینە ژوورەكەى شقان
و شاد. دەگەرپاين و دەگەرپاين. بەلام دۆزینەوہى شتىك ئاسان
نەبوو كە خۇمان نەماندەزانى چىيە و رەنگى چۇنە. لە ھەمانكاتدا
ئىمە ھەر دەگەرپاين و كۆلمان نەدەدا. سەيرى ھەموو شوئىكىمانكرد،
چەكەجەكان، ژىر قەرەوئلەكە، رەفەكان، زۇپاى خشتى كاشىيەكە،
ھەموو شوئىكى گەرپاين، ھەتا ھەورەبانەكەش گەرپاين بەلام
ھەولدانەكەمان بى سوود بوو .

كاتىك كە ئىمە لە گەرمەى گەرپاندا بووين لە ھەورەبانەكەدا،
گويمان لە تەپەتەپ بوو، كۆرەكان بوون لە قادرمەكانەوہ دەھاتنە
سەرەوہ. وەى خودايە گيان كە پەلەمان بوو زوو خۇمان بشارينەوہ.
لە ھەورەبانەكە جلى زۆرى لىھەلواسرا بوو. چووينە ناو جەلەكانەوہ
تەواو بىدەنگبوين. شاد بە شقانى وت:

"با بېھىننە دەرەوہ و جارىكىترىش سەيرى بکەين."

شقان وتى:

"پىش ھەموو شتىك دەبىت بزائين كچەكان لە كوئىن."

"ئەوان لەوانەيە لە ژوورەكەى ھانا بن."

"ئەگەر ئەوان لەم نزيكانە بونايە ئىستا گويمان لە حيلكە حيلكيان
دەبوو."

ههستیار وتی:

لهوانهیه ئهوان ئیستا له مالی هانا و هاوبهش بن. ترست نهییت
بیهینه دهرهوه با بیینین.

ئیمهش وهک بت وهستا بوین نهماندهویرا بجولینهوه. من زۆر
دهترسام لهوهی که بیزم، یاخود پیکهنم. لهوه دهچوو که شقان
رپک بهرهو پرووی من بیت، منیش خهریک بوو له جیگهی خۆمدا
گیانم دهردهچوو. بهلام ئهو لهپر چهمییهوه و شتیکی ههلگرت. من
به تهواوهتی نهیبینی و نهمزانی چییه. هاوبهش پالکی به منهوه
ناو منیش پالیکم بهوهوه نایهوه. شقان وتی:

ئهی پیاوه داناکان به یهک دهنگ، سویند بخۆن. که ههرگیز
نهینییه کهمان بو کهس ئاشکرا نهکهین.

شاد وتی: بهلی باشه، بهلام چۆن سویند بخوین.

شاد ههمووشتیکی بهلاوه زهحمهت بوو، وهکو شقان نهبوو. ئهو
نهیده توانی وهکو شقان و ههستیار شت ههلبهستیت. شاد وتی:

ئیمه سویند دهخوین که شوینی شاردنهوه که بو کهس ئاشکرا نهکهین.

شقان وتی: سویند بخۆن که ههرگیز لای ئهوانیت، پهرده له سه
ئه نهینییه کهمان لا نهدهن.

ئهوانیش سویندیان خوارد. خۆی ئهوانیت مه بهستیان من و هانا و
هاوبهش بوو، من جاریکی تر پالیکما به هاوبه شهوه.

شاد و هه‌ستیار سویندیان خوارد که هه‌رگیز رڤگا نه‌دهن ئه‌وانیتر
توخی شوینی نه‌هینییه که بکه‌ون. شقان پیی وتن:

ئه‌گهر بیت و ئه‌وانیتر په‌رده له سهر نه‌هینییه که‌مان لاده‌ن ئه‌وا
هه‌رچی هی‌ز و توانامان هه‌یه هه‌مووی به‌ فیرو ده‌چیت.

ئوی... که‌من چه‌زنده‌کرد ئه‌و شتانه‌بینم، به‌لام کوره‌کان به‌رده‌میان
گرتبووم. له کوتایدا شقان شته‌که‌ی له شوینی خوی دانایه‌وه.

شوینه نه‌هینییه که ژیر ته‌خته له‌قه‌که‌ بوو. دوایش یه‌ک به‌دوای
یه‌کدا به‌ پپیلیکانه‌کاندا چوونه‌خواره‌وه.

ئیمه‌ش ئالۆش که‌وته ناوگیانمانه‌وه، هه‌ر که‌ گویمان له‌ ده‌رگای
هه‌وره‌بانه‌که‌ بوو درا به‌یه‌کدا، به‌ په‌له‌ ته‌خته له‌قه‌که‌مان لاداو له
ژیر ته‌خته‌که‌دا قاوغه‌ شقارته‌یه‌کی به‌تالمان دۆزیه‌وه. من ناسیمه‌وه،
دلنیا‌بووم که‌ قاوغه‌ شقارته‌که‌ی شقانی برام بوو. به‌ پی‌تی گه‌وره‌ له
سه‌ری نو‌سرابوو که‌سه‌ دانا‌کان. هه‌روه‌ها وینه‌ی که‌له‌سه‌ریکی
مردووی تیدا کیشرابوو.

هانا وتی: " دل‌م شه‌قی برد، خیراکه‌ بیکه‌ره‌وه."

منیش هه‌تا توانیم سه‌رم برده‌ پیشه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی به‌ جوانی بیینم.
چیمان بینیی‌ت باشه؟! سێ ددانی بچکۆلانه‌ی سپی، دوو ددانی
ساغ و دانه‌یه‌کی شکاو. له‌ پاکه‌تی پیاوه‌ دانا‌کاندا هه‌ر ئه‌و سێ
ددانه‌ی تیدا بوو. هانا سه‌ری راوه‌شاند و به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌وه‌ وتی:

زۆر جار بە خەيالدا دیت، ئەم کورانه نەك تەختەيەك بەلكو
هەزار تەختەيان نووقسان بێت.

باجی توبا، ئیشكەرەكەمان، ئەشیاكانی لە دۆلاییكى كۇندا دانابوو.
دايكم پىى وتبوين نابیت بە هیچ جۆرىك نزيكى ئەو دۆلابە بكەوين.
بەلام باجی توبا زۆر دل نەرم و مېهرەبان بوو. ئەو ھەمیشە شتە
جوانەكانى خۆى پىنیشان دەداين. كراسى بوكىنى خۆى، كۆمەلىك
كارتى جوان كە گوليان تىداوو، شو شەيەكى بۆن كە بۆنەكەى زۆر
خۆشبوو. بازنىك كە ئالتوونى تەواو نەبوو، تويزالىك ئالتوونى بەسەرەو
بوو، ھەندىك شتتيريش خۇ من ئىستا ھەموويانم نايەتەو ە ياد.

سالى پىشوو كاتىك دكتورى ددان ھات بۆ گەورەدى. تاقمىك
ددانى تازەى بۆ باجى توبا درووستكرد. دكتورەكە وتبووى لە ژيانيدا
تاقمى ددانى ناشيرىنى ەو كو تاقمە كۆنەكەى باجى توباي نەبينووە.
ئەو بەستەزمانە خۆى جوان بوو، بەلام تاقمە ددانەكەى زۆر
ناشيرىن بوو. باجى توبا تاقمە كۆنەكەى فرپنەدا. ئەو بەمنى وت
جاروبار لە پۇژانى ئاسايدا ئەو تاقمە لە دەم دەكات. بە تايبەت ئەو
پۇژانەى كە ئاووھەوا ناخۆشە. تاقمە تازەكەش ھەلدەگرىت بۆ
پۇژانى ھەينى يان كاتى ئاھەنگ.

باجى توبا دەيوت:

"تاقمە كۆنەكەم سەرو زىادە بۆ شير دۆشين و ئاليك بە مانگادان."

به لام ئەو پاش ماوه يه ک تاقه تی چوو له تاقمه کۆنه که ی. چونکه تاقمه تازه که ی جوان لنده هات. باجی تو با حه زی له کاک زۆراب بوو، بۆیه ئەو له رۆژه ئاساییه کانیشدا ده یویست خۆی جوان بکات. تاقمه کۆنه که ی باجی تو با له چه کمه جه که ی سه ره وه ی دۆلابه که دابوو، خۆم ده مزانی له ویدا یه. هه ر که بینیم یه کسه ر بیرنکی چاکم بۆهات که بۆ هانا و هاوبه شم گیرایه وه.

"کچینه ده زانن چیده که ی. تاقمه کۆنه که ی باجی تو با ده خه ی نه ناو پاکه ته که وه. ئەگه ر بێتو کۆره کان وه کو خۆیان ده لێن هیزنکی نه ینی گه وه له دوو ددانی ساغ و دداننکی شکاو وه ربگرن، ناخۆ چ هیزنکی گه وه له تاقمه کۆنه که ی باجی تو با وه رده گرن؟" هانا و هاوبه ش پێشنیاره که ی میان زۆر به دلبوو. هانا وتی:

"ده مخۆش سارا گیان. ئەمه زۆر باشته ره له وه ی که ئیمه ددانه کانیا ن فرییده ی. ئەگه ر کۆران خه ریکی ئەم شته قۆرانه بن با پێشانیان بده ی که ئیمه با یه خ به بابه ته کانیا ن ناده ی."

به و شیوه یه تاقمی ددانه که ی باجی تو با مان خسته ناو پاکه تی جگه ره که و خسته مانه وه شوینی خۆی. دوا یی چوینه ده ره وه بۆ له وه ی بزانی ن کۆره کان له کوین. ئەوان خه ریکی هه لماتین بوون. ئیمه ش له قه راغی جاده که دانیشتین سه یرمانده کردن. هانا پێی وتن:

“ئەرى پىاۋە داناکان خەرىكى چىن، بەم ئىۋارە ۋەختە خەرىكى
ھەلمايتىن!”

كۆرەكان ۋەلاميان نەداينەۋە. شقان دەستى پېرېو لە ھەلماۋەت ۋە
مىنىش ۋەتەم: “ئەۋە بۇ شوۋىنى نەينىيەكەتەن، پېر ناكەن لە ھەلماۋەت.”
شقان ھەناسەيەكى قوۋلى ھەلگىشا. ئەۋەى رادەگەياند كە
ئەۋانتر گەمژەن ۋە لە ھىچ تىناگەن. ھاۋبەش پالىكى بە شقانەۋە
ناۋ ۋەتى: “ئەرى ئىۋە باسكى پىاۋە داناکان بۇ ناكەن.”

بەلام شقان پىۋى ۋەتىن ئەۋە شتىكى ئەۋەندە سوۋك نىيە كە بۇ
كچانى بگىرپىنەۋە. نەينىيەكەيان پېر لەھىزى گەۋرە ۋە خولقېنەر،
كە دەتۋانرېت موعجىزەى سەيرى پېيھېنرېتەدى. لە شوۋىنىكىدا
نەينىيەكەمان ھەشارداۋە، كە خۇشمان نازانېن لە كۆيدايە، تەنھا
ئەۋ برا نەينىيەكەمان دەزانن، كە كارى پاراستى نەينىيەكەيان
پىسپىرداۋە. ئەگىنا ھىزە نەينىيەكانمان لە كىسەچىن. ھانا بە
فېلبازىيەۋە پىۋى ۋەتىن:

“ئەرى ئەۋ برادەرە نەينىيەكە، شقان ۋە شاد ۋە ھەستىار نىن.”
شقان ھەپەسا ۋە تۆزىك بېدەنگېۋو. مەن ۋە ھانا ۋە ھاۋبەش
ھەرسىكمان پىكەۋە دەستمانكرد بە قاقاى پىكەنېن. شاد ۋەتى:
“مەن لەۋ بىرۋايەدام، ئىۋە بۇيە پىدەكەنن بۇ ئەۋەى تۋۋرەمانبەكەن،
چۈنكە نازانن، چىمان لە قاۋغە شقارتەكەدا شاردۆتەۋە.

هانانا به زەردەخەنەووە وتی:

"بێگومان ئێوە پاکەتە کەتان لە دۆلابە کەتانداشاردۆتەووە."

شاد پێدەکەنی و دەیوت:

"ئای، ئای، لەوێ شاردومانەتەووە، بڕوا بکەن لەوێدایە."

هاوبەش وتی:

"لەوانەییە لە ژێر تەختە لەقەکەیی ھەورەبانە کەداشاردبێتتەووە."

شقان و شاد و ھەستیاری ھەرسیکیان بەنج بوون لە جیگەیی خۆیاندا.

پاش ماوێھە ک ھەرسیکیان پێکەووە وتیان:

"ئای، ئای، لەوێداشاردومانەتەووە."

ئەوان بە ناوھێنانی تەختە لەقەکە زۆر تێکچوون. یە کسەر وازیان

لە ھەلمەتێن ھێنا. شقان بە شادی وت:

"وەرە با بچینە سەرەووە و تۆزیک سەیری ھێلکەیی بالەندە کانت بکەین."

ئەوان وایاندەزانی ئێمە بڕوایان پێدەکەین کە ئەوان دەیانەوێت

بچن بۆ سەیرکردنی ھێلکەیی بالەندە. ئێمە لەو سەرەووە ھاتبوینەووە

و تیگەشتبووین کە ئەوان دەیانویست بچن بزانی پاکەتە کە لە

شوێنە نەھینییە کەیی ماوێ یان نا. شاد بەلایەووە سەیر بوو بۆیە بە

حەپەساوی بە شقانی وت:

"سەیری ھێلکەیی بالەندەیی چی؟ تۆ ھەزار جار ھێلکەیی بالەندە کانت

بینیووە."

شاد خۆی وابوو، درهنگ له شت تێده گه‌یشت. به‌لام شقان به تووره‌یهوه سه‌یریکرد و ئیشاره‌تێکی بۆ کرد. ئینجا شاد تێگه‌یشت بابه‌ته‌که چیه.

شاد وتی: "باشه! با بروین سه‌یری هیلکه‌ی بالنده‌کان بکه‌ین." کوره‌کان چوون به‌رێی خۆیا‌نه‌وه. ئەوان له‌سه‌رخۆ ده‌رۆشتن بۆ ئەوه‌ی ئیمه‌ گومانیا‌ن لینه‌که‌ین. ئیمه‌ په‌له‌مانبوو خۆمان ده‌مانزانی ئەوان بۆ کوی ده‌رۆن. به‌را‌کردن چو‌وین بۆ ما‌لی هه‌ستیار و به‌ دایکیمان وت ده‌مانه‌وێت کتیی‌ک له‌ ژووره‌که‌ی هه‌ستیار به‌ی‌نین. به‌را‌کردن به‌ پێلی‌کانه‌کاندا چو‌وینه‌ ژووره‌که‌ی هه‌ستیار. له‌ په‌نجه‌ره‌ی ژووره‌که‌یه‌وه چو‌وینه‌ سه‌ر شو‌ره‌بیه‌که‌ و له‌وێهه‌ خه‌را گه‌را‌ینه‌وه بۆ ژووره‌که‌ی شقان و شاد. له‌وێشه‌وه چو‌وین بۆ هه‌وره‌بانه‌که‌ و له‌ناو جله‌کاندا خۆمان شارده‌وه. ئیمه‌ چاوه‌روان بو‌وین چونکه‌ ده‌مانزانی که‌ کوره‌کان ها‌کا ها‌تن بۆ هه‌وره‌بانه‌که‌. زۆری نه‌برد گو‌یمان له‌ ته‌په‌ی پێی کوره‌کان بوو که‌ به‌ پێلی‌کانه‌کاندا سه‌رده‌که‌وتن بۆ هه‌وره‌بانه‌که‌.

شاد وتی: "تۆ ب‌لێی که‌چه‌کان به‌ شو‌ینه‌که‌یا‌ن زانی‌یت؟ ها‌وبه‌ش مه‌به‌ستی چی بوو که‌ وتی: "له‌ژێر ته‌خته‌ له‌قه‌که‌ی هه‌وره‌بانه‌که‌دا" یه‌که‌سه‌ر شقان وه‌لامی شادی دایه‌وه:

"کوره‌ ها‌نا هه‌ر له‌ خۆیه‌وه‌ ئەو قسه‌ی کرد، به‌لام چاک‌تر‌وا‌یه‌ بۆ

دلنایای جیگه‌ی نه‌نییه که مان بگو‌یزینه وه بۆ شو‌ینیکیتر.
 شقان ته‌خته‌که‌ی لابرده، به‌لام ئیمه هیچمان نه‌ده‌بینی چونکه
 کوره‌کان به‌رچاویان گرتیوین. هه‌ستیار و شاد وتیان:
 "ده‌مانه‌و‌یت ددانه‌کانی خۆمان بیینن."
 شقان وتی: "ئه‌ی پیاوه‌ دانا‌کانی دی بچکۆل ده‌ب‌یت نه‌نییه‌که‌مان
 بپار‌یزین و نه‌ه‌یلین ئه‌وان‌یت‌ر بیینن."
 تۆزیک ب‌یده‌نگ‌بوون. ئیمه‌ش تیگه‌یشتین که شقان سه‌ری پا‌که‌ته‌که‌ی
 هه‌ل‌داوه‌ته‌وه و تا‌قمه‌که‌ی با‌جی تو‌بای ت‌یدا بی‌نیوه. هه‌ر‌سی‌ک‌مان
 پ‌یکه‌وه ق‌یزان‌د‌مان و دامانه‌ قاقای پ‌یکه‌نین. ده‌ای به‌ ته‌شه‌ره‌وه به
 کوره‌کانم وت:
 "کور‌ینه ئ‌یستا ئ‌یوه له‌ تا‌قمی ددانه‌که‌ی با‌جی تو‌با، ه‌یز‌یکی نه‌نی
 وا وه‌رده‌گرن، که له‌ ج‌یه‌هان‌دا و‌ینه‌ی نیه."
 هاوبه‌ش وتی: "توو سه‌ری خۆت شقان گیان. هه‌ند‌یک
 مو‌ع‌ج‌یزه‌مان بۆ بنو‌ینه."
 شقان تا‌قمه‌که‌ی با‌جی تو‌بای فر‌یدا و به‌ تو‌وره‌یه‌وه وتی:
 "خوز‌گه‌ خوا کچی درووستنه‌کردایه. چونکه ئه‌وان هه‌رچی خۆشی
 ب‌یت له‌ پ‌یاوی ت‌یک‌ده‌دن."

شقان رەشەولاخى سەردەمى كۆن مالىدە كات

من تەنھا بە دووشت، ئىرەيى بە ھانا و ھاوبەش دەبەم. يەكەميان
ئەوان باپىرەيان ھەيە و من نىمە. ھەرچەندە خۇي باپىرە دەلئىت
ئىمە چەند مندالىكى كەمين لە دى بچكۆل، ئەو ھەزدە كات بىت
بە بابىرى ھەموومان. بەلام ھاوبەش دەلئىت: "لەوانەيە وا بىت،
بەلام ئەو تەواو.. تەواو.. تەواو..، باپىرەي من و ھانايە."

كاتىكىش كە سەردەدەين لە باپىرە و رۇژنامەي بۇ دەخوئىنەو،
ھەموو جارىك ھاوبەش لەسەر كۆشى باپىرە دادەنىشىت و ئەويش
پىي دەلئىت: "ھاورى بچكۆلانەكەم."

من تىناگەم بۇچى باپىرە ئەو جىاوازيە دەكات لە نىوانماندا. خۇ ئەو
چاوى باش نابىنىت، ئىتر چۇن ئەو جىاوازيەمان لەگەلدا دەكات.
ھانا و ھاوبەش خۇ تووكيان نىيە وەكو ئەو كچەي كە لە بەسەرھاتى
ئىنجىلدا باسكراو، ھىچ ھونەر نەبوو بۇ باوكە كۆپرەكە، كە كچەكانى
لە يەكتر جىاباكاتەو، چونكە يەكئىك لە كچەكان توو كى پىوہبوو
ئەويتريان توو كى پىوہ نەبوو.

بە ھەر حال قەيدى نىيە، با باپىرە ئەم جىاوازيەمان لەگەلدا بكات،
چونكە ئەو پىاويكى دلنەرم و مېەرەبانە، من زۆرم خۇش دەوئىت.

ئەو زۆر دڭگەورە و بەستەزمانە. لە راستیدا ئەوەندە گەرنەگ نىيە، با ئەو بانگى ھانا و ھاوبەش بکات بە "ھاوړى بچکۆلانە کەم".

دوو ھەمین شتیش کە من بە ھۆيەو ئيرەيم بە ھانا و ھاوبەش دەبرد، ئەو بوو ئەوان خاوەنى چەمى خۆيان بوون، کە بە تەنھا ھەر ھى خۆيان بوو. ھەر تۆزىک بەناو لەو ھەرگا پەرژىنکراو کەياندا دەروېشتىن دەگەيشتىنە چەمە کەيان. بە ھاويناندا لەوى خەريکى مەلە کردن بووين.

جاريکیان من و ھاوبەش تىکچووین. ئەو پى و تەم کە ئىتر بۆم نىيە لە چەمە کەى ئەواندا مەلە بکەم. بەلام داىکى ھاوبەش بۆى باسکردم کە من بۆم ھەيە بە ويستى خۆم لە چەمە کەياندا مەلە بکەم. لەبەرئەو ھى لە ياسادا وا بپيارى لە سەر دراو.

لەبەر ئەم ياسا جوانە بوو، ھاوبەش نەیدەتوانى رىگام لىيگريت کە لە چەمە کەياندا مەلە نە کەم. ھەرچەندە من و ھاوبەش بە دەگمەن دلمان زویر دەبوو لە يە کترى، زۆربەى کات برادەر بووين و پیکەو ھەريماندە کرد. ئەوبەرى چەمە کە، ھەر شاخ و گردى بەرزبوو. شاخەکان بەلای منو ھە بەرز دياربوون. ھەرچەندە شقان دەيوت ئەگەر بىتو من شاخى شاھۆ بىينم، ئەوا ھەرگىز ئەم گردە بچوکانە ناوانانىم شاخ. جار جار بە بەلەمە کەى مالى ھانا و ھاوبەش دەروېشتىن بۆ چەمە کە و لەوى مەلەماندە کرد.

شقان دەلېت ئەم شوپنە سەردەمى زوو دېيىكى گەورەى تىدا
ژياوۋ. ئەو كاتى خۇي، ئەو ھەموو گرد و بەردە گەوررانەى لەناو
ئەو گوزەرەدا داناوۋ. ئەو كاتە دى بچكۆل نەبووۋە و كەشىش لەو
ناوچەيەدا نەژياوۋ.

من دلخۆشم كە ئەو سەردەمە من لەوى نەبووم. ئۆى خودايە گيان،
كە بەختمان ھەبووۋە كە يەككىك دى بچكۆلى ئاۋەدانكر دۆتەوۋە.
ئەگىنا ئىستا لە شوپىنىكى واخۇشدا خۆشمان رانەدەبوارد. شقان وتى:
ئىنجا چىيە ئەو كاتە لە ئەشكەوتىكى شاخى شنرويدا دەژياين.
يەك ئەشكەوتى تەواۋ جوانى لىيە، لە ژىر دوو بەردى ئىجگار
گەورەدايە.

ئىمە ھەر كاتىك بۇ سەيران دەچووين بۇ ئەوى، بەلەمە كەمان دەبەستەوۋە
بە سەنەوبەرىكەوۋە. دوايى ھەموومان بە شاخە كەدا سەردەكەوتىن.
خۇي ئاسان نىيە سەركەوتن بەسەر شاخدا. شاخەكە كونىكى تىدا
بوو كە ناومان نابوو كونى لوت. جىگەكە ئەۋەندە تەسكبوو، ھەر جارىك
بەويدا برۆيشتىنايە لوتمان بەركونەكە دەكەوت. دەبوايە ھەموو
جارىكىش بەويدا تىيەر بوويناىە، چونكە ئەو رېگا بارىكە، تەنھا رېگاي
رۆيشتنبوو. پاش تۆزىك رېگايەكى بارىكى ترمان دەھاتەبەر. رېگا كە
ئەۋەندە تەسك بوو كە بە زەحمەت پايىدا دەرۆيشتىن. ترساناكتىن
شوپن بوو شوپىنىك بوو كە ناومان نابوو دەستى پياۋىكى مردوو.

ئەگەر لەو ئۆيە بکەوتینایەتە خوارەو، ئەوا دەبووین بە دە پارچەو. دواى ئەوێى کە بەو ھەموو شوینە سەختانەدا تیدەپەرین، ئینجا دەگەشتینە لوتکەى شاخە بەرزەکە. ئینجا لەو ئۆيە چارەکە کاتر مێرێک دەبوایە برۆشتینایە تا دەگەشتینە ئەشکەوتە کە. ئیمە ناوی ئەو ئەشکەوتەمان نابوو، ئەشکەوتى شەھین.

رۆژى یەک شەمە بوو، بریارماندا بچین بۆ سەیران. بە بەلەم چووینە ئەو بەرەو و نان و تفاقمان لەگەڵ خۆماندا برد، بە ماله و شمان وتبوو کە سەرانسەرى رۆژە کە لەو دەور و گوزمەردەى چەمە کەدا دەبین. شقان بەلەمە کەى بە شوینە تاییەتیە کەى خۆى بە سنەوبەرە کەو بەستەو. ئیمە قسەمان لەسەر ئەو دەکرد ئایا کامیان خۆشترە، بە شاخدا سەربکەوین یاخود بەسەر داردا. ھەموومان بەلامانەو خۆشتر بوو کە بە شاخدا سەربکەوین.

ئیمە شوینیکی تازەمان دۆزییەو ناومان نا "سکەردنە ناوێو" ئەوێش لەبەر ئەوێى ھەر جارێک لە وێو برۆشتینایە دەبوایە سکمان بێردایەتە ناوێو. بەلێ، جیگە کە جیگە یەکی تازە نەبوو. ئیمە پێشتر چەند جارێک پێیدا ھەلژناوین، بەلام ئەوکاتانە ئەم ناوێمان لێنەناو. کاتیەک کە پێم نایە سەر "دەستى پیاوى مردوو" بەدەنم تۆزێک کەوتە لەرزین، چونکە زۆر سەرنجراکێشبوو. دایکەم ھەرگیز ئەو شوینەى نەدیوو، ئەگینا ئەو رێگای نە دەداى بەسەر شاخى

واسه خندا سهر بکه وین. شفاں سه یرئکی خواره وهی کرد و وتی:
 "کئی دهیه ویت خوی هه لبداته خواره وه، قاچ یا دهست بهرز بکاته وه."
 به خدای گه وره که سمان، نه قاچ، نه دهستان بهرز نه کرده وه.
 چونکه قاچ و دهستان پیو بستبوو بو ئه وهی نه که وینه خواره وه. له
 کو تایددا گه یشتینه ئه شکه وتی شه هین. له تهنیشت ئه شکه وته که دا
 شو ئیئکی لیوو، که خور جوان دهیگر ته وه. له ویدا سفره که مان راخست،
 برسیمانوو چونکه خه لکی که ده چیت بو سه یران زوو برسی ده بیت.
 پیش هه موو شتیک هه موومان هه زمانده کرد یه کسه ر نان بخوین.
 ئیمه ناوساجی و شیر و شهربهت و نانه چه وره و کولیچه مان پیوو.
 هه ستیاریش شهش کوبه ی له گهل خویدا هی نابوو هه ریه که مان

كوبه يه كى بهرده كهوت. به لام ئيمه كوبه ي ساردمان بۇ نه ده خورا
له كاتيكدان ئو هه موو ناساجيه خوشه هه بوو.

هانا و هاوبهش له گه ل خوياندا كيكيان هينابوو، هه ر زور خوش بوو
هه موومان ليمان خوارد، له كوتاييدا هه ر پارچه يه كى بچكوله له
كيكه كه مايه وه، شاد زور به چيزه وه ئه ويشى خوارد، چونكه ئه و
زور هه زى له كييك بوو.

هه ستيار زور زويربوو، چونكه كهس به لاي كوبه كانى ئه ودا نه
ده چوو. هانا به زه يى به هه ستياردا هاته وه بويه به شادى وت:

"ئه گه ر بيتو كوبه كانى هه ستيار بخويت، ئه ودا پارچه كييك به
خه لات وه رده گريت."

شاد تیری خواردبوو، به لام ئەو به هەر حال نیشته سەر کوبه کان. چونکه زۆر هەزی لە خواردنی کێکی مائی هانا و هاوبەش بوو. یە کەم کوبە ی هەر لە چاو ترو کاندنیکدا قووتدا. دوو هەمیشی خوارد به لام تۆزیک لە سەرخۆ. هەناسە یەکی قوولی هەلکێشا کاتیک کە دەستیکرد بە سێهە میان. دوایی دەستیکرد بە خواردنی چوارە میان، قەپکی لیگرت و وتی "چارەیان دەچیتە خوارەوه" شقان وتی: "گەمژە پێی ناوتریت چارەیان، پێی دەوتریت چوارە میان." شاد وتی: "وازمیلیینە، چۆزانم، ئەوەندەم خواردووه لەوانە یە سکم شەقەریت."

ئێتر ئەو نەیتوانی کوبە یتر بخوات. هاناش پیوت: "قەیناکە، کێکە کەت هەلکەردووه." شاد وتی کە ئێتر ئەو لە ژیانیدا هەرگیز جارێکیتر، کوبە ناخوات. دوایی چووینە ناو ئەشکەوتە کەوه. شقان وتی: "خەلکی سەر دەمی کۆن کە لیژانە دا ژیاون. ئاخۆ ئەو قوربە سەرانە لە زستاندا، چەند سەرمایان بوو بیت."

ئەشکەوتە کە درزی گەورە گەورە ی تێدا بوو. لە زستاندا بە فر بە ئاسانی دەهاتە ناوهوه. هانا هەزیکرد ئەو یارییە بکەین کە ئێمە خەلکی سەر دەمی کۆنین. شقان بە لایەوه یارییەکی خوشبوو. شقان وتی:

من و شاد و ههستیار دهچین بۆ راوی ره شه ولاخی سهردهمی کۆن
و مالییان ده کهین. با سارا و هانا و هاوبهش له ئەشکهوته که
خهریکی چیشت لیئان بن.

بهلامهوه زۆر سهیر بوو. ههر یارییه کمان ده کرد، ئەوا هه موو
کاتیک کورپه کان شتیکیان هه لده بژارد که خوشتر بیت، به لام ئیمه
نا، رۆلی ئیمهش ئەوه بوو گسک بدهین و چیشت لیبنین و خواردن
گهرم بکهینهوه. هانا وتی با گسکیک له لقی گه لادار دروستبکهین
و ئەشکهوته که ی پی گسک بدهین. به هه ندیک لقی جوانی
سهنه بهر و چنار و شوپه بی ئەشکهوته که پرازیینهوه. شقان وتی:
چیتان دهوئیت بیکهن، هه رچهنده مندا لانهش بیت. وهرن کورپه،
ئیمه ده بیت راوی خۆمان بکهین.

شاد زۆر تیربوو، جوله ی لیبرابوو، هیچ توانای راوکردنی ره شه ولاخی
سهردهمی کۆنی نه بوو. شقان وتی:
دهباشه بۆ خۆت له مالهوه بمینه رهوه، ئاگات له ژن و مندا له کانت
بیت. ئەوهی له هه مووی گرن گتره ده بیت هه موومان به شتیکه وه
خهریکین. هانا وه لامی دایه وه:

ئا.. ئا..، با شادیش یارمه تیمان بدات.

به لام شادی برام زۆر تیربوو، له دهره وهی ئەشکهوته که له سه ر
گیا که راکشابوو. ئیمهش ده ستمان کرد به گسکدان ی ئەشکهوته که و

رازاندنەوهی بە گول و نەمام و گەلا و لقەدار. زۆری پینەچوو،
شقان و هەستیار بە قیزە و هاوار هاتنەوه بۆ ئەوهی گویمان لیان
بیت و بزاین راوه که یان سەرکهوتو بووه. هانا وتی:

"من پیشتر قیزە ی شقانم گوێ لیبوو. بەلام قەت لە ژیاندا
قیزە ی وا گەورەم گوێ لینەبووه." شقان وتی:

"ئەم جۆرە قیزەیه، قیزە ی سەردهمی کۆنە. لە سەردهمی کۆندا بەو
جۆرە خەلک قیزاندویانە، کاتیک لە راوی رەشەولاخ هاتونەتەوه بۆ
مالهوه."

ئەو شانی پێداکرد که چەند ترسناکه راوکردنی رەشەولاخ. ئەو
باسی ئەوهی دەگیرایهوه که لە ژیاندا چەند رەشەولاخی کێوی
مالی کردوه و چەند دانەیتیری لیکوشتوون. بەلام لەو هەموو
رەشەولاخە ی که شقان گرتبوونی و کوشتبوونی، ئیمە بە چاوی
خۆمان دانەیه کیشمان نهیینبوو.

باران دەستیپێکرد. ئیمەش لەناو ئەشکهوتە که دانشتبوین و
ماله که شمان خۆشبوو. بەلام ئاسمان تهواو رەش داگیرسابوو. باران
بە خۆر دەباری ئیتەر لەو برۆایه دا نهبووین که ئاووههوا سەرانبەری
رۆژه که خۆشباتهوه. لە هەمووی خۆشتر ئەوه بوو که خۆر لە پستی
ههوره چروپره کانهوه دەرکهوت. ئیمەش لە ئەشکهوتە که هاتینه
دەرهوه و سهیری چه‌مه که مانکرد. زۆری نه‌برد ئاووههوا گۆرا،

تیشکی خۆر به جوانی پهخش ببوووه به سهر بهرده کان و نهو
شوینه شدا که ئیمه مه له مان تیدا ده کرد. شقان وتی:

“ده لاین چی، به به له م بچینه نهو بهر و لهوئ مه له بکه یین؟”

دوو رۆژ پیشتەر دایکم پیی وتین که نابیت لهوئ مه له بکه یین
چونکه هینشتا کاتی مه له کردن نه هاتبوو. شقان وتی:

“ئا.. ئا.. دایکم راسته کات، نهو کاته ئاوه که ساردبوو. به لام ئیستا
ئاوه که ساردنییه و کاتی مه له کردن هاتوو.”

به سهول لیدان چوینه نهو بهری دور گه که. جله کانمان داکه ند و به
په له هه لماندانه سهر بهرده کان. پیشبرکئی نهو همانکرد کئ زوو تر
خوئ بخاته ناو چه مه که وه. شاد بر دییه وه چونکه نهو کوبه کانی
توزیک هه زم کردبوو. به لام خودایه گیان ناو ئاوه که سارد بوو. کاتیک
که له ئاوه که دا هاتینه دهره وه، قوچوه شین، سابرینه توره که ی مالی
هانا و هاو به شمان بینی. به هه ردوو شاخه پیچ خواردوو کانییه وه
له ناو دور گه که دا وه ستابوو. قوچوه شین بوی نه بوو له له وه پرگا

په رژینکراوه که دا له گه ل سابرینه کانی

تردا بله وه پیت. چونکه نهو بازیده دا

به سهر په رژینه کاند و قوچی ده دا

له م و لهو. بویه له به هاراند

دوو ریانه خسته وه بو ئه م دور گه یه.

قۆچۈەشېن بە زەحمەتلىكى زۆرەۋە بەكىشەدە كرا بۇ دورگە كە.
 باۋكى ھەستىار و باۋكى ھانا و ھاۋبەش و ھەرۋەھا باۋكى من. بە
 ھەرسىكىانەۋە بە پەت قاچ و دەستى قۆچۈەشېن دىن دەبەستەۋە،
 دەيانخستە ناو بەلەمىكەۋە و لەم دورگە يە بەرەلەياندە كەرد.

ئىمە ھەموو ھەپەسابوۋىن، كە لە ئاۋەكە ھاتىنە دەرەۋە،
 قۆچۈەشېن چاۋەرپىدە كەردىن. ئەو ۋەستابوۋ زەق بۇي دەرۋانىن لە
 قەراخ ئاۋەكەۋە. ئىمە لە بىرمان چوۋبەۋە كە قۆچۈەشېنى توۋرە
 لە دورگە كە بوو. ھاۋبەش قىزاندى:

"ئاي باۋكە گيان چىكەين. خۇ ئىمە بىرمان نەبوو، ئەم بەلەي
 خوايە لىرەيە."

من لەو بىرۋايەدابوۋم كە قۆچۈەشېن زۇر رقى لە مروۋ ھەستايىت.
 چونكە ئەو بە بەرچاۋى مېنەكانىيەۋە بەسراۋەتەۋە بەرخەكانىش
 زەقزەق بۇيان رۋانىۋە و بە دىلكراۋى قۆچۈەشېن بەكىش كراۋە بۇ
 دورگە كە. ھەرۋەھا خۇشەنبوۋ بۇ قۆچۈەشېن چونكە ئەو تەنھا و

دوۋرۋو لە بەرخەكانى.
 لەۋانەيە ھەر لەبەرئەمەيىت،
 قۆچۈەشېن لىمان توۋرەبوو.
 قۆچۈەشېن ۋادەردەكەۋت كە لە
 جاران توۋرەترە.

له پر سهري چه مانده وه و به غار هات به ره و رومان، هه موو گياني
 قۆچوه شين ده له ييه وه. هه ستيار كه وت و هه ستايه وه و به تاو
 راي كرد. نهك هه ر ئه و به لكو هه موومان. شاد و هانا و هاوبه ش
 سه ركه وتنه سه ربه رديكي به رز. من و هه ستياريش سه ركه وتينه
 سه رداريك و شقان خۆي شارده وه له ناو شه خه له كاندا. منيش
 هاوارم كرد له شقان:

"تۆ كه ئه وه نده ئازاي ره شه ولاخي سه رده مي كۆن راوده كه يت.
 فه رموو ئه مه ئه رز و ئه وه گه ز. قۆچوه شينمان بۆ راوبكه. ئه و له پالتا
 وه ستاوه." هانا و هاوبه ش هاواريان كرد:

"راستده كات شقان! فه رموو قۆچوه شينمان بۆ راوبكه."
 به لام شقان له پشتي شه خه له كه وه له ترساندا نوتقى له خۆي
 بر يبوو. نه يده ويرا وه لاممان بداته وه، چونكه قۆچوه شين ده يزاني
 ئه و له كويدايه. قۆچوه شين توور به بوو، چونكه ماوه يهك قۆچي
 نه وه شانده بوو. ئه و له ژير داره كه دا به ديارمانه وه، وهك پاسه وان
 وه ستابوو. ئه و داره ي كه من و هه ستيار به سه ريه وه بووين.
 جار جار له پر قۆچوه شين قۆچي وايده وه شاندا، داره كه ته پووتۆزي
 ليده بوه وه. كاتييك قۆچوه شين زاني كه ئه مه كه لكى نيه، چوو بۆ
 لاي به رده كه كه شاد و هانا و هاوبه شي پيدا هه لزنابوو. ئه و له وي
 وه ستا، هه ريشي ده خواره وه و زهق زهق ده پرواني.

هانا وتى:

"پىش بخۆرمۇ قۇچۇشنى تۇرۇ."

لە كۇتايىدا بىرمان لەۋە كىرگەن چۇنچۇنى ئىمە لەۋى خۇمان دەر باز
بىكەين. قۇچۇشنى لەۋە نە دەچۇ بىزار بوۋىت لە پاسەۋانى كىرمان.

شاد وتى:

"ئاي بۇ كۈبەيەك، خۇزگە ئىستا يە كىك لە كۈبەكانى ھەستىارم
لە لا بوايە"

كاتىك كە شاد ناۋى كۈبەي بىر، ھەموومان ھەستمان بە بىستى
كرد. هانا ھاۋارىكرد:

"شۇن نوستويت، بۇ دىنگى نىيە؟"

شۇن سەرى بەرز كىرگەن و سەيرىكى دەۋرۈبەرى خۇيىكرد. ئەۋ بە
دزىيەۋە ۋىستى بچىتە سەر ئەۋ بەردەي كە شاد و هانا و ھاۋبەشى
لە سەربوۋ. دەۋايە شۇن ھەرگىز ئەۋ ھەلەيەي نە كىر دايە. قۇچۇشنى
شۇنى بىنى و لە خۇشياندا ھەلەزىيەۋە. ۋەك گۈللە بەرەۋ رۈي شۇن
چوۋ. شۇن رايىكرد و ئىمەش دەمانقىزانى. زۇر ناخۇشبوۋ كە شۇن
دەخولايەۋە بە دەۋرى شەخەلە كەدا و قۇچۇشنىشى بە دواۋەبوۋ.
"راكە.. راکە.. ھاۋبەش دىقىزانى."

شۇن بە دەم راکىرگەن ھاۋارىدە كىر:

"ئابىنن چۇن رادە كەم."

شقان قۆچىكى بەر كەوت و قىژەي لىھەستا، ھاوارە كەشى لە ھاواری
سەردەمى كۆن دەچوو. شقان ھەستايەو و دەستى كردهو بە
راكردن.

قۆچەشنىش بە دواى شقانهو بوو. ئىمە ھەر ھاوارماندە كرد بە لام
بىسوود بوو.

لە دورگە كەدا كايەنىكى كۆنى لىوو و نىووى سەربانە كەي رپوخابوو،
ھەر بە چۆلى مابوو ھو و بە كارى ھىچ نەدەھات. لە بەختى شقانى
برام دەرگای كايەنەكە كرابوو ھو، شقانىش راپكرد بۆئەوى و
قۆچەشنىش بە دوايەو بوو. منىش ئەو كاتە دەستمكرد بە گریان
و وتم:

”خودايە گيان شقانى برام بپارىزىت. بەخودا قۆچەشنى شقانى برام
دەكوژىت.”

ئەووى راستى بىت، زۆرى نەبرد شقانم بە سەربانى كايەنەكەو
بىنى. ئەو بازىكىدايە خوارەو و راپكرد بەرەو دەرگای كايەنەكە و
دەرگا كەي داخست لە قۆچەشنى. دوايى ھاواری لىكردىن:

”خۆ بە چاوى خۇتان بىنىتان، چۆن رەشەولاخى سەردەمى كۆنم
بۆ مالىكردن.”

ئەو كاتە من و ھەستيار و ئرامان لە سنەوبەرەكە دابەزىنە خوارەو.
دوايى ھەموومان سەر كەوتىنە سەر سەربانى كايەنەكە و سەيرى

قۇچۇەشىنمانكرد. شاد تفيكى له قۇچۇەشىنكرد و وتى:
"عەمرت نەمىنيت، ناشيرين."

منيش وتم:

"هيوادارم بەرخەكەى من، خورى وه كو تۇ توورە دەرئەچيت."

دوايش ويستان برؤينهوه بۇ مالەوه. شقان وتى:

"هەمووتان بچنە ناو بەلەمەكەوه و چاوپرېم بكن. پيش ئەوهى
قۇچۇەشىن بزانيت بابەتەكە چيە، دەرپۇم دەرگاگەى لەسەر
دەكەمەوه و بە راكردن ديمەوه بۇ لاتان. هەرچەندە قۇچۇەشىن
سابرينيكى تورە و گەمژەيه، بەلام خۇ ناييت دەرگاى لە سەر
دابخەين و لە برساندا بمریت."

ئيمەش شقان چۇن ويستى وامانكرد، هەررەوه كو جاران ئيمە
گويمان لە قسەى ئەو دەگرت. كاتيك كە بە سەول ليدان
دووركەوتينهوه لە دورگەكە، قۇچۇەشىن لە دوورەوه وەستابوو، وا
دەردەكەوت كە بە رۇيشتنمان خەمار بيت. شقان بە فيزيكەوه
پيى وتين:

"ئاتانەويت، رەشەولاخى ترتان بۇ راوبكەم."

ئيمە ئەو رۇژە نەمانويست شقان رەشەولاخيتрман بۇ راوبكات.
ئيمە برسى و ماندوبووين. دەمانويست زوو بگەينهوه مالەوه.

نیوہی ھاوین

لہوانہیہ ھاوبہش راستبکات کہ دہلّیت ھاوین خوشترین وەرزی
سالہ. من زور ھەزەدە کەم برۆم بۆ قوتابخانە.

کاتیەک کە مامۆستا خواحافیزیمان لیدەکات، پشووێ ھاوینمان
دەست پیدەکات و منیش دڵم پرەبیّت لە گریان و فرمیسک بە
چاومدا دیتە خوارەو.

چونکە ئێتر بە درێژایی سی مانگ مامۆستا کەم نابینم. بەلام پاش
چەند رۆژیک قوتابخانەم بێردەچیتەو و دڵم پۆژ بە رۆژ خوشتر
دەبیّت. چونکە ھەرچۆنیک بیّت لە پشووێ ھاوین خوشتر نییە.
یەکەمین ئێوارە پشوو دانمان پیشەمانە برۆین بۆ چەمەکە
مالی ھانا و ھاوبەش و ئەوی ماسی بگرین. ھیچ شتیک نییە
بەلامانەو ئەوەندە ماسیگرتن خوش بیّت.

ئیمە ھەموومان تەپەدۆر و فولاپ و تەلی راوہ ماسیمان لە گەل
خۆماندا بردبوو بۆ چەمەکە. ئەمانەمان پێشتر لە دوکانەکە مامەشیخ
کریوو. شەش توولە ئەمامی باریکمان پێوو. بەھۆی ئەم ئەمامە
باریکانەو دەمانتوانی قوولاپە کە دوورتر ھەلبەدەین بۆ ناو چەمەکە.
شقان ناوی ئەم ئێوارەییە نابوو ئێوارە ماسیگرتن.

لە دەورووبەری چەمەکەدا گردیکی مامناوہندی لێوو. گردەکە

نه بهرزبوو نه نزم. ئیمه هه‌میشه له‌وێ تا دره‌نگ ده‌ماینه‌وه. ئه‌و شویننه‌ خۆی ناوی دورگه‌ی ماسیه سووره بوو. هاوبه‌ش ده‌لێت ئه‌مه هه‌رناوه‌که‌ی وایه، ئه‌گینا به‌ ده‌گمه‌ن ماسیه سووره‌ی تیدا راوده‌کریت. به‌هه‌رحال شاد ماسیه‌کی گه‌وره‌ی گرت و هاناش دوو ماسی بچکۆلانه.

که گه‌راینه‌وه ماله‌وه، من و هاوبه‌ش له‌ سه‌ر پێپلیکانه‌ی موبه‌قه‌که‌مان دانشتبووین و جیگازی می‌شووله‌کانمان ده‌ژمارد. من چوارده‌ می‌شووله‌ دابووی به‌ قاچی راستمه‌وه و پینج می‌شووله‌ به‌ قاچی چه‌پمه‌وه. هاوبه‌شیش به‌ هه‌ر قاچیکیه‌وه نو جیگازی می‌شووله‌ی پتوه‌ بوو. ئه‌م جیگازی می‌شوولانه، ده‌کرا بکرایه‌ به‌ پرسیاریکی ماتماتیک. هاوبه‌ش وتی:

“با ئه‌مه بنوسینه‌وه بۆ مامۆستا که‌مان. ئه‌گه‌ر هاتوو سارا چوارده‌ جیگازی می‌شووله‌ به‌ قاچیکیه‌وه و پینج به‌‌ویتریانوه‌ بوو، هه‌روه‌ها هاوبه‌شیش نو جیگازی می‌شووله‌ به‌ قاچی راست و نوێ تریش به‌ قاچی چه‌پیه‌وه‌ بوو، ئایا به‌ هه‌ردوکیانه‌وه چه‌ند جیگازی می‌شووله‌یان پتویه‌؟”

به‌لام له‌په‌ر هاته‌وه‌ بیرمان که‌ ئیمه‌ خه‌ریکی کاریکی گه‌ژانه‌ بووین. له‌ پشووی هاوینماندا خه‌ریکی ماتماتیک بووین. ئیتر له‌ دوایدا هه‌ر جیگازی می‌شووله‌کانمان ده‌خوراند هه‌تا کاتی نوستمان هات.

من ئیستا ئەو ئاھەنگە خوشەتان بۆ دەگیرمەوہ کہ دانشتوانی
ئاوایی سالانہ دەیگیرن بہ بۆنہی نیوہی ھاوینہوہ.

ئیمہ کۆلہ کە یەکی دارمان ھەبوو کہ لە میرگە کە ی مالى ھەستیار
داماننا بوو. ھەموو سالیکی ئیمہ ئەو کۆلہ کە یەمان دەھینا و بہ گول
و گەلا دەمانرازان دەوہ. پیش ھەموو شتیک سواری عەرەبانہی
پووشە کە مان بووین، ماوہ یەکی زۆر لە دارستاندا خەریکی کردنەوہی
گەلا ی سەوز و لقی نەمامی ناسک بووین. باوکم عەرەبانہ کە ی
لیدەخوری. تەنانەت نازە بچکۆلە شمان لە گەلا بوو. ئەو ھەر
پیندە کە نی و دلخۆش دیار بوو، ھەستیار نەمامیکی دابووہ دەستی
نازە، ئەویش ھەر خەریکی راوہشان دنی نەمامە کە بوو. جاروبار
ھەستیار گۆرانی بۆ نازە دەوت:

“نازە نازە چارە کە پیازە، نازە عەیارە و کەمیک بە نازە”

ئەوہی راستی بیت ھەموومان گۆرانیمان وت. ھەتا باجی توباش
کہ گەلا ی لە گەلماندا کۆدە کردەوہ، ئەویش تۆزیک گۆرانی بۆ وتین.
بەلام شقان گۆرانی وتی لیتیکدا ی ئەو لە جیاتی ئەوہی بلیت:

“ئەوا ھاوینە و خۆر ھەلھاتووہ و گول و گولزارە”

شقان دەیوت:

“ئەوا ھاوینە و خوشی و سەفایە تە پالە ی مانگا پەر لەوہرگایە.”

ھەرچەندە شقان راستیدە کرد، لەوہرگاکە ی مالى ھانا و ھاوبەش

پریوو له ته پالّه. بهس پښوښتی به وه نه ده کرد ششان گورانی
به سهر ته پالّه دایلی و زه و قمان لیتیکبدات.

کاتیک که گه راینه وه بۆ ئاوییه که مان. من و باجی توبا پښتین
سهر و چه پکیک گولی زور جوانمان چنی له نزیکی نه و جیگه یه وه،
که کارگهی دروستکردنی ته خته ی لیوو. دوا یی چووین بۆ
میرگه که ی مالی هانا و هاوبه ش. له وی کاک زوراب و قاله مان
بینی، نه وان به گول و گه لا خهریکی رازنده وه ی کۆله که که بوون.
ئیمه ش که وتینه یارمه تیدانیان. که ته واو بووین هه موو پیکه وه
کۆله که که مان به رز کرده وه و خستمانه ناو نه و چاله تاییه تیه وه که
پیشتر بوی هه لکه ندرابوو. زوری نه برد هه موومان به دهوری
کۆله که راز وه که دا هه لپه رکیان دامه زراند و ماوه یه کی زور خهریکی
هه لپه رکی و گورانی وتن بووین. باوکی هاوبه ش موسیقایه کی
هه لپه رکی بۆ لیدان له گه ل چهند گورانییه کی خوشدا.

بیجگه له باپیره و نازه هه موومان خهریکی هه لپه رکی بووین.
باپیره له سهر کورسییه ک دانیشتبوو گوئی لیده گرتین و نازه شی له
کوشدا بوو. زوری پینه چوو نازه دهستیکرد به راکیشانی ریشی
باپیره. کاتیک باوکی نازه ئه مه ی بین یه کسه ر هات و نازه ی
خسته سهر قه لا دۆشکانی. به و جوړه نازه ش به شداربوو له هه لپه رکی
کردنه که دا.

باپیره‌ی به‌سته‌زمان نه‌یده‌توانی هه‌لپه‌رکێ بکات، من له‌و بر‌وایه‌دا
نه‌بووم ئه‌و بو‌ئهمه‌ زویر بوو بی‌ت. ئه‌و به‌ ته‌نها ده‌یوت:

“هه‌هه‌یا، زه‌مانیکه‌ هه‌لپه‌رکیم نه‌کردوه‌!”

دوا‌یی له‌ می‌رگه‌که‌دا هه‌موومان دانیش‌تین له‌ ده‌وری سفره‌یه‌کی
گه‌وره‌ که‌ هه‌موو خواردنێکی خۆشی له‌سه‌ر بوو، که‌ دایکم و دایکی
هه‌ستی‌ار و دایکی هانا و هاوبه‌ش ئاماده‌یان‌کردبوو. باپیره‌ش سی
پیاله‌ چای خواردوه‌، ئه‌و زۆر چه‌زی له‌ چا خواردنه‌وه‌ بوو. گو‌یمان
لێبوو هه‌موو جارێک باپیره‌ ده‌یوت:

“چا ینویستی‌هه‌، بی‌ چا ئیداره‌ ناکه‌م.”

من هه‌چ چه‌زم له‌ چا نی‌یه‌. به‌لام کاتی‌ک چایه‌که‌ له‌ناو ئه‌و
سه‌وزه‌گیا جوانه‌ لێده‌نرێت تامی‌کی زۆر خۆش‌تری هه‌یه‌، له‌و چایه‌ی
که‌ له‌ماله‌وه‌ لێده‌نرێت. ئه‌و کاته‌ی که‌ ئیمه‌ خه‌ریکی چا خواردنه‌وه‌
بووین، بولبولیک نی‌شته‌وه‌ به‌ لقه‌ دارێکه‌وه‌، ماوه‌یه‌کی زۆر به‌
ده‌نگی‌کی خۆش خه‌ریکی خویندن بوو.

یاریمان‌کرد هه‌موو جۆره‌ یارییه‌ک. له‌ هه‌مووی خۆش‌تر ئه‌وه‌ بوو که‌
دایک و باوکه‌کان به‌شداربوون له‌ یارییه‌کاندا. خۆی له‌وانه‌یه‌
ئه‌وه‌نده‌ خۆش نه‌بی‌ت، ئه‌گه‌ر بی‌ت و ئه‌وان هه‌موو رۆژێک یاریمان
له‌گه‌لدا بکه‌ن. به‌لام ئیستا که‌ جه‌ژنی تیپه‌ربوونی نی‌وه‌ی هاوینه‌
ئه‌وان ده‌توانن یاریمان له‌گه‌ل بکه‌ن. بازه‌ به‌ ده‌ورماندا رایده‌کرد و

دهوهرې. من لهو بروايه دام كه ئه وېش خوښى به سهربرديت له
چه ژنى تتيه ربوونى نيوهى هاویندا.

ئو شهوه بومان هه بوو، كهى بمانه ویت بنووين. باجى توبا وتى،
ئو گهر بیت و يه كيک نو جار به سهر په رژیندا باز بدات و ههروه ها
نو گولۍ جياوازيش بچنیت و بيانخاته ژړ سهرينه كيه وه. ئه وا
شهو خه و بهو كه سه وه ده بينیت، كه له داهاتودا ده بیت هه وسهرى.
من و هانا و هاوبهش به لامانه وه زور خوشبوو كه بازېدين به سهر
په رژينه كاندا. هه رچهنده ئيمه برپارى خو مان دابوو شوو به كى
بكهين. من ده بیت شوو بكم به هه ستيار. هانا و هاوبهش
شووبكهن به شقان و شاد. شقان به هانای وت:

ده ته ویت بازېده يت به سهر نو په رژیندا. به لى، بازى خوت بده،
به لام توخودا له جياتى من خه و به يه كيكى تره وه بينه. نه ك
له بهرته وهى من بروام بهم قسه پروچانه نيه، به لام زور ده ترسم
وا دهر بچیت.

باجى توبا پى وتين له كاتى بازدان و گول كوكردنه وه دا نايت به
هيچ جورېك پيكيه نين، يان قسه بكهين. شقان وتى:

به قسه بكهن هه ر له ئيستاوه واز له چننى گول و بازدان بهين.

منيش وتم:

باشه بوچى؟

له بهر ئه وهی که ئیوه دوو دهقیقه ناتوانن بیدهنگین و حیلکه حیلک نه کهن.

ئیمه گویمان نه دایه قسهی کوره کان، یه که مجار له په رژینه کانی مالی هه ستیاره وه دهستان پیکرد. له ویوه چوینه ئه و دارستانه ی که له پشتی مالی ئه وانه وه بوو.

ئای که دارستان ترسناکه، به تایهت کاتیک که تاریکه. هه رچه نده ته وای تاریک نه بوو به لام به هه ر حال روونا کیش نه بوو. دارستانه که زور بیدهنگ و سامناک بوو هه تا کو بالنده کانیش وازیان له خویندن هینابوو. بونیکی زور خوش دههات له که لای دار و گوله کان. دوا ی ئه وهی که یه که م بازماندا سهرو گولمان چنی.

شتیک که من لی تی نه ده گه یستم، نه مده زانی بو ئه وه نده پیکه نینم دههات. ئه مهش هه ر له بهر ئه وه بوو که ده مزانی نابیت پیکه نم.

هەر که بازماندا به سەر یه که مین په رژیندا پیکه نین له گیانمدا دهستیپیکرد.

کورپه کان هاتن بو لامان تاوه کو بمانخه نه پیکه نین. شاد به هاوبه شی وت:

"ئاگات له خۆتییّت، پێ نه خه یته ناو ته پاله کانه وه."

هاوبه ش وه لامیدایه وه:

"قسه ی هیچ کوا ئیره ته پاله ی لیه."

دوایی هاوبه ش هاته وه بیرى، که ئه وه دهوایه قسه ی نه کردایه، من و هاناش خۆمان پیرانه گیرا ده ستمانکرد به پیکه نین.

شقان وتی:

"حه ی.. حه ی..، خۆ ئیوه بۆتان نییه قسه بکه ن و پیکه نن!"

ئیمه ش خراپتر پیکه نین. کورپه کان به دهورماندا رایانده کرد. جاروبار قزیان راده کیشاین و نو قورچیان لیده گرتین. ئه مه ش هه ر له به ره ئه وه بوو که بمانخه نه پیکه نین. شقان وتی:

"ئیبیل بو بیلی مۆک"

هه رچهنده ئه م وشه یه ی شقان هیچ مانایه کی نه بوو. که چی من و هانا و هاوبه ش خۆمان پیرانه گیرا و دامانه قاقای پیکه نین. من ده سته سړیکم گرتبوو به ده ممه وه بوئه وه ی پیکه نینه که م ده رنه چیت، که چی دهنگی پیکه نینه که م چاکتر ده هات.

کاتیک که گه‌یشتینه نۆهه‌مین په‌رژین، پیکه‌نینه که‌مان وه‌ستا،
ئهو کاته تهنه‌ها تووره‌ بووین، چونکه کوره‌کان خه‌ونه که‌یان
لێتیکداین.

شه‌و هات و منیش نۆ گۆله‌که‌م خسته ژیر سه‌رینه که‌مه‌وه. به‌لام
ئهو شه‌وه خه‌وم به که‌سه‌وه نه‌بینی که ده‌بیته هاوسه‌رم. من زۆر
دل‌نیام بۆیه من خه‌وم به‌و که‌سه‌وه نه‌بینیوه که ده‌بیته هاوسه‌رم،
چونکه کوره‌کان میان هینایه پیکه‌نین. هه‌رچۆنیک بیت، هه‌ستیار
بیه‌ویت و نه‌یه‌ویت ده‌بیته له‌ داها‌توودا بیته‌ می‌ردی من.

گيلاس فروشتن

له ئاوايه كه ماندا دار گيلاسى زورى لييه. له باخچه كهى مالى ئيمه و هانا و هاوبه شدا چهند دارىكى گيلاسى تيدايه. تنهها له باخچه كهى مالى ههستياردا، دار گيلاسى لينيه. دار گيلاسه كانى مالى هانا و هاوبه ش گيلاس ده گرن، به لام گيلاسه كان هه تا بلىي وردن. مالى ههستيار داره رهميه كي جوانيان هه بوو له گهل دوو داره لوژهدا، كه هه لوژهى بچوكى زهردى خوشيان ده گرت. له لاي په نجه ره كهى بايره يشه وه داره هنجيرىكى گه ورهى ليوو. لقه كانى شوږبوونه وه بو سهر زه وييه كه. سالاته ش به رىكى ييسنوورى ده گرت. بايره ده يوت ههر چهنده هه هنجيرمان بويت ده توانين ليبيكه ينه وه. به لام نابيت هه هنجير له لقه نزمه كان ليبيكه ينه وه. چونكه نه و لقه نزمانه بو نازه دانراون. بايره هه زيده كرد نازه به ده ستى خوى هه هنجير ليبيكاته وه، هه رچهنده منداليش بيت. ئيمه هه هنجيرمان له لقه كانى نازه نه ده كرده وه. چونكه خومان ده توانين سهر بكه وين به داره هنجيره كه دا و هه هنجير ليبيكه ينه وه.

ئه مسال دار گيلاسه كانمان گيلاسىكى ئيجگار زورى گرتبوو. ئيمه سهرده كه وتينه سهر دار گيلاسه كه و به دلى خومان تاكو تير ده بووين گيلاسمان ده خوارد.

جاری وا هه‌بوو ئەوەندە گێلاسمان دەخوارد کە تووشی سک ئێشه دەبووین.

ئێمە سال نییه تووشی سک ئێشه نەبین، بەتایبەت ئەو کاتەی کە گێلاس پێدەگات. بەلام کە گێلاس تەواو بوو سک ئێشه‌مان تووش نابێت تا ئەو کاتەی هه‌لوژە‌ی مالی هه‌ستیار پێدەگات. من و شقان و شاد هه‌ریه‌که‌مان دار گێلاسی خۆمانمان هه‌بوو، کە بە تەواوەتی هەر هی خۆمان بوو.

دار گێلاسه‌که‌ی من زۆر گه‌وره نەبوو، بەلام سالانە گێلاسیکی ره‌شی خۆشی بەتامی دەگرت. ئەمسال هەر زیاده‌ی پێویست گێلاسی گرتبوو، هه‌روه‌ها دار گێلاسه‌کانی شقان و شادیش. دایکم هه‌موو سالێک گێلاسی وشک ده‌کرده‌وه. ئەو گێلاسی له‌سه‌ر سینییه‌ک داده‌نا و ده‌یخسته ناو فرنه‌که‌مانه‌وه و به‌و جۆره گێلاسه‌کانی وشک ده‌کرده‌وه. دایکم دوایی گێلاسه‌ وشکراوه‌که‌ی هه‌لده‌گرت بۆ زستان و شۆربای گێلاسی بۆ لێدەناین.

شقان رۆژنیکیان ویستی تۆزیک گێلاس وشکبکاته‌وه. سینییه‌ک گێلاسی خسته ناو فرنه‌که‌وه. دوایی چوو خۆی بشوات و سینییه‌که‌ی بیرچوو له‌ فرنه‌که‌دا. دوایی کە شقان سینییه گێلاسه‌که‌ی هینابوووه ده‌ره‌وه. له‌جیاتی گێلاسی وشکراوه، کۆمه‌لیک شتی خری وردی سووتاو له‌ سه‌ر سینییه‌که‌ بوون.

دایکم به شفانی وت:

"رۆله چۆن گیلّاس به وجۆره وشک ده کرّیته وه."

ئیمه ئه وه نده گیلّاس به داره کانمانه وه بوو. هه رگیز خو مان
نه مانده توانی هه مووی بخوین.

هه رچه نده هانا و هاوبهش و هه ستیار یارمه تیان ده داین له
خواردنیاندا. ئیواره که له لای باپیره بووین و رۆژنامه مان بۆ
ده خوینده وه. له رۆژنامه که دا باس کرابوو، له پایتهخت نرخى
کیلویه ک گیلّاس سه د فلسه. شفان خه فه تی زۆر بخوارد که
دارگیلاسه کانمان له پایتهخت نه بوون.

شفان وتی:

"ئه و کاته من له سوچی کۆلانیکی پایتهختدا ده وه ستام و گیلّاسم
ده فروشت، وازم نه ده هینا، هه تا وه کو پادشا ده وله مه ند ده بووم."

شفان بیرى له وه ده کرده وه ئه گه ر بهاتایه دارگیلاسه کانمان له
پایتهخت بوایه ئه و ئه و پاره یه کی باشی ده ستده که وت.

به لّی، پاره یه کی زۆر. شفان خه ریک بوو ئه بلّه ق ده بوو که بیرى
له و هه موو پاره زۆره ده کرده وه که له کیسی چوو بوو.

هاناش وتی:

"ئه گه ر ئیمهش چه مه که مان له بیاباندا بوایه، ئه و لیتریک ئاومان
ده فروشت به سه د فلس."

ھانا بۆيە وايوت، بۇ ئەوھى شقان توورە بکات. بەلام من بە دوورم
نە دەزانی کە شەو داھات شقان لەسەر جیگە کەى تا درەنگ بیر
لە گیلەس فروشتن و پایتەخت بکاتەوہ. ئەو لە ھەر کیلویەک
گیلاس سەد فلسى دەستدە کەوت، ئەگەر خوی و دارگیلاسەکانى
لە پایتەخت بوونایە.

رۆژى دواى شقان پىنى وتىن با گیلەس بفروشین. ئەو دەیویست
ئیمە بچووینایە بۇ شەقامە کەى ئەودیوی گەرەدى و گیلەسەکانمان
لەوى بفروشتایە. ئەو شەقامە بە ھاویناندا ئۆتۆمبیلی زۆرى لە سەر
بوو.

شقان پىنى وتىن:

"بە دلنایى ئەو رېگایە ئۆتۆمبیلی پایتەختیشى پىدا تییەر دەبیت."
من و شادیش وتمان ئیمەش گیلەس دەفروشین. لە ناو خۇماندا
دوکانیکمان کردەوہ و ناومان نا "دوکانى گیلەسى دى بچکۆل."
ھانا و ھاوبەش و ھەستیاریش بەشدار بوون. ھەرچەندە ئەوان
گیلاسیان نەبوو، بەلام ئەوان گیلەسیان کۆدە کردەوہ بەیانى زوو،
کاتر مېر پینج ھەستاین. دەستمانکرد بە لیکردنەوہى گیلەس.

له ده‌وروبه‌ری کاترمیر هه‌شتدا چهند زه‌میله‌یه‌کمان پرکرد. تیر
 نانی به‌یانیمان خوارد. دوایی ملی رینگامان گرت بۆ گه‌وره‌دی.
 له‌وی چووین بۆ دوکانه‌که‌ی مامه‌شیخ ده‌سته‌یه‌ک زه‌رفی
 کاغه‌زمان ک‌ری به‌ بیست فلس. ره‌نگی زه‌رفه‌کان قاوه‌یی بوون.
 بیست فلسه‌که‌مان پی‌شتر له‌ ده‌خيله‌که‌ی شاد به‌ قه‌رز ده‌ره‌ینا بوو.
 مامه‌شیخ به‌ سه‌رسورمانه‌وه‌ لی‌پ‌رسین.

“ئه‌ری ئه‌و هه‌موو زه‌رفانه‌تان بۆ چییه‌.”

شقان وه‌لامی دایه‌وه‌:

“بۆ گیل‌اس فروشت‌مانه‌.”

ئیمه‌ زه‌میله‌ پرگی‌لاسه‌کانمان له‌ دالانی دوکانه‌که‌ی مامه‌شیخ
 دانابوو، هه‌ستیار پاسه‌وان بوو به‌ دیاریانه‌وه‌.

“ئافەرىن مىندالېنە، مىن ھەزم لە گىلاسە و دەمەوئىت دوو كىلوئان لىيكرىم”

شقان چوۋە دەرەۋە و زەمىلەيەك گىلاسى لە گەل خۆى ھىنايە ژوورەۋە، مامەشئىخىش دوو كىلوئى لىكىشا و سەد فىلسى داينى. مامەشئىخ پىشى وتىن لە دەقەرەكەماندا نرخی كىلوئەك گىلاس پەنجا فىلسە. ئىنجا ئىمەش بىرپارماندا كىلوئەك گىلاس بە پەنجا فىلس بفرۇشىن.

شاد بىست فىلسەكەى خۆى ۋەرگرتەۋە كە لە دەخىلەكەى بە قەرر دەرمانھىناۋو. ھەشتا فىلسىشمان بۆ مايەۋ مامەشئىخ دەۋەتى نوقلى ترشوشىرىنى كردين. كاتىك كە ھەستىار ئىمەى بىنى نوقولمان ۋەرگرت ۋەكو ئەۋەى ئاگر لە لەشىدا بىت بە فرەكە خۆى گەياندە مامەشئىخ. ھەستىار نوقلەكەى ۋەرگرت و چۆن ھات بەۋ شىۋەيە گەرايەۋە بۆ جىگەكەى خۆى. ئىمەش زۆر سوپاسى مامەشئىخمانكرد و رۇشىتىن. كە چوۋىنە دەرەۋە ھەستىار ئەۋ گىلاسانەى كۆكردبەۋە كە لە زەمىلەكانەۋە كەۋتبوۋنە خوارەۋە. شقان بە توۋرەيىيەۋە ھاۋارىكرد بەسەر ھەستىاردا:

“ئەۋە خەرىيىكى چىت؟”

“گىلاسەكان كۆدەكەمەۋە.”

شەقامەكە زۆر دوور نەبوو لە گەۋرەدۆۋە. لە پايز و زستاندا ئۆتۆمۇبىل

كەم بەو شەقامەدا تىدەپەرى و زۆربەى ئۆتۈمۈيىلەكانىش
 ئۆتۈمۈيىلى باربۇون. بەلام لە ھاۋىندا ئۆتۈمۈيىلى زۆر بە
 شەقامەكەدا دەھاتن و دەچوون. خەلكى شار دەھاتن بۇ سەيرى
 دىمەنە جوانەكانى لادىكەمان. ئەو دىمەنە جوانانەى كە بەلاى
 ئىمەوہ ئاسايى بوون. شقان وتى:

”ئەوان بۇيە دىن بۇ ئىرە، خەزيان لىيە ئازەلى كىۋى و دىمەنى
 جوانى سىروشت بىيىن.“

ئىمە لە سەر پارچەيەك تەختەى گەورە نووسىيوومان ”گىلاس بۇ
 فروشتن.“

ھەر كاتىك ئۆتۈمۈيىلىك بە شەقامەكەدا تىپەرپوايە تەختەكەمان
 بەرز دەكرەوہ و راماندەوہشاند.

بەلام ئۆتۆمبىلەكان ھەرخىرا بە لاماندا دەرۋىشتن ھىچيان نە دەوہستان. شقان وتى لەوانە يە ئەوانەى كە سەيارە لىدەخوړن وا بزائن كە لە سەر تەختە كە نووسراوہ "لەسەرخۆ ليخوړن" ياخود شتيكىتر لەم بابەتە. شقان راستيدە كرد، ھەر لەبەر ئەم ھۆيەش بوو كە ئۆتۆمبىلەكان دەگەيشتنە ئاستى ئيمە پيان خيراتردەنا بە بەنزىندا.

بەلام شاد ئەمەى بەلاوہ خوشتربوو لە گىلاس فروشتن. كاتىك ئۆتۆمبىلەكان بە خىرايى بە شەقامە كەدا تىپەر دەبوون. ئەو لە خوشياندا خەريكبوو گىلاس فروشتنە كەى لە بىر دەچوہوہ. شاد چاويكى دەكرد بە ھەزار چاو، دەيروانىيە ئۆتۆمبىلەكان تا ئەوان لە چاو ون دەبوون.

ئەو دەيزانى چ جورە سەيارەيەكن و چ ماركەيەكيشيان ھەيە،
ھەموو ماركەيەكى سەيارەى دەناسىيەو. شاد دانىشتبوو لە قەراخ
رېڭاكەدا و خۆى واپىشاندەدا كە ئەويش سەيارە لىدەخوپىت و
لاساىى دەنگى مەكىنەى سەيارەيدەكردهو.

ئەوەى راستىش بىت كاتىك شاد خەرىكى لاسايىكردنەو بوو
لەو دەچوو مەكىنەكەى شاد ھەلەيەكى تەكنىكى گەورەى
تىدايىت. چونكە لاساىى كرنەو كەى شاد لە دەنگى مەكىنەى
ئۆتۆمبىل نەبىت لە ھەموو دەنگىكىتر دەچوو. ھانا وتى:

”وازيىنە شاد ئەم لاساىى كرنەو كەى تۆ ھەرگىز لە دەنگى
مەكىنەى ئۆتۆمبىل ناچىت. ھەر تەنھا لە وەرەورەكەى شاد خۆى
دەچىت.”

شقان توورە بوو، چونكە ئۆتۆمبىلەكان نەدەوستان، وتى:
”دەبىت من فىريانبكەم ئەمانە چۆن بوەستن.”

كە ئۆتۆمبىلىك لە دوورەو دەركەوت، شقان چوو ناوەرەستى
شەقامەكەو و تەختەكەى رادەو شاند. كاتىك ئۆتۆمبىلەكە زۆر
نزيك بوو ھەو شقان رايكر دە قەراخ شەقامەكە. شۆفىرى
ئۆتۆمبىلەكە ئىستۆپىكى توندى گرت، كە بە باشى گويمان لە
چرىكەى تايەكانىبوو كە دەخشان بەسەر جادەكەدا. شۆفىرەكە لە
سەيارەكەى ھاتە دەرەو و پەلى شقانى توندگرت پىتوت:

تۆشايەنى ئەۋەت بىرازىكى ۋاچاكتىكەم، ھەفتەيەك نە تۈنەيت
بە قەنەۋە دابىنىشەيت. جارىكتىر ئەمە دووبارە نە كەيتەۋە.

شەنەش بەلەنەيدا بە شۇفەرە كە، كە جارىكتىر ئەۋە دووبارە نە كاتەۋە.
بىروام پىيەكەن، شۇفەرە كە لە خۇيەۋە دىلى نەرمبۈۋ، كە زانى شەنە
بۇ گىلاس فرۇشتەن ئەۋ بەزمەي ناۋەتەۋە. بۇيە يەك كىلۇ گىلاسى
لەكپىن ۋە دۋاي ئەۋە چۈۋ بە رىگاي خۇيەۋە.

ئاي خۇدايە گىيان كە شەقامە كە تە پۈتۈزىكى ئىجگار زۇرى ھەبۈۋ.
ھەر ئۈتۈمبىلەك تىپەر بۈۋايە ھەمۈۋ شەقامە كە دەبۈۋ بە تە پۈتۈز.
بۇئەۋەي گىلاسە كەمان تۈزۈۋى نەيىت سەرى زەمىلە كانمان بە
كاغەز گرتبۈۋ. ئەمەش كاريكى ژىرانە بۈۋ. بەلام خۇمانمان پىي
دانەدە پۇشرا. كاتىكىش كە ئۈتۈمبىلەكان تىدە پەرىن، تە پۈتۈزىكى
چىريان لە دۋاي خۇيان بە جىدەھىشت ۋە ھەمۈۋى خۇيدە كەرد بە
دەمۈۋچاۋ ۋە كۈنە لۈتى ئىمەدا. تە پۈتۈزە كە بىتاقەتى كەردىن بۇيە
مىنىش ۋەتم:

ئۇي...، كە تە پۈتۈز ناخۇشە.

بەلام شەنە پىي ۋەتم:

سارا تۆ بۇچى ئالەيت ئۇي...، كە تىشكى خۇر ناشىرىنە! ئۇي...، كە
دەنگى بولبول ناسازە! ئەۋە كىيە بىرياريداۋە كە دەيىت ھەزى لە
جۈۋانى تىشكى خۇر بىت، بەلام رقى لە تە پۈتۈز بىت؟

ئەو دەمە بېرىلغاندا كە ھەزەمان لە تە پوتۇز بىت. كاتىك ئۆتۈمبىلىك
تېدە پەرى، ھەموو تە پوتۇزە كەش بە جۆرىك دە چوو بە چروچاوماندا،
كە بە زەھمەت يە كترىمان دەينى. شقان پى دەوتىن:
"چ تە پوتۇزىكى ناسك و جوانە."

شادىش وتى:

"خۇزگە ئۆتۈمبىلە كان لەمە زياتر تە پوتۇزىان بىكرادىە."
زۆرى نەبرد سەيارە يەكى بار بە خىرايى ھات، ئاى... كە تە پوتۇزىكى
زۆرى بە دواوە بوو. من قەت لەو بىروايەدا نەبووم ئەوئەندە تە پوتۇز
ھەبىت لە دىيادا. ھەورىكى چروپەر. ھاوبەش لە ناوەرەستى
تە پوتۇزە كەدا وەستابوو و دەستى بە ھەواوە بەرز كىرەبوو ھە و دەيوت:
"ئاى... تە پوتۇزىكى چەند غەنتىكە يە."

بەلام دوايى ھاوبەش ناچار بوو بىكۆكىت و ھىچى زياترى بۇ نەوترا.
دوايى كە تە پوتۇزە كە نىشتەو، ئىمە سەيرى يە كترىمان كىرد.
ھەموومان ھەك خەلوز رەش بووين. ھانا لوتى سىرى و
دەستە سىرە كە نىشانداين كە بە تەواوەتى رەش بوو. دوايى
ھەموومان لوتمان سىرى، دەستە سىرە كانمان رەشى قەترانىبوو.
ھەرچەندە ئەوئەندە خۇشبوو كە تە پوتۇز ھەكو باران دەبارى. ئىمە
ھەموومان دىگىرانبووين كە ھىچ سەيارە يەك نەوئەستا گىلاسمان
لىبىكرىت.

لە دواییدا شقان وتی که ئیمە لەوانەیه لە شوێنێکی خراپدا
وەستاين بۆیە ئۆتۆمبیلەکان ناوەستن. شەقامە که رێکە بۆیە
ئۆتۆمبیلەکان خێرا لێدەخوڕن.

بەلای شقانهوه باشتروابوو، دوکانە سەفەرییە که بگوازینهوه بۆ
شوێنیکتر که شەقامە که پێچاوپیچ بێت. ئیمەش ئەمەمان بەلاوه
باشبوو. گواستمانهوه بۆ ئەو شوێنە ی که شەقامە که دوو پێچی
لێدەبووهوه بە دوا ی کهتردا. ئیمەش بە باشمانزانی بە یەک ریز لە
قەرەغی شەقامە که بوەستين دەستی ی کهتر بگرین. تەختە کهمان که
لە سەری بە گەورەیی نووسیووومان "گیلاس بۆ فرۆشتن"، بەرزمان
دەکردهوه و نزمان دەکردهوه.

شقان وتی:

"ترستان نەبیت بە خودای گەورە هەموو گیلاسەکان دەفرۆشین."
شقان راستیکرد و زۆربە ی ئۆتۆمبیلەکان وەستان و ئۆتۆمبیلی
یە کهم، پیاو و ژنی و چوار مندالی تێدا بوون. مندالەکان
هاواریان دەکرد گیلاس.. گیلاس..، باوکیان سی کیلو گیلاسی
لێکڕین، دایکی مندالەکانیش وتی:

"نۆی..، که باش بوو وەستاين، ئیمە زۆر برسی و تینومان بوو."
ئەوان لە گیلاسە رەشەکانی میان کړی. پیاو که بۆی گێراينهوه،
که ئەوان گەشتیکی دووریان لەبەردەمدایە. ئەوان دەچوون بۆ

دەرۋەھى ولّات. بەلامەۋە سەيربۇو كە گىلاسەكانم دەرۋىشتن بۇ
 دەرۋەھى ولّات، كەچى خۇم كە خاۋەنەكەيم لە دى بچكۇل
 بەجىمابووم. كاتىك كە شقان گۆيى لىمبوو پىنى وتم:
 "قسەى ھىچ، تۇ دەبىت لەۋە تىبگەيت كە مندالەكان ھەموو
 گىلاسەكە دەخۇن پىش ئەۋەى بگەنە دەرۋەھى ولّات."
 بەلام من وتم:

"بە ھەر حال گىلاسەكانم ھەر دەرۋنە دەرۋەھى ولّات، ئەگەر بىت
 و لە سكى مندالەكانىشدا بن."

ئۆي...، كە گىلاسىكى زۇرمان فروشت. پياۋىك بە تەنھا زەمىلەيەكى
 لىكپىن، لەۋ زەمىلەيەبوو كە ئىمە گىلاسەكانى شادمان تىدا دانابوو.
 پياۋەكە پىنى وتىن كە ئەۋان شەربەتى گىلاسى لىدروستدەكەن،
 چونكە ئەۋان زۇر ھەزىيان لە شەربەتى گىلاسە.

شادى برام ھەر لە بەر ئەۋەى توورەم بكات وتى:
 "چەند سەيرە ئەم دىيايە. من گىلاسەكانم دەكرىن بە شەربەت، كە
 چى خۇم پەرداخىك شەربەتى لىناخۇمەۋە."

لە كۇتايىدا ھەرچى گىلاسمان پىبوو ھەموويمان فروشت. شەش
 دىنار لە دەغىلەكەماندا بوو. ئەۋ دەغىلەيەى لەگەل خۇماندا ھىنابوومان
 بۇ ئەۋەى پارەكەى تىدادابىنىن. ئەم جارەيان پياۋە داناکان كارىكى
 باشيان لىۋەشايەۋە. شەش دىنار، پارەيەكى ئىجگار زۇربوو.

پاره که مان له نیوان خۆماندا به شکرد. یه کی سهر و دینارمان
به رکهوت. ههرچهنده هانا و هاوبهش و ههستیاری گیلایان
نهبوو، به لام ئهوان له بهیانی زوووه ههستابوون و گیلایه که بیان
له گه لماندا لیکردبووه و ههروهها له گه لماندا بوون تا ههموو
گیلایه کانمان فرۆشت.

هانا وتی:

"ئێستا ئێوه هیچ گیلایان نهماوه، به لام ئێوه بۆتان ههیه چهند
گیلایان بویت به ویستی خۆتان له باخه که ی ئیمه دا بیخۆن."

ههستیاریش کاتیک که دیناره که ی وهرگرت پێی وتین:

"ئێوهش بۆتان ههیه که ههلوژه که مان پێگه یشته به ویستی خۆتان
ههلوژه بخۆن. بۆ ئهوه ی ئیتر کهس نه لیت شته کان به دادپهروه رانه
دابهش نه کراون."

پیش ئهوه ی بگه رپینه وه ماله وه چووین بۆ پاقلاوه خانه که ی
گه وهره دی. سهر و پاقلاوه و ساردیمان خوارد. پاقلاوه که ی من
پریبوو له گوێز ههر زۆر خۆشبوو. دوا یی باقی دیناره که م خسته ناو
ده غیله که مه وه. کاتیک که گه راپنه وه بۆ ماله وه دایکم که چاوی به
من و شقان و شاد کهوت، ده ستیکیشا به یه کدا و وتی:

"ههرگیز له ژیا نندا گیلای فرۆشی وه کو ئێوه پیس و پۆخلم
نه بینیه."

دایکم پنی وتین که یه کسەر بچین بۆ هه‌مام و خۆمان بشۆین.
هه‌ر ئه‌وکاته هاوبه‌ش هاواریکرد که هه‌مامه‌که‌یان داخستوه.
مالی هاوبه‌ش هه‌مامیکیان هه‌بوو له لای چه‌مه‌که‌یانه‌وه بوو. من
ده‌ستیک جلی پاکم له‌گه‌ل خۆم هه‌لگرت. به‌ناو له‌وه‌رگا
په‌رژینکراوه‌که‌دا تێمه‌قاند بۆئه‌وه‌ی. به‌ جۆریک رامده‌کرد که
له‌به‌رپێما، ته‌پوتۆز به‌رزده‌به‌وه.

له‌ هه‌مامه‌که‌دا دانیشتین هه‌تا جوان ئاره‌قمان کرده‌وه و ئه‌و
ته‌پوتۆزه‌ نازداره‌مان له‌ خۆمان کرده‌وه. جارجار باسی ئه‌وه‌شمان
ده‌کرد له‌وانه‌یه‌ دوکانیکی فرۆشتنی هه‌لوژه‌ش بکه‌ینه‌وه.

ناو هه‌مامه‌که‌ زۆر گه‌رمبوو. خه‌ریکبوو له‌ گه‌رمادا ده‌ته‌قین. دوا‌یی
خۆمان بۆ نه‌گیرا، بۆئه‌وه‌ی خۆمان فێنک بکه‌ینه‌وه خۆمان خسته
ناو چه‌مه‌که‌وه.

چه‌ند خۆشبوو شه‌ره‌ ئاومانکرد و مه‌له‌مانکرد و چووینه‌ ژێر
ئاوه‌که‌وه.

که‌ هاتینه‌ ده‌ره‌وه‌ ئیتر ئه‌و ته‌پوتۆزه‌ نایابه‌مان پێوه‌ نه‌ما‌بوو. له
ئاوه‌که‌شدا که‌وتینه‌ لوتسپین بۆئه‌وه‌ی ره‌شاییه‌که‌ی ناو لوتمان
پاک بکه‌ینه‌وه.

به‌راستی ئاو و هه‌وایه‌کی خۆشبوو. ئێمه‌ له‌ قه‌راغی چه‌مه‌که‌
خۆمان دابوو به‌رخۆر. کۆره‌کان هاتن بۆ لامان و شقان وتی:

“ئۆي...، كه تيشكى خۆر جوان ده برىسكىته وه.
ههستيار دايه قاقاي پىكه نين و وتى:
“ئۆي...، كه بالنده كان جوان ده خوئين.”

من و هاوبهش هه زده کهین ببین به مامۆستای باخچهی مندالان

رۆژنیکیان کۆنخای ئاواپی گهوره دی ئاههنگیکی گهورهی ساز کرد به بۆنه ی جهژنی له دایکبوونییهوه. دایک و باوکی من و هانا و هاوبهش و ههستیار و بایره بانگ کرابوون. به لام ئیمه ی مندالانی ئاواپی و کاک زۆرابی رهنجهر و باجی توبا بانگهیشته نه کرابوون. دایکی ههستیار خه مبار بوو. له بهرئهوهی ئه وه نهیده توانی بپروات بۆ ئاههنگه که و کچه بچکۆلانه که ی له ماله وه به تهنها به جیبهیلێت. ئه وهش له بهرئهوه بوو، که ئه وه که سیکی شکنه ده برد به دیار نازه وه بیته. من و هاوبهش به دایکی نازه مان وت که ئیمه ده توانین ئاگامان له نازه بیته. چونکه ئیمه هه زده کهین که گهوره بووین ببین به مامۆستای باخچهی مندالان. ههر له بهر ئه مهش ده مانویست ههر له ئیستاهه ئاگامان له مندالی بچکۆلانه بیته. بۆ ئه وهی بزانی هه زمان له م کاره ده بیته یان نا. ههستیار پنی ناخۆش بوو ئیمه ئاگامان له نازه ی خوشکی بیته، بۆیه وتی:

“به خودا جوانه ئیوه ده تانه ویت، به سه ر خوشکه بچکۆله که ی منه وه خۆتان بکه ن به مامۆستا.”

ههستیار خۆی هه زیده کرد ئاگای له خوشکه بچکۆله که ی بیته.

بەلام ئەو بۆينەدەكرا، لەبەرئەووەی ئەو دەبوايە دانى بەدايە بە
 مريشكەكان و ئاليكى بەدايە بەمەر و مالات و شيرى مانگا زەرەدى
 بدۆشايە. ئەمەش ھەمووی لەبەرئەووەی باوك و دايكى ھەستيار
 لە مالهۆ نەبوون. ھاناش ھەزىدە كرد يارمەتيمانبدات، بەلام ئەو
 ھەلامەتيكى قورسى تووشبوو، لە سەر قەرەوئلەكەى كەوتبوو، بە
 زەحمەت قسەى بۆ دەكرا. دايكى ھەستيار وەك گول گەشايەو،
 زۆرى پىخۆش بوو كە ئيمە دەمانويست ئاگامان لە نازە بيت. من
 و ھاوبەش لە دايكى نازە زۆرتر دلمان خۆش بوو. بۆيە نوقور چىكم
 لە قولى ھاوبەش گرت و جاروبار دەموت:

”تۆ بلى ئەمە خۆشدەر بچيت؟“

ھاوبەشيش وتى:

”خۆزگە ئەوان زوو دەرؤيشتن و ئيمەش خيرا دەستمان بە كارى
 خۆماندە كرد.“

كاتىك دايكان و باوكان خويان ئامادە دەكەن بۆ ئاھەنگ.. ئەوان
 زۆريان پىدەچيت، كەچى باپىرە ھەر لە كاترئمير شەشى بەيانىيەو
 حازر و ئامادە بوو. ھەرچەندە كاترئمير (دە) دەبوايە ئەوان بچوونايە
 بۆ گەورەدى. باپىرە قاتە رەشە تازەكەى لە گەل جوانترين كراسيدا
 لەبەردابوو. ھەر ئەوئەندە باوكى ھانا و ھاوبەش ئەسپەكەى
 بەستەو بە عەرمانەكەو، باپىرە چوو دانىشت لە عەرمانەكەدا.

چاوه‌روانی ده‌کرد له کاتی‌کدا هیشتا دایکی هانا و هاوبه‌ش جلی
ئاوه‌نگیان له‌بهر نه‌کردبوو. "ئه‌ری باپیره، تۆ له‌و بر‌وایه‌دایت، له
ئاوه‌نگه‌که‌دا کاتیکی خوش به‌سه‌ربه‌ریت."

باپیره وه‌لامیداینه‌وه و وتی که ئه‌و له‌و بر‌وایه‌دایه. به‌لام من
وابزانم که باپیره تۆزیک خه‌مبار دیاربوو. چونکه کاتیکی که ئه‌و
وه‌لامی داینه‌وه هه‌ناسه‌یه‌کی قوولی هه‌لکیشا و وتی: "هۆهۆیا،
پیاو نازانیت، چۆن فریای ئه‌و هه‌موو ئاهه‌نگه‌ خوشانه‌ بکه‌ویت."

هه‌رچه‌نده باوکی هانا و هاوبه‌ش وتی باپیره، له‌م ماوه‌ی پینج
ساله‌ی دوایه‌دا، ئه‌مه‌ یه‌که‌مین جاره‌ که بۆ ئاهه‌نگ بانگه‌ه‌شت
بکریت. ئیتر من نازانم باپیره بۆ ئه‌و هه‌ناسه‌ قووله‌ی هه‌لکیشا.
دایکی هه‌ستیاری هه‌موو شتیکی بۆ من و هاوبه‌ش به‌ وردی
روونکرده‌وه. زۆری نه‌برد ئه‌وان کیشایان به‌ ئه‌سپه‌کاندا و به‌ خۆیان
و عه‌ره‌بانه‌کانیا نه‌وه‌ بۆی ده‌رچوون. دایکی هه‌ستیاری پیتی وتین که
نازه به‌رینه‌ ده‌ره‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌ی ئاو و هه‌وای پاک وه‌ربگریت. کاترمیر
دوانزه‌ ده‌بوایه‌ خواردنمان پێدايه. خواردنه‌که‌ش خۆی پێشتر دایکی
نازه ئاماده‌ی کردبوو. ئیمه‌ به‌س گه‌رمکردنه‌وه‌مان له‌ سه‌ر بوو.
دوايش نازه‌ بخه‌ینه‌ ناو جیگه‌که‌یه‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌ی پاش نیوه‌رۆ دوو
کاترمیریک بخه‌ویت. هاوبه‌ش له‌ خوشینا نه‌یده‌زانی چی بکات و پیتی وتم:
"به‌خودا زۆر کاتیکی خوش به‌سه‌رده‌به‌ین."

منیش وه لاممدايه وه:

"هانام به دهمت."

من كه گه وه بووم دهمه ويٽ بيم به ماموستاي باخچه ي مندالان.

من زور له مه دلنيا بووم. بويه به هاوبه شم وت:

"هيچ زه حمهت نيه چاوديري مندالي ووردبكهيت. ده بيت هه ميشه

له سه رخو و به زما ني شيرين قسه له گهل مندالاندا بكهيت. ته نها

بهو شيويه نه وان گوي رايه لتر ده بن، من هه موو نهو شتانه م له

روژنامه يه كدا خو يندوو ته وه."

هاوبه شيش وتي:

"راسته كهيت ينگومان وايه. ده بيت به زمانكي شيرين و له سه رخو

له گهل مندالاندا هه لسو كهوت بكهيت."

منيش پيموت:

"هه نديك كهس هه ن سه ر له مندالان ده شيوينن. هه ر ده قيژينن

به سه رياندا. هه ر له به رته مه يه نهو مندالانه لاسار و هاروهاج

ده رده چن. هه روه ها نه مه شم له روژنامه كهدا خو يندوو ته وه."

هاوبه ش وتي:

"كي هه يه بيه ويٽ بقيرينيٽ به سه ر نهو نازه جوانه قژ ئالتوونيه دا."

ختو كه يه كي نازه مدا كاتييك نهو له سه ر به تانيه ك دانيشتبوو. به

خوشييه وه ده يروانيه گزوگي اي سه وز و ده ور به ره كه ي.

نازه چه ناگهیه کی خری بچکۆلانهی هه‌بوو، دوو چاوی ته‌واو شین. چوار ددانی له سه‌ره‌وه هه‌بوو چواریش له خواره‌وه. کاتیک که ئه‌و پینده‌که‌نی، ددانه ورده‌کانی وه‌کو ده‌نکه برنج وابوون.

نازه ناتوانیت ئیستا قسه بکات. ته‌نها وشه‌یه‌ک نه‌بیت که هه‌میشه به ده‌مییه‌وه‌یه‌تی "چۆنی چۆنییه"، له‌وانه‌یه ئه‌و مه‌به‌ستی شتی جیاواز بیت، هه‌رجاره‌ی ئه‌و ده‌یوت چۆنی. که‌سمان ته‌واو دلنیا نه ده‌بووین نازه مه‌به‌ستی چیه. هاوبه‌ش پێشنیاریکرد:

"ده‌لێی چی سارا، با نازه له عه‌ره‌بانه‌که‌یدا به‌رینه‌ ده‌ره‌وه."
منیش وتم: "باشه."

هاوبه‌ش نازه‌ی خسته‌ناو عه‌ره‌بانه‌که‌وه و پێیوت:
"وه‌ره نازه جوان. وه‌ره‌ ده‌که‌م با برۆین بۆ پیاسه‌کردن."
هاوبه‌ش زۆر به‌زمانیکی نه‌رم و جوان قسه‌ی له‌گه‌ڵ نازه‌کرد. هه‌ر به‌و شیوه‌یه‌ی که له‌ رۆژنامه‌که‌دا باسکرابوو. ئه‌و زوو زوو به نازه‌ی ده‌وت:

"نازه بچکۆل، جینگه‌که‌ت خۆشه‌له‌ عه‌ره‌بانه‌که‌دا."
"باشتر وایه نازه به‌سه‌ستینه‌وه به‌ عه‌ره‌بانه‌که‌وه بۆ ئه‌وه‌ی نه‌که‌ویتته خواره‌وه."

نازه‌حه‌زی له‌ به‌سته‌وه‌ نه‌بوو. به‌لام ئیمه‌ نه‌مانوێرا ئه‌و نه‌به‌ستینه‌وه و بیه‌ینه‌ ده‌ره‌وه. بۆیه‌ ناچاربووین نازه به‌ قایشیکی باریک له‌ ناو

عه ره بانه که یدا بیهستینه وه. کاتیک نازه نهیده توانی به ویستی خوی
 به پیوه رابوهستیت و بلیت: چونی چونی. له پر یه ک قیزه یکرد.
 به لام چ قیزه یه ک نه وهنده گه وره بوو که له وانیه خه لکی له وپه ری
 ئاوا بیه که وه گو بیان له و قیزه یه بویت. ههستیار له گه وره که وه به
 راکردن هات به دهم قیزه که وه و تووره بوو لیمان:

"سارا و هاوبهش: ئه ری ئیوه بو و له خوشکه کهم ده کهن، ناشی
 لیتاندا بیت!"

"گه مژه لیدانی چی! ئیمه چۆن له منداڵ ده دهین. باش بزانه که ئیمه
 هه می شه به نه رم و نیانی له گه ل منداڵدا ده دوین و هه لسو که وت
 ده کهین."

به لی، ههستیار له ئیمه باستر ده زانیت که چۆن چاودیری
 خوشکه که ی بکات.

دوایی ئیمه‌ش قایشه باریکه که‌مان کرده‌وه و رڼگامان به نازهدا به
ویستی خۆی چی بویت بیکات. ئەو حەزیدە کرد به پینوه بوەستیت
و بلیت: "چۆنی چۆنی". ئیمه‌ش رڼگه‌مانپیدا.

نازه‌ش به بەرده‌وامی دەیوت "چۆنی چۆنی". زۆری پینه‌چوو که
گە‌یشتینه چیمه‌نیکی شیدار هەندیک شوینی ئاوی به سەر‌ه‌وه
مابوو‌ه‌وه. نازە شوینه‌که‌ی بینی و له عەرەبانە‌که‌ی هاته‌ خوار‌ه‌وه.
ئیمه‌ش وتمان با وازی لیبینین بزاین ئەو چی دە‌کات؟ بینیمان
نازه‌ چیکرد. منداڵ شتیکی سەیره، من وامدە‌زانی که نازە ناتوانیت
به‌و قاچه‌ بچکۆ‌لانه‌یه‌وه ئە‌وه‌نده‌ خیرا رابکات. به‌لام له‌ چاو
تروکاندنیکدا، نه‌مانزانی نازە چۆن خۆی هە‌لدایه‌ ناو چیمه‌نه‌ تەر‌ه‌که‌وه.
هە‌ستیاری خۆی به‌ ئیمه‌ی وتبوو که رڼگا له‌ خوشکه‌‌که‌ی نه‌‌گرین،
ئە‌و چی‌ویست با به‌ ویستی خۆی بیکات. به‌ هەر‌حال نازە له‌‌وانه‌یه
ویستبیتی بجیتە‌ ناو ئاو‌ه‌که‌وه. ئە‌و گیانی ته‌‌واو ته‌‌ربوو، ده‌‌یقیژاند و
مۆ‌ره‌ی له‌ ئیمه‌ ده‌‌کرد. وه‌‌کو ئە‌وه‌ی بلیت که‌ خه‌‌تای ئیمه‌ بوو
ئە‌و جله‌‌کانی ته‌‌ربوو. به‌‌لام ئیمه‌ هەر له‌ سەر‌خۆ به‌ نهرم و نیانی
قسه‌‌مان له‌‌گه‌‌ل نازە کرد و خستمانه‌ ناو عەرەبانە‌که‌وه و رامانکیشا
به‌‌ره‌و ماله‌‌وه‌ بۆ ئە‌وه‌ی جله‌‌کانی بگۆ‌رین. سەر‌انسه‌‌ری رڼگا‌که‌ نازە
قیژاندویه‌تی. هە‌ستیاری توو‌ره‌‌بوو که نازە‌ی به‌و شیوه‌یه‌ بینی. ئە‌و
قیژاندی به‌ سەر‌ماندا:

”نەرى ئۆيە خەرىكى چىن، بۇ سەرتان لە خوشكە كەم تىكداهە و
هەر دەقىزىنىت؟

هاوبەشيش بە هەستىارى وت:

”لە سەرخۇ، بە ئاقلاڭە و نەرم و نىان قسەمان لە گەلدا بکە، ئىمەش
مندالين، هەر چەندە لەوانەيە تۆزىك گەورە ديارين.

هەستىار گەرا بەدواى جلى پاكد. ئىتر دواى ئەمە هەستىار گەرايەو
بۇناو گەورەكە. بەلام پيش ئەوہى بروات پىي وتين: ”ئاگاتان لە
نازە بىت كاتىك جەلەكانى دەگۆرن دەبىت لەسەر قەدە داينىن.
هەستىار ئەمەى پىي وتين، بەلام من لەو بروايەدانىم كە خوى
پيشتر لە كاتى جەل گۆرپىندا جارىك نازەى لەسەر قەدە دانابىت.
من و هاوبەش هەرچىمانكرد نەماتتوانى نازە بخەينە سەر
قەدەكەى. ئەو خوى وەكو كۆتەرەدار رەفكر دبوو، هەر دەيقىزان
و نەيدەويست لەسەر قەدەكە داينىشيت. لە داخا وتم:
”مندالى لاسار و نەفام.”

بەلام زوو پەشىمان بوومەو، كاتىك بىرمكر دەو كە نابىت لە گەل
مندالى بچكۆلە بەو جۆرە قسە بکەيت. لەبەر ئەوہى كە نازە
نەيدەويست لەسەر قەدەكە داينىشيت، ئىتر ئىمە ناچار بووين كە جەل
وشكەكانى لەبەر بکەين من نازەم گرتبوو و هاوبەشيش هەولیدەدا
جەلەكان بکاتە بەرى. نازە دەيقىزان وەكو ماسى دەر دەچوو لە دەستمان.

چاره کینکی برد تا جله کانمان له بهر کرد. دواى ئه وه من و هاوبه ش
 ههردوو کمان تهواو ماندو بووین. دیسانه وه نازه دهستیکرده وه به
 "چۆنى چۆنى" زۆرینه برد به گاگۆلکى چووه ژیر میزی موبهقه که وه
 و ته نه که یه ک میزیکرد. کاتیک ههستایه وه سفره ی میزه که ی راکیشا.
 سفره که ش دوو پیاله چای له سه ربوو، پیاله کان که وتنه خواره وه و شان.
 "مندالى هاروهاج".

هاوبه ش له بهر خۆیه وه دهیوت:

"ئا.. ئا.. ئا.. به نهرم و نیانی و له سه رخۆ، قسه له گه ل مندالاندا
 بکه ن!"

هاوبه ش شوین میزه که ی وشک کرده وه،
 پیاله شکاوه کانیشی کو کرده وه.

ناچار بووین موبه‌قه‌که کسگ بده‌ین بوئه‌وه‌ی پارچه شووشه
 نه‌چیت به قاجی نازده‌ا. منیش پانتۆله تهره‌که‌ی نازهم داکه‌ند و
 دوا‌یی گه‌رام به دوا‌ی جل و به‌رگدا بوئه‌وه‌ی له‌به‌ری نازه‌ی بکه‌م.

نازه بویده‌ر چوو‌ه دهره‌وه به‌ره و گه‌وره‌که دهرۆ‌یشت. ئه‌و له نیوه‌ی
 رینگابوو که ئیمه هینامانه‌وه. هه‌ستیار سه‌ریکی له گه‌وره‌که‌وه دهره‌ینا
 و قیزاندی:

ئهری ئیوه ئه‌قلتان له شوینی خۆیدایه، چۆن ده‌یه‌لن نازه به‌رووت و
 قوتی ب‌رواته دهره‌وه؟

“باشبزانه که ئیمه ئەقلمان لە شوێنی خۆیدا، خۆ نازە ئیزنی لە
ئیمه وەر نه گرتوو که رایکردۆته دەرەوه.”

نازەمان کیشکرد بۆ ژوورەوه و هەرچۆنیک بیت پانتۆله کەمان
لەبەر کرد، هەرچەندە ئەو نەیدەهێشت جلی لەبەر بکەین و حەزیدە کرد
رپووت و قووت بیت.

نازە جوانترین کراسی لەبەردابوو. چونکە هەستیاری هیچ کراسیکی
تری بۆ نەدۆزرا بوو. کراسه که زۆر جوان بوو، سپی، گۆلی پەمەیی
پێوه بوو. منیش بە نازەم وت دەبیت ئاگات لەو کراسه جوانهت
بیت. من وام بە نازە وت، بەلام ئەو لەوه دەچیت لە من
تێنەگەشتبیت. ئەو هەر دەیوت: “چۆنی چۆنی” و بەرهو تەباخه که
رۆیشت، هەر ئەوەندە مزانی کۆمهڵیک پەلە پەلەشی گەوره بە کراسه
جوانه که یهوه بوو. ویستمان کراسه که ی پاکبکهینهوه هەرچی
هەولیکماندا بیسوود بوو. نازە پێدەکەنی که ئیمه بە فلچه که
پاکمانده کردەوه. لە ئەو وابوو ئیمه یاری لەگەڵ دەکەین.

کاتر میڤ دوانزه بوو، هاوبهش وتی:

“نازە برسیهتی، ئیستا کاتی خواردنی هاتوو.”

ئیمهش بەپەله له مەنجهڵیکدا خواردنه کەمان گەرم کردەوه. من
نازەم گرتە باوهشم و هاوبهش خواردنی دەدا. ئەو دەمی باش و
جوان کردبوو و هاوبهش وتی:

"له راستیدا، نازه مندالئیکی بچکۆله و ئیجگار زیره که."
 نازه دهستیکردوه به "چۆنی چۆنی." له پر کیشای به کهوچکه کهدا
 و خواردنه که پڑا به دهموو چاومدا. هاوبهش دهستیکرد به پیکهین
 زۆری نه مابوو قاپه کهی له دهست بکهوێته خوارهوه. من تۆزیک
 تووره بووم له هاوبهش. نازهش دهستیکرد به پیکهین، به لام من
 لهو بروایه دا نیم که نازه به من پیکهینییت. من لهو بروایه دام ئه
 وابزانیت که خواردن پڑاندن به دهموو چاودا کاریکی زۆر ئاسایی
 بییت.

ئهوهی راستی بییت ئه و تیر ببوو، ئیتر نهیده ویست زیاتر بخوات. ئه و
 دهمی خۆیده گرت و پالی به کهوچکه کهوه دنا و نیوهی زیاتری
 شۆرباکه ده رڑایه سه رجه کانی.

ئېمە شەرىپەتماندايە لە پەرداڤىڭدا، نيوەى پەرداخە شەرىپەتەكەى
رژاندا سەر كراسەكەى. ئىتر چىتر كراسەكەى سىى نەبوو، سەوز
و سورو رەش بوو. تەنھا لە ھەندىك شوئىندا كراسەكە سىى بوو
بەتايىبەت لەو شوئىنانەى كە خواردن يان شەرىپەتى بەرنەكەوتبوو.
ھاوبەش وتى:

"من زۆر دلخۆشەبەم ئەگەر بىت و نازە تۆزىك خەوى لىبەكەوئىت."
منىش سەرم بو لەقاند و وتم:

"نووستنى نازە دلى منىش خوشەكات."

دواى زەحمەتتىكى زۆر جەلەكانمان لەبەرى نازە داكەند و جلى
نووستنمان لەبەر كرد. من بە ھاوبەشم وت:

"ئەگەر يەكك پىويستى بە خەوى پاش نيوەرۆ ھەبىت، ئەوا نازە
نېيە ئېمە خۆمانىن."

نازەمان خستە ناو جىگەى نووستنەكەيەو ە كە لە سوچىكى
ژوورەكە دانرابوو. دەرگامان لە سەرى داخست. نازەمان بە جىھىشت
و زۆرى نەبرد ھەتا توانى نازە دەستىكر دەو ە بە قىژەقىژ و گريان.
گريانتىك ھەتا خوا بللى بەس. ئېمە گوئمانگرتبوو خۆمان واپىشانەدا
كە گوئمان لىنېيە. بەلام ئەو خراپتر و خراپتر دەقىژاندا، لە دوايدا
ھاوبەش سەرىكى برە ژوورەو ە و بە نازەى وت:

"بىدەنگ بە، ھاروھاج!"

خوی پیویسته به زمانی شیرن و نهرم و نیان و له سه رخو، له گهل
 مندالاندا بدوئیت، به لام هه میسه کهس ناتوانیت بهو جوړه
 هه لسو کهوت له گهل مندالاندا بکات. هه رچه نده ئه وه راسته که له
 روژنامه که دا باسکرا بوو:

”مندالان لاسارتر دهرده چن ئه گهر بیت و گه وره هه ر بقیرینیت به
 سه ریاندا.“

نازه زور گریا ئیمهش ناچار بووین بچینه لای. که ئه و ئیمه ی بینی
 هه ستایه سه ری ل له سه ر جینگه که ی ده ستیکرد به هه لبه ز و
 دابه زکردن و چونی چونی وتن. ئه مه به رده وام بوو هه موو کاته که
 که له لای بوین. دهسته بچکولانه کانی دهرده هینا له نیو تووله
 داره کانی دهوری قه ره ویله که یه وه دهستی به روومه تمدا ده هینا و
 کاتیک که روومه تم نزیکرده وه و له وه دابوو بلیم:

”ئای نازه چهند مندالیکی
 جوان و ناقله.“

نازه گازيکي ليگرتم که تا دوو رۆژ جيگه ی گازه که شين ببوووه. نازهمان جاريکيتر خسته ناو جيگه که يه وه و هه ولماندا په تويه کی پيدا بدهين. به لام تهو به شقی له چاوترو کاندنيکدا په تۆکه ی له سه رخوی لابرډ، دوو هه مين جار که په تۆکه ی له سه رخوی لابرډ، ئيتر ئيمه وازمان ليهيئا. ئيمه پيمانوت خه وخوش و دهرگا که مان له سه ر داخست. يه کسه ر نازه ده ستیکرده وه به قيژه و گريان، به لام چ قيژه يه ک زه وی ده له رانده وه.

نه خير، ئيتر تازه تاقه تمان چوو.

هاوبه ش وتی: "وازی لينينه با بو خوی هه ر هاواربکات."

ئيمه ش له موبه قه که دانيس تېبووین و ده مانويست قسه له گه ل يه کتری بکه ين، به لام تهسته مېوو. چونکه نازه خراپتر و خراپتر و خراپتر ده يقيزاند، به جوړيک ده يقيزاند که گوئی زه لامی که رده کرد. جاروبار تاويک بيدهنگ ده بوو، تهو هه ش بو تهو هه بوو هه ناسه وه ربگريت و دوايي زياتر بقيزنييت. هاوبه ش وتی:

"له وانه يه نازه تووشی سک ئيشه هاتبيت، له وانه يه ريخوله کويره ی بيت يا نه خو شيه کی تر."

به راکردن چووینه وه بۆلای نازه. تهو به پيوه وه ستابوو له سه ر جيگه که ی و چاوی پر فرميسک بوو. به لام هه ر که ئيمه ی بينی که و ته هه لبه ز و دابه ز و ده ستیکرده وه به "چونی چونی".

هاوبهش وتی:

“وهره با برۆین، ئازار له سکی مندا ههیه، به لام له سکی ئهم مندا له دا نییه.”

دهرگا که مان لێداخستهوه و جارێکتر دانیشینهوه له تهنیشت میزی موبهقه که دا، چين چين ئاره قمان ده کردهوه که گويمان له قیزه ی نازه بوو. تا ده بوو قیزه کردنه که ی گه وره تر ده بوو. له کۆتايدا به هه رحال بیده نگبوو. له هه مووی خۆشتر ئه وه بوو کاتی که نازه نووست. من و هاوبهش ده ستمان کرد به شه تره نجکردن. کاتی که زۆر خۆشمان به سه ربرد و به هاوبه شم وت:

“مندا لی بچکۆلانه وا باشه له ناو جیگه که یان بن، به س نییه به لای که مه وه ده زانی که له وین. له هه مان کاتدا گويمان له ده نگێکی سه یربوو له ژووره که ی نازه. له قریوه یه ک ده چوو که مندا لان ده یان کرد کاتی که خه ریک ده بن به شتی که خۆشه وه. من وتم: “نه خیر، نازه به ته وا وه تی شولی لێهه لکی شاهه، تۆ بلی تا ئیستا خه وی لینه که وتییت.”

له سه رخۆ چووینه لای ژووره که و له کونی کلێله که وه سه یری جیگه که ی نازه مان کرد. که چی نازه له ناو جیگه که یدا نه بوو! به په له چووینه ژووره وه و نازه مان بیی له ناو زۆپا کاشیه که دا بوو. ئه و زۆپایه ی که له هاویندا تازه پاک کرابه وه. زۆپا که جوان بوو

ههلبهت پيش ئهوهى كه نازه لهناويدا بىت. نازه له ناوهپاستى
 زوپاكه دانشتبوو، بۇياخى پىلاوى به دهستهوهبوو. نازه بۇياخى
 پىلاوى به قزهوه، به دهموو چاوييهوه به ههردوو دهستيهوه بوو،
 ههروهها به جلهكانيشيهوه. سهبرى پهنجهى پىي نازهت بگردايه
 له پهنجهى پىي رهشپىستىك دهچوو. دهوروبهري زوپاكهش كه
 پىشتر جوان پاككرايووه، نازه سواغيداوو به بۇياخى پىلاو.
 لهوانهيه باوكى ههستيار كاتىك پىلاوهكهى بۇياخ كردوو، بيرىچوووه
 سهبرى قوتووى بۇياخهكه بنىتهوه. كاتىك نازه چاوى به ئيمه
 كهوت دهستىكردهوه به "چۆنى چۆنى" وتن. هاوبهش پىي وتم:
 "ئهري له رۆژنامه كهدا هيچى تىدا نه نوسراوه تايا بۇ نايت له منداڵ
 بدرىت."

منيش وهلامم دايهوه :

"لهبيرم نهماوه."

هاوبهش وتى سهرم به تهواوهتى ژان دهكات.

نازه ههستايهوه لهناو زوپاكهدا، بهرهو پروومان هات بۆئيهوهى
 بيگرينه باوهش. هاوبهش سوورسوور بووهوه و هاواري له نازه كرد:
 "نهجوليت. راوهسته له جىي خۆتدا، منداڵى هاروهاج."

بهلام نازه گووى له هاوبهش نهگرت، خيرا رايكرد بۆ لای و دهستى
 بۇياخاوى هيتا به دهمو چاويدا. منيش دهستمكرد به پىكهين

ھەمان يېكەنن كە ئەو بە من يېكەنى كاتىك نازە شۇرباكەى
كرد بە دەموچاومدا. دواىى وتم:

“ئەگەر ئىستا دايكى ھەستىار نازە بىيىنئ لەوانەيە وازانىت كە ئىمە
نازەمان گۆرپوۋەتەوۋە لەگەل كچىكى رەشپىستدا.”

ئىمە نەماندەزانى چۇنچۇنى بۇياخى يىلاو لابیەين، وتمان باشتروايە
پرسىار لە ھانا بکەين. ھاوبەش لای نازە مايەوۋە و منىش رامکرد
بۇ لای ھانا. كاتىك بۇ ھانام گىرايەوۋە كە نازە چىى كردوۋە، ھانا وتى:
“بۇ پرسىارم لىدەكەيت ئىوۋە خۇتان مامۇستاي باخچەى مندا لان
نەين!”

دواىى ھانا لوتى سېرى و پىى وتم ئەو نەخۇشە و ھىچ شتىك
نازانىت سەبارەت بە بۇياخ لابرەن.

كاتىك كە ھەستىار گەرايەوۋە و نازەى بەوجۆرە بىنى، قىزاندى
بەسەرماندا:

“ئەرى ئەوۋە شىتبوون، ئىوۋە بۇ ئەو مندا لەتان رەشکردوۋە؟”
ئىمە ھەولماندا بۇى روونبەكەينەوۋە كە خەتاي ئىمە نەبوۋە. بەلام
ھەستىار وا توۋرە بوو كە گوئى لىنەدەگرتىن و پىى وتىن:
“بەپىى ياسا قەدەغەيە كەسانى وەكو ئىوۋە نرىكى مندالى وورد
بىنەوۋە. بېرۇن خۇتان بە مندالى كەسانىترەوۋە فېرىكەن، نەك بە
خوشكەكەى من.”

هه‌رسێکمان یارمه‌تی یه‌کترماندا، ئاومان گه‌رمکرد له‌ مه‌نجه‌لیکدا
و ته‌شتیکمان برده‌ ده‌روهه‌ بۆ سه‌ر گیاکه‌ و نازه‌شمان برد بۆ ئه‌وی.
کاتیکی که‌ نازه‌ ده‌رپۆی به‌و ناوه‌دا له‌ دوا‌ی خۆی په‌له‌ی ره‌شی
بچکۆلانه‌ی له‌ سه‌ر ئه‌رزه‌که‌ به‌جێده‌هێشت. له‌ ناو ته‌شته‌که‌دا
پاکپاک شۆردمان له‌ سه‌روهه‌ تا خواره‌وه‌. کاتیکی سه‌رمان شت،
تۆزیک که‌فی سابون که‌وته‌ ناو چاوی نازه‌وه‌. نازه‌ ده‌ستیکرد به‌
گریان، چ گریانیک له‌ سه‌رانسه‌ری دی بچکۆلدا ده‌نگی ده‌دايه‌وه‌.
شقان و شاد به‌ راکردن هاتن وایان ده‌زانی کاک زۆراب خه‌ریکی
سه‌ربرینی ئاژه‌له‌. هه‌ستیار پینی وتن:
"هه‌مووی خه‌تای ئه‌م جووته‌یه‌ که‌ ده‌یانه‌وێت به‌سه‌ر خوشکه‌که‌ی
منه‌وه‌ ببن به‌ مامۆستا."

به باشی نه مانتوانی رهنګه رښه که له نازه بکهینه وه. دواى نه وهى که شتمان و وشکمانګړده وه، سه رانسه رى له شى نازه رهنګيکى خوله ميشى سه یرى هه بوو. به لام نه و به هه رحال دلخو شبو و رووت و قووت، به ده ورى خویدا ده هات و ده چوو و هاواریده کرد "چونی چونی" و پیده کهنی و گزو و گیای هه لده گرت و خیرا ده یرد بو ده مى.

منیش وتم "خودایه هم منداله که جوانه."

تیمه له و برپوايه دابووین که رهنګه خوله ميشیه کهى نازه ماو هیه کی بویت بوته وهى پروات. به برپواى شقان ده بوايه نازه تا روژى جه زن چاو و پروان بووايه بو نه وهى رهنګه کاله کهى خوى بو بګه رپته وه. دوايه کهى هه ستیار نازهى خسته جیګه وه. نازه ده نګى لټوه نه هات، نه و په نجه توتهى ده مژبى و یه کسه ر خه وى لیکه وت. هه ستیار وتی:

"ده بیت به و شیوه یه چاو دیرى مندا ل بکه یت."

دواى هه ستیار چوو بو گه وره که بو نه وهى ئالیک به مه رکان بدات. من و هاوبه ش له سه ر پټلیکانه کانى موبه قه که دانسته بووین. من وتم:

"قور به سه ر دایکى هه ستیار، هه موو روژیک هم به زمه ی هه یه له گه ل نازه دا."

هاوبهش وتی:

“دهزانیټ من ئیستا لهو بروایه دام ههرچی باسکراوه له رۆژنامه کاندای زۆری راستنیه. چونکه به تهواوه تی وهک یه که، نه گهر بیټ و نه رم و له سه رخۆ یان به قیزه و هاوار له گهل مندا لدا رهفتار بکهیت. قسه کردن به زمانی نه رم و شیرین یاخود به هاوار و قیزه کردن جیاوازی نییه. مندا ل چی بویت ههر ئه وه ده کات.

ماوهیه کی دوور و درێژ بیده نگ بووین. منیش به هاوبه شم وت: “هاوبهش، ئه ری تۆ ئیستا ده ته ویت بیټ به ماموستای باخچه ی مندا لان.”

هاوبهش وه لامي دامه وه: “له وانه یه.”

وه لامه که ی هاوبهش گومانی تیدا ده رده کهوت. زۆرینه برد هاوبهش وتی:

“چی بلیم سارا گیان، به خودا زۆر دلنیا نیم.”

راوه ماسی

چەمی کولەبۆز کەوتۆتە ناو دارستانیکى چر و دوور لە ئاوەدانى.
لەم چەمەدا نەماندەتوانى مەلە بکەین چونکە ئاوەکەى بە خور
دەرۆشت.

بەلام راوه ماسى باشمان تێداده کرد. شقان دەلیت هیچ شوینیک
نییه لە دنیا دا وەکو چەمی کولەبۆز ماسى زۆرى تێدا بێت. هاوبەش
جار جار دیکە دیکەى پێدەکردم دەیوت:

"هە ها، ئێمە خاوەنى چەمى خۆمانین، بەلام ئێوە چەتان نییه."
"بێگومان ئێمە چەممان هەیه، ئەى چەمى کولەبۆز چیه، بەلاتەوه
چەمى کولەبۆز چەم نییه."

هاوبەش وەلامى دامەوه:

"هە ها، خۆ ئەوه بە تەنهاى ئێوە نییه. ئەوهى هەموومانە.
کولەبۆز چەندى تۆیه ئەوەندەشى هەمە. کەواتە من ئیستا دوو
چەم هەیه نەک یەکیک."

ئەو رۆژه من دلم لە هاوبەش یەشا. پیموت ئیتر یاریت لەگەڵ
ناکەم.

بەلام رۆژى دوایى ئاشت بووینەوه و ئیتر هیچ گەنگ نەبوو کە
هاوبەش خاوەنى چەمى خۆیبوو.

به هه‌رحال ئيمه هه‌موومان مه‌له له چه‌مه‌كه‌ى مالى هانا و
 هاوبه‌ش ده‌كه‌ين و ماسى له چه‌مى كوله‌بۆز ده‌گرين. بيجگه‌ له
 دانىشتوانى دى بچكۆل كه‌سىتر بۆى نه‌بوو له‌وى ماسى بگري‌ت.
 ئه‌مه‌ش به‌راى من ياسايه‌كى باشه. هه‌موو ساليك له‌ مانگى
 هه‌شتدا، ده‌چين بۆ راوه‌ ماسى.

ئهو رۆژه له‌ لاما‌ن به‌ قه‌ده‌ر جه‌ژنى قوربان خۆشه. چونكه‌ هه‌موومان،
 بيجگه‌ له‌ نازه، له‌ گه‌ل باوكه‌ كانمادا ده‌رۆين بۆ چه‌مى كوله‌بۆز.
 سه‌ر له‌ ئيواره‌ تۆره‌كان ده‌نيينه‌وه. كه‌ پر و كو‌خ دروسته‌كه‌ين و
 شه‌و له‌وى ده‌نووين. رۆژى دواى سه‌ر له‌ به‌يانيه‌كه‌ى زوو
 هه‌له‌ستين تۆره‌كان له‌ چه‌مه‌كه‌ ده‌رده‌هيينه‌وه و ئه‌وسا بۆمان
 ده‌رده‌كه‌ويت چەند ماسيمان راو‌كردوه.

له‌ هه‌موو شتيك خۆشتر، ئهو كاته‌يه كه‌ شه‌و داديت و له
 دارستانه‌كه‌دا ده‌خه‌وين. چونكه‌ چه‌مى كوله‌بۆز زۆر دووره‌ له
 ئاوايه‌كه‌مانه‌وه و رېڭاكه‌ش زۆر ناخۆشه، ناكري‌ت هه‌مان رۆژ
 بگه‌رپينه‌وه بۆ ماله‌وه و به‌يانى زوو بيينه‌وه بۆ چه‌مه‌كه‌.
 باوكم ده‌لي‌ت ئيمه‌ به‌ختيكي باشمان هه‌بووه كه‌ كوله‌بۆز كه‌وتبووه
 ناو دارستانه‌وه.

ئه‌گينا دايكم به‌ دلنبايى نه‌يده‌هيشت كه‌ ئيمه‌ له‌ دارستان شه‌و
 به‌ميينه‌وه.

دايكم هه موو ساليك ئه مهى دوباره ده كرده وه:
"من ده ترسم، ماريك بدات به مندا له كانمه وه."

به لاي كه مه وه ده بيت پينج كيلومه تر به پي برؤين به ريگايه كي
باريكي ناو دارستانه كه دا. ئه م ريگايه پيچاوپيچ بوو تا ده گه يشتينه
چه مى كوله بؤز. ئيمه ش شتى زورمان به كوله وه بوو، به تانى و
كوله پشت كه هه موو جوړه شتيكى تيدا بوو.
باو كمان ييستر پي و تبووين:

"كروزانه وه نيه، ئه وهى بكرور يته وه بوى نيه له گه لماندا بيت و
شه و له دارستان بمينيته وه."

هه ر كه گه يشتينه چه مى كوله بؤز، سه يرمان كرد، شوينه وارى كه پره
كونه كانى سالى پيشوومان ديار بوو. من و هانا و هاوبه ش
شوره بيه كمان هه لبارد.

داره كه باشتري شوين بوو بو كوخ دروست كردن. لقه كانى
شوره بيه كه شورپوونه وه بو خواره وه. ئيمه بريارماندا، بن داره كه
بكه ين به كوخيک. باوكى من و باوكى هانا و هاوبه ش لقه دار و
پووش و په لاشيان له ملاوله ولا كوكرده وه. ئيمه ش وورده وورده
ده وري لقه شورپووه كانى شوره بيه كه مان گرت. زورى نه برد
كوخيكي خنجيلانه مان دروست كرد. ته نها يه ك كونمان هيسته وه
بو ئه وهى به سكه خشكى له ويوه برؤين و بين.

دوایی پووشیکی زورمان هیئا و رامانخست له ناو کوخه کهدا بۆ
ئهوهی شهو له سهری بنوین.

ههر که له کوخ دروستکردن بووینهوه، چووین بۆ سهیری که پری
کوړه کان. ههمیشه ئهوان که پره کهیان له شوینی سهیردا
درووسته کرد. به پووش و لقه دار سهری که پره کهیان ده گرت و
له سه ریشی دهنووستن. شقان وتی:

"چه ند خو شه ئیمه که چه کانمان له گه لدا نییه و بۆ خو مان له که پری
خومانداین."

شاد و ههستیار پیکه وه وتیان:

"راستده کهیت، ئای...، که خو شه که ئه وانمان له گه لدا نییه."
هانا وه لامي دانه وه:

"ههر چونی که بیت کوخه کهمان جوانتر و خوشتره له که پره بچکولانه
ناشیرینه که تان." شقان و شاد و ههستیار دایانه قاقای پیکه نین و
وتیان: "ئهوان به زه بیان به ئیمه دا دیته وه چونکه ئیمه زانیاریمان له
چونیته تی کوخ درووستکردندا نییه."

پیش ئه وهی که ئیمه وه لامیان بدهینه وه باوکی ههستیار بانگی
کردین که یارمه تیان بدهین له دوورینه وهی تۆری ماسیه کاندایا.
له پیش هه موو شتی کدا، ده بوایه کونه گه وره کانی تۆره کانمان
بدوریا به ته وه، بۆ ئه وهی ماسیه کان له و کونانه وه ده رباز نه بن.

ئېمە لە خوار چەمەكەوہ لە سەر بەرزاییە كە دانیشتبووین خەریكى
دوورینەوہى كۆن و كەلەبەرى تۆرەكان بووین و قسەمان لە گەل
یە كۆرى دەكرد و پێدەكەنین.

خۆر زۆرى نەمابوو ئاوايیت. دەوروبەرى چەمەكە زۆر پێدەنگ بوو،
پېگومان ئەو كاتانەى كە ئېمە خەریكى دەنگەدەنگ نەبووین.
باوكم وتى:

“ئەم چەمە چەمىكى زۆر دلگیرە.”

بەلەمەكانمان كە بەستراپوونەوہ بە قەراخى چەمەكەوہ پەر بوون لە
ئاوى باران. باوكى ھەستیار بە جامىك خەریكى ئەوہ بوو ئاوہ كە
فەزىداتە دەرەوہ. دوايى باوكەكان تۆرەكانیان خستە ناو بەلەمەكانەوہ.
ھەموومان سواری بەلەمەكان بووین بە سەوللیدان رۆشتین. بەناو
چەمەكەدا. ئېمە شوینی تايبەتى خۆمانمان ھەبوو. كە سالانە تۆرى
ماسییەكانمان تیدا دەنایەوہ. كاتىك كە تەواو بووین دنیا خەریكبوو
تاریكدەبوو. ھاوبەش نوقورچىكى لە دەستمگرت و پىنى وتم:

“ئەوئەندەى جەژنى قوربان خۆشە.”

كاتىك كە تاریكبوو. ھەرەكو ھەموو سالەكانى پېشوو، باوكەكان
ئاگریان لەسەر بەرزاییە كە كردەوہ.

ئېمەش لە دەورى ئاگرەكە كۆبووینەوہ. تەرمۆزەكەمان دەرھینا و
چای گەرممان خواردەوہ و نانە چەورەمان پێوہ خوارد.

شەۋقى ئاگرەكە زۆر جوانبوو، كاتتىك پەخش دەبوۋە بەسەر
ئاۋەكەدا. ۋا دەرەكەۋت كە چەمەكە ئاگرى تىيەر بوۋىت. لەپر
تارىكىيەكى چرۋپر و بىدەنگىيەكى سامناك دەۋرەى داین. شقان
ۋتى:

"من گویم لىيە كە جنۆكەكان لەسەرخۆ دەرۋن و دین بە ناو
دارستانەكەدا."

من و ھاۋبەش ترسمان لىنىشت ھەرچەندە ھاۋبەش ۋتى:
"راست ناكەيت. تۆ راست نىيە. جنۆكە كۋا لەم دارستانەدايە."
بەلام بە ھەر حال من و ھاۋبەش گويمان راگرت، بەلام گويمان
لە جنۆكە نەبوو، لە سەرخۆ بە تارىكىدا برۋن. شقانىش پىي ۋتىن:
"جنۆكە دەنگى رۆيشتىيان نايەت لەبەرئەۋەى كە ئەۋان قاچيان
توكى زۆرى پىۋەيە. ئەۋان بىدەنگ و لەسەرخۆ دین و دەرۋن.
ئىستا ۋەستاۋن لە پىشتى دارەكانەۋە و سەيرماندەكەن."
لە ترسا تۆزىك خۆم نزيك كردهۋە لە ھاۋبەشەۋە و بە شقانم ۋت:
"نا، شتى ۋانىيە."

"بەلى ۋايە، ھەموو دارستانەكە پرە لە چاۋى جنۆكە، ئەۋان ھەر
ئىستا سەيرمان دەكەن، بەلام ئەۋان ناۋىرن نزيكمان بىنەۋە،
چونكە ئەۋان لە ئاگرەكەمان دەترسن."
ئەۋ كاتە باۋكم شقانى ئاگادار كردهۋە:

بەسە ئىتر، واز بېنە. شتى پروپوچ مەخەرە مېشكى كچه
بچكۆلەكانەوہ.

دوایی باوكم چەند برېك دارى ئەستوورى وشكى لە سەر ئاگرەكە
دانا. دارەكان ئاگرىان گرت و بە دەورى خۆياندا شەوقىكى جوانيان
دایەوہ.

من لەو بروایەدا نەبووم كە جنۆكە ھەبیت. بەلام ھەر بۆ دنیایی
لە كۆشى باوكم دانیشتم. ھاوبەشیش لە كۆشى باوكى دانىشت.
باوكى ھانا و ھاوبەش كەوتە فیکە لیدان، ئەو ئیجگار فیکەى
جوان لیدەدات، كە ھەر لە دەنگى بولبول دەچوو.

من بیرم لەوہ دەکردەوہ ئەگەر لە راستیدا جنۆكە ھەبیت. ئەوان
لەوانەيە بە لایانەوہ سەیربیت،

بۆچى ئیمە لە دەورى ئەو ئاگرە دانیشتووین؟

بۆچى باوكى ھانا و ھاوبەش لە نیوہى شەودا خەرىكى فیکە لیدانە؟
باوكەكان بەسەرھاتيان دەگیرایەوہ و ئیمەش زۆر پێكەنین چونكە
بەسەرھاتەكانیان زۆر خۆشبوو.

شقان و شاد و ھەستیار گلۆپە دەستیەكەیان برد و چوون بگەرین
بە دوای جنۆكەدا.

كاتێك كە ئاگرەكە تینی نەما، خەرىكبوو لە خۆیەوہ دەكوژایەوہ.
باوكى ھانا و ھاوبەش وتى ئىتر كاتى خەو ھاتووہ. باوكەكان

که پریان نه بوو. ههر له دهوړوبه‌ری تاگره‌که، به‌تانییه‌کانیان لولکرد
به‌له‌شیانه‌وه و لئی نووستن. من و هانا و هاوبه‌ش به‌سکه‌خشکی
چووینه ناو کوخه‌که‌مانه‌وه و به‌تانییه‌کانمان توند به‌له‌شمانه‌وه
پنچا و نیازمان بوو بنوین.

به‌لام له‌پر گویمان له‌خشه‌خش بوو بویه‌منیش هاوارم‌کرد:
"ئه‌وه کییه؟"

شقان وه‌لامیدامه‌وه:
"جنوکه‌یه."

تیمه له‌کونی کوخه‌که‌وه سه‌یرمان‌کرد، کوره‌کان له‌دوره‌وه
وه‌ستابوون و گل‌په‌ده‌ستییه‌که‌یان داگیرساند بوو. ئه‌وان ده‌یانویست
کوخه‌که‌ی تیمه‌بینن. یه‌ک یه‌ک به‌سکه‌خشکی هاتنه‌ژوره‌وه.
هموو جینگه‌مان له‌کوخه‌که‌دا بووه‌وه، به‌لام جینگه‌که‌توزیک
ته‌نگ بوو.

کوره‌کان وتیان که کوخه‌که‌مان جوانه.
دواپی به‌سکه‌خشکی چوونه‌دوره‌وه. پیش ئه‌وه‌ی کوره‌کان دوور
بکه‌ونه‌وه شقان وتی:

"کوخیکی ریک و پیکه به‌لام دادی جنوکه‌نادات."

کوره‌کان رو‌یشتن بو که‌پره‌که‌ی خویان و تیمه‌ش ویستمان
بنوین.

له سهره تادا ههستم بهشتیکی سهیر ده کرد، ئیمه له دارستاندا پال
که وتوین. له پر ههستیکم له لا دروستبوو که له وانهیه جنۆکه کان
له تاریکی شهودا وهستان و گوئیان لیگرتیم.

وابزانم هانا و هاوبهش پیش من نوشتن. منیش ماوهیه کی زۆر
به خه بهر بووم گویم له خشه خشیک بوو له ناو دارستانه که دا.
ههروه ها له دهنگی شه پۆله ورده هیمنه کان که له سه رخۆ خویان
ده دا به که ناری چه مه که دا. به لامه وه سهیر بوو. ئه وهی راستیش
بیت ئه و کاتهی من له سه ر پووشه که پالکه وتبووم، نه مه زانی
دلته نگم یا خود دلشادم.

کاتژمیر چواری به یانی بوو، خۆر تازه هه لهاتبوو. باوکم هات
خه بهری کردینه وه. من زۆر دلخۆشبووم هه رچه نه ده له سه رمایا
هه لده له رزیم.

ئیمه به سکه خشکی له کوخه که وه هاتینه ده ره وه، باوکم خه ریکی
ئاگر کردنه وه بوو. چه می کوله بۆز تۆزیک ته می له سه ر بوو.

من و شقان و شاد و باوکم سواری یه کییک له به له مه کان بووین،
ئه وانیتیریشمان له به له مه که ی تر دا بوون. که وتینه سه ول لیدان بۆ
هیئانه وهی تۆری ماسیه کان. من زۆر به زه یم به وانه دا ده هاته وه که
هه رگیز سواری به له م نه بوون و سه ولیان لینه داوه، یان له چه می کدا
کاتژمیر چواری به یانی راوه ماسییان نه کردووه.

تۆرەكانمان ماسى زۆرى پىۋە بوو. شقان و شاد ماسىيە
گەۋرەكانيان كۆدەكردەۋە بەلام من و ھاۋبەش نەماندەۋىرا توخنى
ماسىيە گەۋرەكان بىكەۋىن. چۈنكى دەرەسەين گازمان لىيگرن. شاد
ماسىيەكى لە تۆرەكە دەرھىنا و ماۋەيەك لىي وردبۋوۋە، لەپ
ماسىيەكەى بەرەلاكرە ناو چەمەكەۋە.

شقان قىژانى بەسەر شاددا:

ئەرى بۇچى ئەو ماسىيەت بەرەلاكرە؟ خۇ شىت نەبۋىت، چۈن
ماسى گىراۋ بەرەلا دەكەيتە ناو چەمەكەۋە!

شادىش وتى:

راستدەكەيت! بەلام بەزەيم بە چاۋىدا دەرھاتەۋە زۆر غەمبار ديار بوو.

شفان وتی:

"گیل مەبە، ئیستا ماسییە کە بەسەرھاتی خۆی دەگیرێتەوہ بۆ ھەموو ماسییەکانیتر. ئیتر سالیکیتر ھیچ ماسیترمان بۆ راو ناکریت، نازانم تۆ بۆچی بەرەلاتکرد، بۆ؟"

شاد جاریکی تر وتی:

"بەزەیم پێداھاتەوہ. لە چاوەکانیدا دیاربوو کە زۆر خەمبارە."
لە ھەمانکاتدا، ھەستیاری ھانا و ھاوبەش و ئەوانیترمان لە بەلەمەکە ی
تردا بینی، ئیمە قیژاندمان:
"ئەری ھیچ ماسیتان گرتووہ؟"

ههستیار وه لامي داینه وه:

ته وهنده ماسیمان گرتووه، خه ریکه به له مه که مان نو قم ده بیت.
دوایی گه راینه وه بۆ بار گه که مان، ماسییه کانمان خسته ناو زه میله ی
گه وره ی قوماش که سه رقایی بۆ دروستکرا بوو.
کاتییک به رینگاهو بووین بۆ دئی بچکۆل. هیشتا شه ونم به سه وزه
گیاکانه وه مابوو. تیشکی خۆر له مالاوله ولا، له نیوان لقه کاندایه وه کو
گه وه ره ده دره وشایه وه.

من خه وم ده هات و برسیشم بوو، ییلاوه کانم ته ربوو. به لام زۆر
دلشاد بووم. چونکه به لامه وه زۆر خوشبوو. به و رینگا ییچاوییچه دا
به دوای یه کتریدا ده رویشتین و دنیا یه ک ماسیمان راو کردبوو. باوکی
هانا و هاوبهش فیکه ی لیده دا و ئیمهش گۆرانیمان دهوت:
راوچییه ک چوو بۆ راو.

له پر شقان قیزاندی:

لیره وه دو که لی ئاوا ییه که مان ده بینم.

هه موومان سهیری دو که له که مان کرد که له سی شوینه وه ده هاته
ده ره وه. ئیتر به دو که له که دا زانیمان ماله وه مان به خه بهرن. زۆری
نه برد گه یشتینه دئی بچکۆل.

خۆر په خش بووه وه به سه ره خانووه کانه وه، به په نجه ره کانه وه. دیمه نیکی
زۆر جوان بوو.

من به ھاوبەشم وت:

”من بەزەیم بەو کەسانەدا دیتەووە کە شوینیکیان نییە تێیدا بژین.“

ھاوبەشیش وتی:

”منیش بەزەیییم بەو کەسانەدا دیتەووە کە لەدی بچکۆل نازین.“

باپیرە ھەر لە زوووەوە بەخەبەر بوو، لە نزیکی داری شۆرەبێشە کەووە

دانیشتبوو لە سەر کورسییە جۆلانە کە ی. کە باپیرە گوئی لە دەنگە

دەنگمان بوو ھاواری لێکردین.

”ئەری هیچ ماسیتان گرتووە؟“

باوکی ھانا و ھاوبەش بە گالتەووە وەلامی باپیرەیان دایەووە:

”ئەوێندە ماسیمان گرتووە کە ھەرگیز باپیرە لەژانییدا نە یگرتووە.“

باپیرەیش وتی:

”ھۆھۆیا، کورە من کاتی خۆی لە چەمی کولەبۆز ئەوێندە ماسیم

گرتووە کە لەژماردن نایەن.“

من و شقان و شاد تۆزیک لای باپیرە دانیشتین و دوایی چووینەووە

بۆ مالهووە.